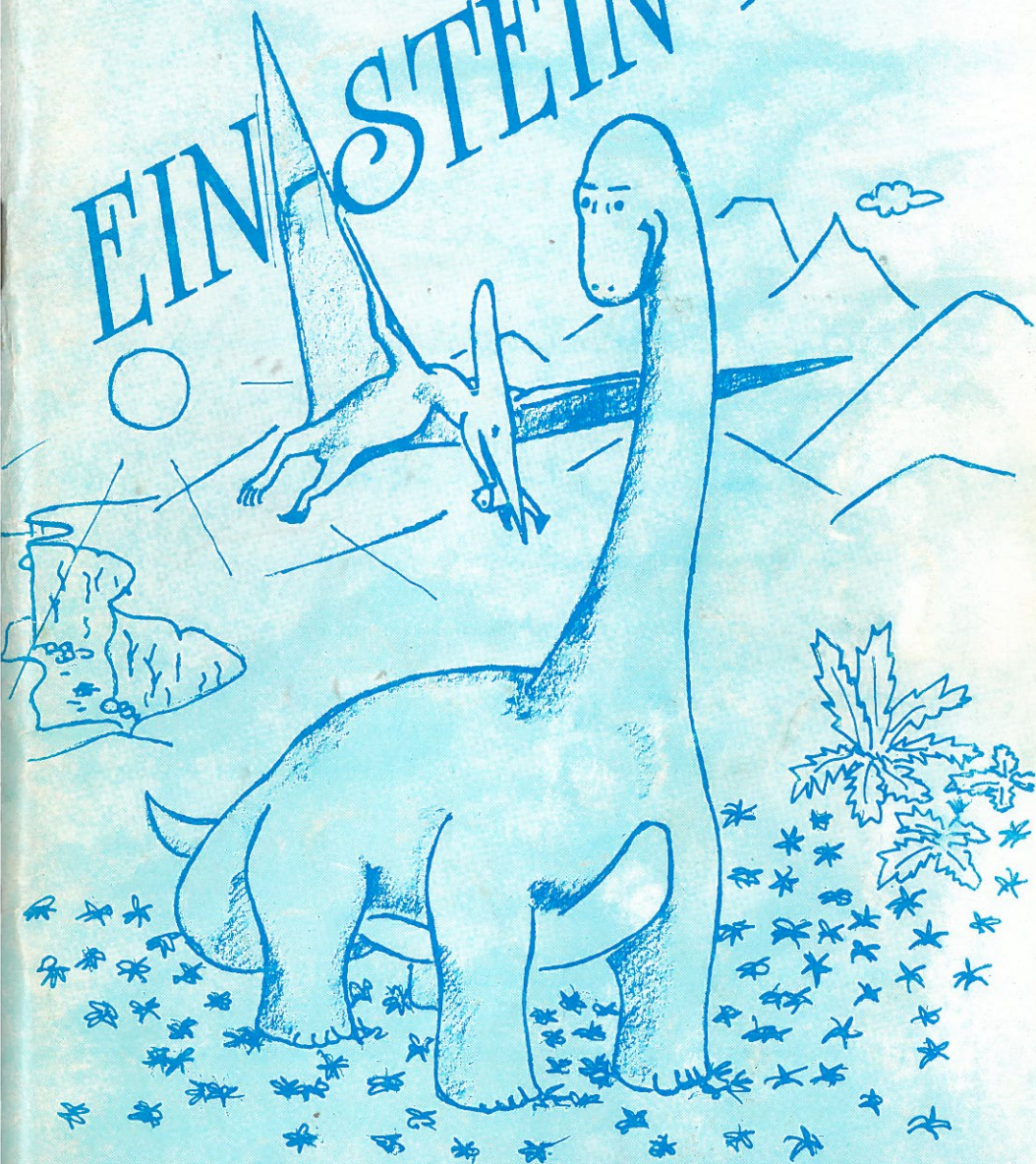

Ár: **CSAK 50** Ft/DM/\$/...

EINSTEIN 5.

A Tolnai Lajos Kéttannyelvű Gimnázium Diáklapja
1993. dec. IV. évf. 5. szám

EINSTEIN 5.

Impresszum

Főszerkesztő: Illés Gábor 4. b

The Team:

Schüller Márkus

Metzger Tímea

Onódi Jvett

Mészáros László

Kollár Gabi

Mácz Katalin

Ledneczki Renáta

Rideg Zsuzsanna

Pál Orsolya

Herman Edit

Zakariás László

Varga Katalin

Mészáros Ágnes

László Zsófia

Szántó Margit

Schlichter Csilla

Uracs Annamária

Régi Gabi

Fonyódi Péter

Homolya Henrik

Rajzok: MARSÓ BARNÁ

Fő mindent-előkerítő: Kovács Tanárnő

V.I.P.: Herr Lang

Külső munkatársak: Illés Orsolya, Egyed Ágnes, Balogh Thomas, Cseke László, Gáspár Olga, Schmidt Roberto, Erdők Róbert, Puskádi János, Berger Zoltán, Kasznár Gyula, Weisz Péter, ifj. Lukácsi István, Pálkovács Gábor

Felelős kiadó: Petz Péter Igazgató Úr

Számítógépes segítség: Demeter Tanár Úr, Garai Tanár Úr, Maturicz Iván

Köszönet a programokért: László apukának,
és a nyomdáért: Szabadi apukának

Szponzorok:

Kemler mini-söröződe, Hélios kft., Ami cipőbolt,
Samsung műszaki bolt, Kölesdi Mihály

Kezdődjön ...

Kedves minket olvasó!

Ein-Stein 5. Hihetetlen, de elérkeztünk újságunk történetének első jubileumához. Bizony ez nagy szó. S micsoda fejlődés tapasztalható! Számról számra emelkedik a színvonal, az oldalszámról nem is beszélve. Hiszen Ti már jórészt (negyedikeseket kivéve) nem is emlékezhettek arra a bizonyos Ein-Stein 1-re, amit nem is így hívtak, minthogy még címe sem volt. De hála Ecsér Tanárnónak (sajnos már őt sem ismeritek), a badmarienbergi Europa Haus-nak, s persze a lelkes győnki diákoknak, újsága lett a giminék. (Nem is akármilyen!)

A most kezekben lévő újság javarészt a fiatal generáció (1.-2. oszt.) műve, úgyhogy nem mondhatom, hogy az utánpótlással a legkisebb gondjaink is lennének. (lásd: The TEAM). Technikailag is tökéletesedett az újság, amint láthatod, egy valódi nyomdában nyomtatott (nem fénymásolt!), magyar betűket ismerő szövegszerkesztővel szerkesztett "folyóiratot" olvasol.

A német nyelvű cikkek kissé háttérbe szorultak, de örömmel jelenthetem, hogy tavaly végzett diákjaink sem maradtak hűtlenek hozzánk. Olvashattok ugyanis két kedves cikket az Ein-Stein 5-ben Balogh Thomastól és Egyed Ágítól, sajnos márcsak mint külső munkatársainktól.

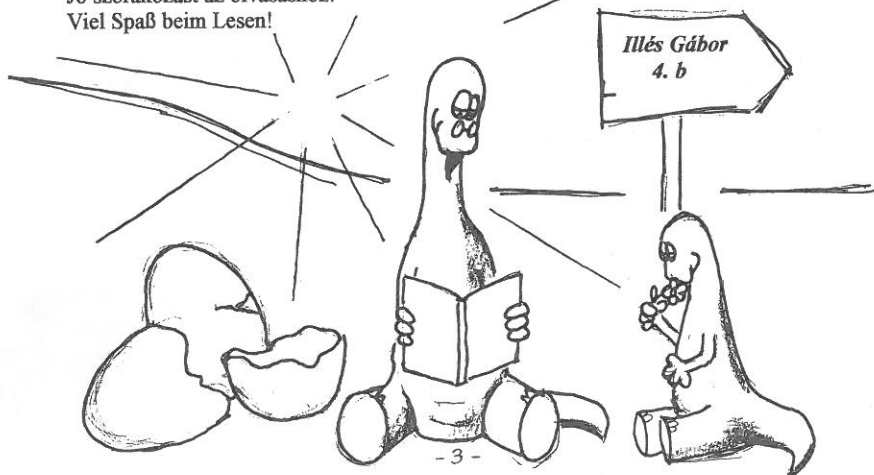
Néhány szomorú hírral is adós vagyok. Lapunk ezúttal a dinoszauruszok jegyében készült, bár Denveres verselemző pályázatunk nem úgy sikerült mint ahogy azt terveztük. A plakátot (ez már a második volt!), s az elemzendő versikét ugyanis idő előtt lelop-ták galád kezek a falról, mindenestre így is kaptunk 7 pályázatot, amiket természetesen közlünk és díjazunk.

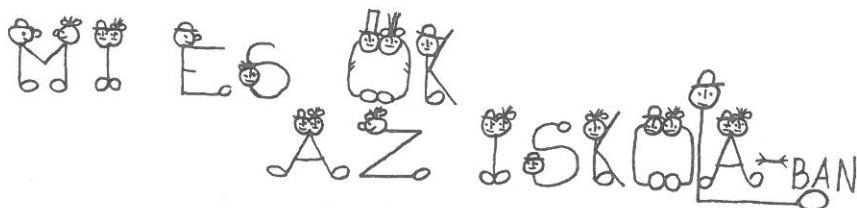
Scheyhing Tanár Úr befejezte lektori munkáját az iskolában, így javító tevékenységét Lang Tanár Úr vette át, amit ezúton is köszönünk. Továbbá számítógépes "édesatyánk", Demeter Tanár Úr munkaköre is az iskolától igen távolra tolódik (Szeged), ezúton tehát Neki is szeretnénk eddigi segítségét, közreműködését megköszönni.

Az újságra visszatérve csak annyit mondhatok, hogy még a vártnál is jobbra sikerült. De ezt majd úgyis Ti döntitek el. Hát íme:

Jó szórakozást az olvasáshoz!

Viel Spaß beim Lesen!

Az egész a felvételin kezdődött. A té-mához fűzött első szavai így szóltak: "Mit pattogsz, úgysem vesznek fel!" Az-tán mégis sikerült a lehetetlen. Máig sem tudjuk, hogy örülnek-e annak, hogy itt vagyunk, de mindenesetre ha pénzre van szükségük, mindig jól jövünk. (Persze ez nekünk nem a legelőnyösebb.) Na leesett már, hogy kikről van szó? Természetesen a Tesókról.

Amikor idejöttünk, mindenki azt kérdez-te, hogy tényleg te vagy a "kis Mészi?". És tényleg te vagy a "kis Varga?". Kénytelenek voltunk az emberek elméjét felvilágosítani, hogy /Kata vagyok/ nekünk is van saját nevünk. A tanárok is ferde szemmel néztek ránk /kancsalság kizárva !/, amikor bémutatkoztunk.

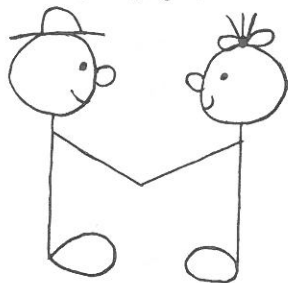
Például az első tesi órán Farkas Tanár Úr megkérdezte tőlem /kis Mészi/, hogy van-e valami közöm ahhoz a "bizo-nyoshoz". Amikor magához tért a sokk-ból, egy rossz ponttal jutalmazott.

Sikur Tanár Úr is állandóan megjegy-zéseket tesz bátyáink miatt. Természe-tesen ez is hátrányunkra szolgál.

De azért nekünk is származik belőle elő-nyünk, pl.: matek házi, olvasmány napló, kézilabda szabályok stb... Azért jó, hogy itt vannak /pontosabban jó, hogy itt va-gyunk/, hiszen az utóbbi időben nem volt alkalmunk ápolni a testvéri kapcsola-tokat, tehát most újra "lángol a szeretet".

Persze ők is szeretik játszani a nagyot. Például amikor véletlenül összetalálko-zunk az utcán, és ők a haverokkal van-nak, atyaian átölelik a vállunkat, és azt kérdezik: "Na mi van Hugi?". Mintha le-galábbis óvodások lennénk.

Tehát így élünk a TLG-ben bátyáink ár-nyékában / vagy Ők a Mi árnyékunk-ban?!/ Majd meglátjuk.

Mészáros Ágnes és Varga Katalin
1. b

Unter dem Mantel der Nacht

In einer mond hellen herbstlichen Nacht leuchteten die Sterne am sternklaren Himmel. Sie konnten aber nicht mit ihrem kalten Licht durch den über dem Wald herrschenden dichten Nebel dringen.

Im Wald steht eine kleine Kapelle. Man hört nur die Tiere der Nacht, aber sonst ist alles still und ruhig. Wer würde schon zu dieser Zeit die Ruhe des Waldes stören? Zum Beispiel die zwei Menschen, die sich als zwei Schatten der Kapelle nähern. Sie sind müde und suchen einen Platz, wo sie übernachten könnten. Die Tür der Kapelle können sie aber nicht aufmachen. Sie schauen sich verzweifelt um. Sie bemerken plötzlich die uralte Gruft, die neben der Kapelle steht. Sie beobachten lange die geheimnisvolle Statue, die vor dem Grabstein steht.

Die Statue ist auch ziemlich merkwürdig. Sie stellt eine sehr eigenartige Figur dar. Sie hat einen langen Mantel mit Kapuze an. Man kann nur die Hände und Füße sehen, sie sind aneinandergelockt. Sie stehen also begeistert vor der Statue und bewundern sie. Dann merken sie die Schrift auf dem Grabstein.

Da steht: "Mein Leben ist zwischen Steine gesperrt. Hilf mir Fremder! Hilf mir!"

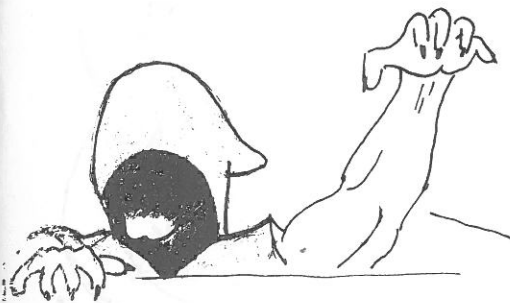
Eine Minute später stehen beide vor dem Grab. Der Grabstein steht nicht so wie gewöhnlich. Es braucht nur einen kleinen Stoß und das Grab steht schon fast offen. Die zwei Leute bewegen den Stein aus Neugier und sehen in die Gruft hinein. Sie merken die fürchterlichen Hände zu spät, die sie in die Tiefe reißen. Ihre erschrockenen Schreie verschluckt die Tiefe.

Es ist Morgen. Der Wald wacht langsam auf. Die Kapelle versinkt im Sonnenschein. Alles ist schön ruhig.

Alles ist so wie gestern, vorgestern, oder vor zehn Jahren. Nur mit der Statue stimmt etwas nicht. Die Ketten sind verschwunden! Und im Wald beginnt die Herrschaft des Bösen...

Fortsetzung folgt ...

Péter Fonyódi
1. b

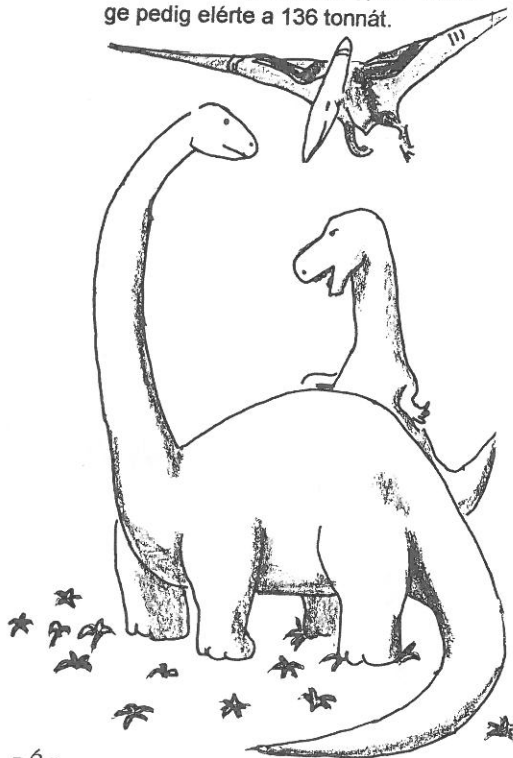
Dino-kultusz

Ebben a cikkben szeretnék az olvasóval az időben egy kicsit visszautazni, úgy 100-150 millió évvel ezelőtre, a dinoszauruszok korába.

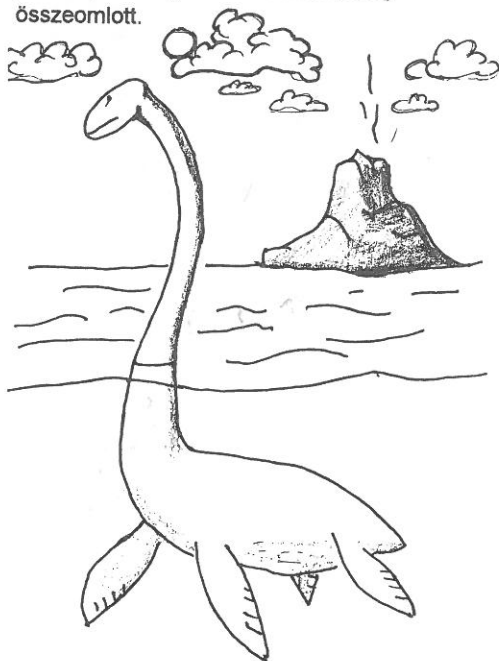
Először is néhány tévhitet kell eloszlatnom. Sokan a dinoszauruszokat hatalmas növényevő állatoknak képzelik. Nos hát ez nem egészen így van. Az az igazság ugyanis, hogy a dinoszauruszoknak sokféle csoportja volt. Akadtak köztük akkorák, mint egy ma élő nyúl, de négyemeletes ház nagyságúak is kialakultak. Közülük sem volt mindegyik növényevő, voltak köztük ragadozók is, melyek félelmetes fogazatát ma is megcsodálhatjuk a múzeumokban. Az élőhelyük sem volt egységes, egyes példányok szinte egész életüket a vízben töltötték, mások több időt töltöttek a szárazföldön, de a kisebb példányok közül akadtak olyanok is, amelyek a fán éltek.

A legismertebb dinoszaurusz a Brontosaurusz, azaz a mennydörgő gyík. A dinoszaurusz ábrázolásokon általában ez a faj látható. Ez a faj 20 tonnásra és 20 méter magasra is megnőhetett, de ennek ellenére békés növényevő volt. A rémfilmekben az ártatlan hölgyeket elrabló dinoszauruszok mintázásához a Tyrannosaurus rexet, azaz a zsamokgyíkot veszik alapul. Ez egyáltalán nem alaptalanul történik, hiszen ez a faj min-

den idők leghatalmasabb ragadozója volt. S ha embereket nem is, dinoszaurusz(lány)okat eleget rabolt. Hatalmas, törszerű fogaival nagy húsdarabokat szaggatott ki áldozatából. S mivel akkor még nem voltak ártatlan hölgyeket megmentő jóképű, bátor férfiak, így a zsamokgyík karmai közül egyetlen őshüllő(kisasszony) sem menekülhetett. Jelenlegi ismereteink szerint a világ legnehezebb élőlénye is dinoszaurusz volt. A neve Ultrasaurus, azaz a legnagyobb gyík. Tömege pedig elérte a 136 tonnát.

A dinoszauruszok a triászban alakultak ki, fejlődésük csúcsa a jurára és a kréta elejére esett. A kréta időszak végével mind kihaltak. A kihalásuk okát még nem tudjuk pontosan, de feltételezhető, hogy az időjárás-változás játszott döntő szerepet. A hőmérséklet ugyanis lecsökkent, így kevesebb táplálékhoz jutottak a "legelésző" dinoszauruszok. S mivel számuk lecsökkent, a ragadozó dinoszauruszok is kevesebb táplálékhoz jutottak, s végül az életközösség összeomlott.

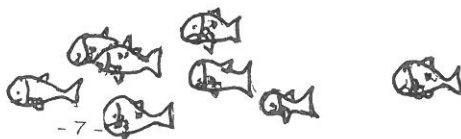
De mi a helyzet a vízben élő dinoszauruszokkal, hiszen ők is a szárazföldiekkel egyidőben tűntek el? Valószínűleg azért pusztultak ki, mert a körülmények túlságosan kedvezőek voltak számukra, nem voltak elenségeik, a ragadozók nem pusztították őket. Így a gyenge, genetikailag hibás egyedek is életben maradtak, sőt még szaporodtak is. Ennek következtében egyre silányabb lett az állomány genetikai épisége. Most már elegendő volt egy kisebb méretű lehűlés, s ez a leromlott állományt ezt nem tudta elviselni, és így viszonylag rövid idő alatt kihaltak.

De ne felejtsük el a dinoszauruszokat, hiszen nemrég új parkban kaptak helyet, Londonban: Steven Spielberg "Jurassic Park"-jában. A rendezőt a dinorajongóként ismert Lady Di is fogadta. Az ünneplő sokadalomban természetesen jelen voltak a stáb öslénytámadást átélt tagjai is. És szerintem ez az ünnep egy kicsit a dinoszauruszoknak is szólt.

Remélem, hogy ezután az olvasó úgy fog emlékezni a dinoszauruszokra, mint egy letűnt kor hőseire.

Homolya Henrik

I. b

Rejtőről röviden...

"Körülröhögte volna, aki azt mondja neki, hogy majdan filológusok dolgozzák fel hagyatékát, diákok választják szakdolgozati témául és irodalomtörténészek boncolják műveit..."- írta Karinthy Ferenc harminc esztendővel ezelőtt Rejtőről, akit ponyvaregényeiről ismert meg a világ.

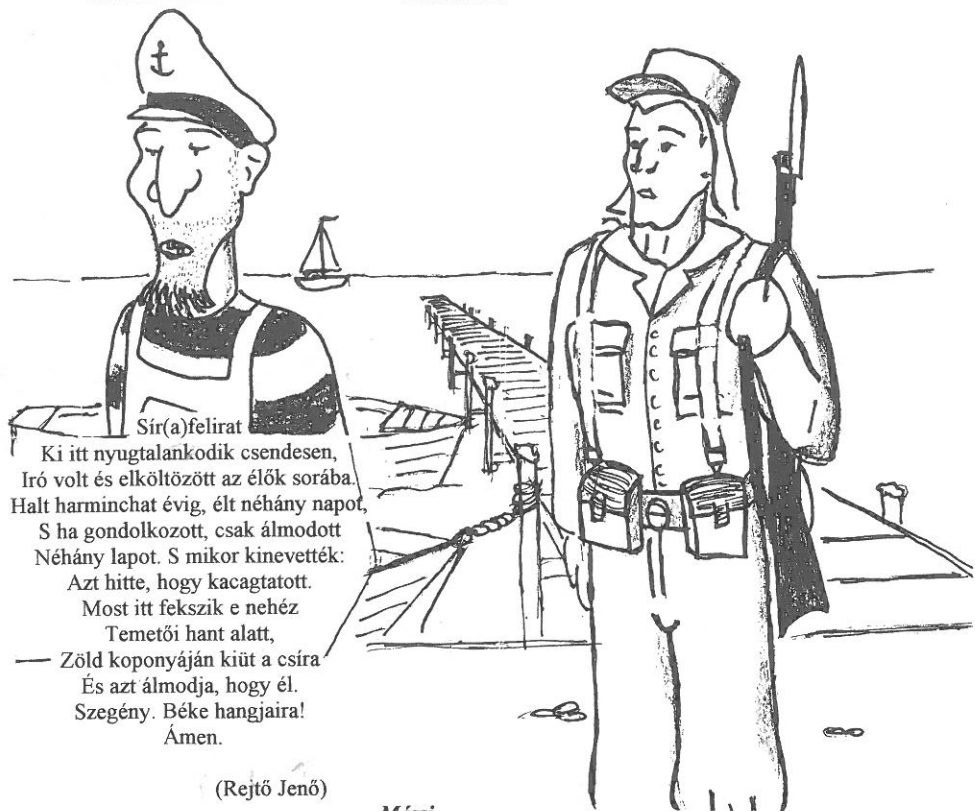
De ki is volt valójában Rejtő? Színész, író, csavargó, dokkmunkás, heringhalász, szteptáncos, autómosó, napszámos és még lehetne sorolni.

Talán kevesen tudják Rejtőről, hogy eredeti neve Reich Lajos, és az előbbi csak a művészneve volt, de később aztán mindenhol ezt használta. 1905-ben született, és világ életében színész akart lenni. El is végzte Rákosi Szidi színiiskoláját, de színészként soha nem ismerték el. (Egy későbbi szerepében néma beteghordozót játszott, és a nyílt színen leejtette egy színésztársát. Így lett vége színészi pályafutásának.)

A színészkedés után életében a hosszú csavargó időszak következett. Svédország, Svájc, Konstantinápoly, Ankara, Párizs, Marseille, a Forte Saint-Jean (a francia idegenlégió híres erődje), Észak-Afrika, Abu Kír, Dakar, Nizza, Monte-Carlo, Verona. Ekkor járta be azokat a helyeket, ahol későbbi regényei játszódnak.

Hazatérte után kabarészerzőként kezdett el dolgozni. Pár óra alatt végzett egy-egy jelenettel. Az Aki mer az nyer c. operettjét tíz nap alatt írta meg. Törzshelye a Japán kávéház volt. Itt írta kabaréjeleneteit, később regényeit. "Ha a kávéházban fizetésre került sor, Rejtő letépett néhány kéziratoldalt az éppen készülő regényből, amellyel a pincér azonnal Müller úr kiadójába rohant: készpénzel fizettek ugyanis a legújabb Rejtő-regény részletekben érkező fejezeteiért."-írja Dallos József. Az utókor számára a kabarékorszak után íródott regényeivel vált ismertté. Csontribrigád (1938), Vesztegzár a Grand Hotelban (1939), A Láthatatlan Légió (1939), Piszkos Fred a kapitány (1940), A három testőr Afrikában (1940), Piszkos Fred közeléig Fülig Jimmy őszinte sajnálatára (1941), stb. Ekkor kapnak életet Rejtő figurái: tengerészek, légionárusok, rablók, csirkefogók. Olvashatunk szerelemről, gyűlöletről, hazaszeretetről, hazaárulásról, becsületről, gyávaságról. Rejtő egyéniségétől nem álltak messze hősei. Piszkos Fred fordulatos észjárása, Fülig Jimmy testi ereje (Rejtő boxolt egy kis ideig), Gorcev Iván csavargó természete, Vanek úr hülyesége, és Troppauer Hümér poéta lelke. Életét végigkísérte az elnemismertség kolonca, egész életében ide-oda csapódott, bolyongott. 1942-ben zsidó származása miatt munkaszolgálatra vonult be. Egy évig csontribrigádi körülmények között tengődött. Saját sírfeliratát korábban megírva tűnt el valahol a jeltelen tömegsírok egyikében.

Sír(a)felirat

Ki itt nyugtalankodik csendesen,
Író volt és elköltözött az élők sorába.
Halt harminchat évig, élt néhány napot,
S ha gondolkozott, csak álmódott
Néhány lapot. S mikor kinevették:
Azt hitte, hogy kacagtatott.
Most itt fekszik e nehéz
Temetői hant alatt,
— Zöld koponyáján kiüt a csíra
És azt álmodja, hogy él.
Szegény. Béke hangjaira!
Ámen.

(Rejtő Jenő)

Mészi

Türelmetlenül várni ...

*Türelmetlenül várni a percet,
mikor újra megpillanthat szemem.
Türelmetlenül várni ajkad,
ahogy elárulja féktelen vágyad.
Vagy csak hagyni a véletlent,
s hogy szabadon élhesd életed.
Bennem.*

Gáspár Olga
2. a

"Előbb a fák halnak meg. Aztán az ember!!!"

Kell az élettér, mondjuk, miközben az sem zavar minket, ha éveken belül sivaggyá válik a környezetünk. Évszázadokon át irtottuk a fákat, de napjainkban már "tömegmészárlásba" kezdtünk. Azokat az erdőket, amelyekkel a savas eső nem bírkozik meg, az ember módszeresen megsemmisíti. Tehát a fák természetes úton, vagy általunk elpusztulnak, csak azt nem vesszük tudomásul, hogy esetenként teljesen rájuk vagyunk utalva, nélkülük a mi anyagcserénk oxigén igénye nem sokáig elégíthető ki.

De ennél sokkal kevésbé prózai okai is vannak annak, hogy sokan döbbenet álltak tavaly az iskola előtti nyárfák porba hullott sora előtt. Az embernek esztétikai

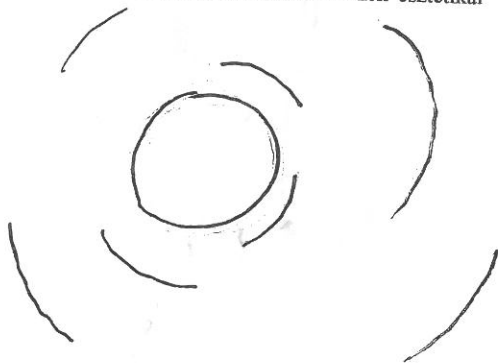

szempontból is szüksége van a természetes növényzetre. Az iskola környékén lassan már csak a gazt tekinthetjük természetesnek.

De van jó hírem: az építkezések befejeztével lehet (!!!), hogy ültetnek facsetéket. Erről már csak annyit (véleményem szerint): "UNOKÁINK SEM FOGJÁK LÁTNI". Vagy a mi tudónkben alakul ki a további generációk során egy olyan szűrőrendszer, hogy átvesszük az egykori növényzet szerepét, és a szennyezett levegőt vidáman szippantjuk be, majd tisztítva visszaleheljük.

Akkor tényleg elmondhatjuk magunkról, hogy KIADTUK A LELKÜNKET is.

Ledeczki Renáta
2. b

Rém gondolod...

Nem gondolod, hogy furcsa a világ,
Nem nő benne már semmi virág,
Nem vár benne már semmi terád,
Nem gondolod, hogy egy kicsit furcsa a világ?

Nem gondolod, hogy furcsa az élet.
Egyre-másra múlnak az évek,
Egyre-másra változnak az ÉN-ek,
Nem gondolod, hogy egy kicsit furcsa az élet?

Nem gondolod, hogy furcsa az ember,
Nem érdekli őt más, csak a fegyver,
Ha szeretet jön, azt mondja: nem kell,
Nem gondolod, hogy egy kicsit furcsa az ember?

Onódi Ivett
3. b

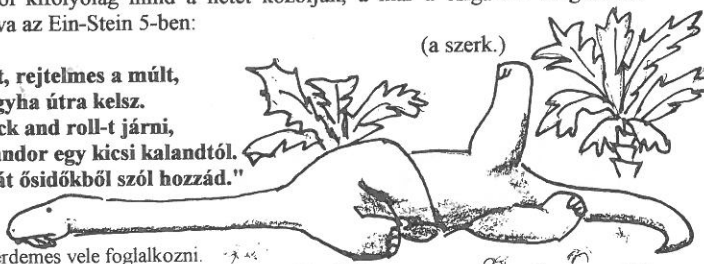
"Ne késlekedjeteK, inkább elemezzeteK!" - szólt Hozzátok újra a pályázat, amelynek hirdetőplakátja sajnálatos módon idő előtt eltűnt a falról. Mégis érkeztek a pályázatok (7 db!), s színvonalukból kifolyólag mind a hetet közöljük, a már a csigáknál megszokott módon, itt-ott elszórva az Ein-Stein 5-ben:

**"Mint egy bűvös kút, rejtelmes a múlt,
Barátokra lelsz, hogyha útra kelsz.
Jer világot látni, rock and roll-t járni,
Nem vagy még kalandor egy kicsi kalandtól.
Denver, dinó jóbarát ősidőkből szól hozzád."**

Elemzések:

Denver meghalt, nem érdemes vele foglalkozni.

Kollár Gabi
2. b

Az első két sor a tudatlan emberekkel közöl megdöbbentő, tudományos tényeket: A dinoszauruszok nagyon régen, tehát ősi időkben éltek és békés, barátságos lények voltak. A harmadik és negyedik sor utal Denver nem éppen tiszta múltjára, amelyet máig sem sikerült leleplezni: "Mint egy bűvös kút, rejtelmes a múlt..." De Denver még rajzfilmbéli pályafutása ellenére sem hajlandó lemondani megszokott életstílusáról. Sőt erre buzdítja a szegény, ártatlan TV-néző gyerekeket.

Mivel 2. b-s vagyok, kötelességemnek tartom leírni, hogy a vers züllött életmódra csábít. A szerző ebben látja ugyanis a barátság alapját. Világjárás, zene, ... Mindezt nyugodt lelkiismerettel megteheteK, hiszen "Nem vagy még kalandor egy kicsi kalandtól..."

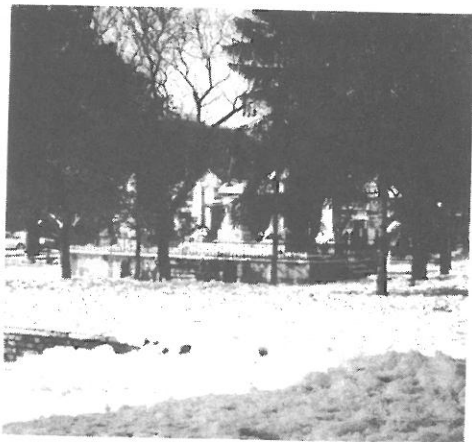
Pál Orsolya

Holle anyó és a kollégium

1993. nov. 13-a. Országos nagy havazás Magyarországon. Az egész országban kisebb nagyobb felfordulást okozott a nemvárt korai hó, elsősorban a közlekedésben, s néhányan a visszaút nem éppen minden izgalmától és kalandjától mentesen, esetleg pár napot késve érkeztek vissza a kollégiumba.

Egy kívülálló azonban álmában sem gondolná, micsoda jelentőséggel bír a gyónki diák életében egy kis havazás. Kis időre (míg a helyzet konszolidálódik) szünetel a fűtés, a melegvíz, az ebéd a levesen kívül egy kis kenyér + egy alma, néhány óra elmarad, ugyanis a bejárás, vagy hétvégére hazautazott tanárok nem tudnak visszajönni órát tartani, és az egész iskolán úrrá lesz valami nehezen megmagyarázható, különös, de évről évre visszatérő általános vidámság, jókedv.

A szünetek hócsatákkal telnek, melyek színhelye általában a suliuvar, de jobb híján persze idén a park is megteszi. Sokan hógolyóznak, sok fiú pedig gondosan ügyelve a higiéniára, a lányok nagy öröme, "csak mosogat, csak mosogat..." és még mindig mosogat, s ez alól a kedves ceremónia alól még egyik lánynak sem sikerült igazán kihúznia magát,

ha egyszer az erősebbik nem képviselői úgy döntöttek, hogy vele kívánják eltölteni a szünetet a hóban. Az iskola s a diákság sok érdekes hagyománya mellett (lásd: télapó ünnepe, negyedikesek helye a sorban stb.) ez egy újabb, igaz csak időszakos (időjárástól függő) tradíció. Ez az egy olyan azonban, amit mindenki (majdnem) jónéven vesz, sőt még a nevelőtanárok is kiveszik olykor (vagy ki- jut nekik) a részüket a hócsatából. Épülnek a hőemberek, átáznak a farmerek, s az egész valami furcsa jó hangulatban. Mert ugyebár mikor, ha nem most?!

Egy biztos, nem leszünk téma hiányában az érettségi találkozón. Ilyenkor a közönség is kicsit felszabadultabbnak, özszerződöttabbnak tűnik. (Elsős is dobálja a negyedikeket stb.) S ez igen fontos dolog, és jó mikor ezek a dolgok a hó elolvadta után, a lehangolóbb latyakban is megmaradnak!

De amíg fehér az udvar, buli van, ragadjátok meg az alkalmat, egymást és persze a havat!

Illés Gábor

4. b

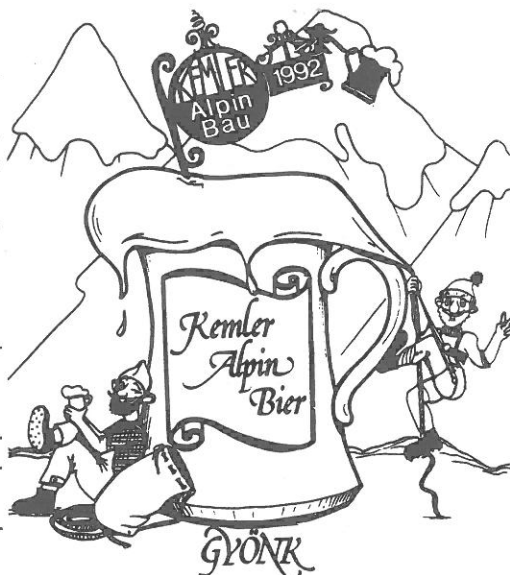

KEMLER ALPIN-BAU

SZOLGÁLTATÓ ÉS KERESKEDELMŰ K.F.T.

IPARI ALPINISTA MUNKÁK "MINI SÖRFÖZÉS"

- Homlokzatok tisztítása, javítása, vakolása, festése
- Kémény, torony külső-belső karbantartása, életveszélyes fedkő újrabetonozása
- Házgyári (panel) épületek hézagztömítése
- Villámhárító-felújítás, -szerelés
- Omlásveszély megszüntetése
- Épülettartozékok le- és felszerelése
- Silók, tárolók karbantartása
- Üzemcsarnokok belső felújítása, homlokzat és tető üvegezése üzemszünet nélkül
- Kémények biztonsági jelzőcsíkjainak festése

Vállalunk továbbá minden olyan építőipari tevékenységet, ahol állványépítés nem lehetséges, ill. nem gazdaságos. A vállalat munkát megfelelő szakmai ismerettel végezzük.

Ügyvezető: **KEMLER HENRIK** építésztechnikus

Székhely:
2315 Szigethalom
Ifjúság útja 3.

Tel: (74) 387-043

Telephely:
7064 Gyöngyös
Ady Endre út 38.

Kajaszünet

Nagyszünet van. Korgó gyomorral rohannak a Helios kft. felé, berontok az ajtón, szemben a 3. a-sok, vagy épp a 3. b-sok fogyasztják reggelijüket. A polcok és a sor között átfurakodom, -...csók, csók, csók az óra körül...- kifli persze nincs. Akkor mit vegyek (egyek)? Egy csomag keksz, és egy kis ropi megteszi. -...csók, csók, csók az óra körül...- Hárman állnak a pénztárnál, remélem még át tudom nézni a leckét. A három ember jó ideig vitatkozik, hogy kinek mit kell kifizetnie...- egy nápolyi, s egy pár cukor...- Végre én jövök. -Erzsike, mennyi a ropi?- A végár: ?? Ft. -Nincs apród?- (Hát persze, hogy nincs, már hogy is lenne?!)

Ez a szünet kész ráfizetés. 50 fillér veszteség! Legközelebb Slózihoz megyek...

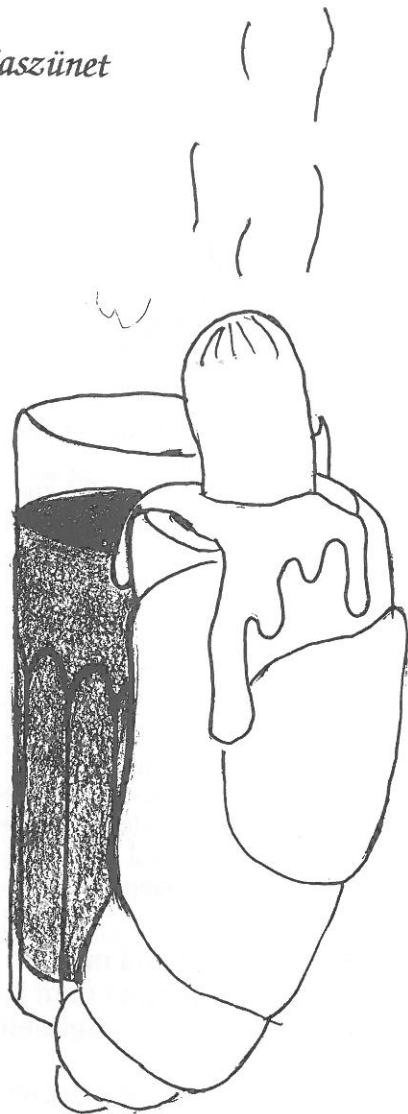
Slózinál: Hot-dog illata csiklandozza az orromat. Kémiából témazárót írunk. De jó, hogy Slózi bácsi épp a barátaival beszélget. Persze az elsőbbség itt is a nagyobbaké. A gyomrom mindjárt kilyukad, végre én vagyok soron. A hot-dog elkészüléséig már csak 5 perc, a szünetből pedig még 3 perc van vissza... Ár: 35 Ft. Jeee! Ez még olcsóbb, mint a Hélios. De lássuk csak! Ez a hot-dog a fél fogamra sem elég.

Még egy lehetőségem van: a Hegyhát ABC, de attól tartok, esélyeim itt sem különbenek.

Mikor fogok én már nyereségesen jólakni?! (s ráadásul az órától is lekésstem...)

Talán majd a sulibüfé lehet a megoldás - gondolja az éhes diák...De vajon mikor, s hogyan? Nincsenek már vállalkozó diákok? Vagy nincsenek talán vállalkozó külsősök?

Ki érti ezt?

Herman Edít

2. a

Erinnerungen an Gyönk, mein "Zweites zu Hause"

Ich habe mir vorgenommen, einen Artikel darüber zu schreiben, wieviel mir die vier Jahre, die ich in Gyönk verbrachte, bedeuten, und wie schwer es ist, sich auf das Leben an einer Universität umzustellen.

Dies sind meine Gedanken, meine Gefühle und meine Erinnerungen, aber ich glaube, daß jeder von meinen ehemaligen Klassenkameraden das gleiche geschrieben hätte.

Als ich vor nun fünf Jahren zuerst in Gyönk war, um an der Aufnahmeprüfung teilzunehmen, kannte ich noch niemanden. Alles kam mir sehr neu und fremd vor, da ich vorher noch nicht einmal in der Gegend von Gyönk gewesen war. Damals habe ich die ersten Bekanntschaften gemacht, aber ich wußte natürlich noch nicht, ob ich diese Schüler jemahls wiedersehen würde. Alles war so unsicher, deshalb fühlte ich mich auch nicht sehr wohl dabei. Es war so seltsam, mir vorzustellen, daß ich ab September wahrscheinlich in eine völlig fremde Umgebung gerate, weit weg von zu Hause. Als der Brief kam, daß ich aufgenommen wurde, habe ich es noch nicht wahrnehmen können. Ich war noch zu Hause, in Sicherheit, umgeben von Menschen, die ich gut kenne, der Schulbeginn schien noch sehr fern. Erst im Sommer, als ich im Rahmen eines Ferienlagers wieder in Gyönk war und bekannte, aber noch immer fremde Gesichter sah, fühlte ich, daß es nicht mehr lange dauern würde und eine neue, vielleicht die wichtigste Periode meines Lebens würde beginnen.

Wir freundeten uns eigentlich sehr schnell an, obwohl wir uns noch nicht richtig kennenlernen konnten. In mir blieb nur ein oberflächliches Bild von den Schülern, mit denen ich die nächsten vier Jahre zusammen lernen würde. Wir hatten viel Spaß miteinander. Im September, als die Schule begann, freuten wir uns einander wiederzusehen. Die Klasse hat vom ersten Tag an sehr zusammengehalten. Sie war sehr gemischt, man kann sagen, daß Schüler aus dem "ganzen Land" sich in dem kleinen

Dorf zusammengefunden hatten, um dort zu lernen.

Da wir alle von sehr weit kamen, wohnten wir im Internat. So hatten wir die Möglichkeit auch nach dem Unterricht viel zusammenzusein. Hilfe vom Anderen war immer zu erwarten, ob es sich um Probleme in der Schule oder seelische Tiefpunkte handelte. Wenn es eine Aufgabe für die Klasse gab, hat sich niemand gedrückt, alle waren da, um sie zu lösen.

Am Anfang war es natürlich schwer, sich daran zu gewöhnen, daß man weit von zu Hause weg ist. Die meisten von uns haben immer auf das Wochenende gewartet, um endlich wieder zwischen Freunden zu sein. Dies änderte sich aber im Laufe der Jahre. Wir wurden wie eine Familie. Wir haben einander sehr gut kennengelernt und sind sozusagen gemeinsam erwachsen geworden. Wir konnten miterleben, wie sehr sich der andere geändert hatte und das meistens im positiven Sinne. Wir haben sehr viel voneinander gelernt, hauptsächlich wie man zusammen leben und lernen kann, ohne größere Konflikte zu haben. Natürlich gibt es immer Meinungsverschiedenheiten, aber wir lernten, tolerant gegenüber unseren Mitmenschen zu sein. Wir wurden wahre Freunde, wir kannten die Schwächen und die Stärken des anderen und wußten so miteinander umzugehen. Ich schreibe zwar in der Vergangenheit, aber das bedeutet nicht, daß es vorbei ist. Nein, aber es ist anders, seit wir nicht mehr zusammen sind. Wir sind wieder genauso zerstreut worden, wie wir zusammengekommen sind. Aber die Erinnerungen kann uns keiner wegnehmen. Sie bleiben tief in meinem Gedächtnis.

Ich glaube, man kann sagen, daß Gyönk wirklich ein zweites Zuhause für mich war. Ich denke, daß ich auf das selbständige Leben vorbereitet wurde. Ich habe nicht nur im Unterricht etwas gelernt, nicht nur von den Lehrern, sondern von meinen Freunden, denen ich sehr viel zu verdanken habe. Ich lernte Entscheidungen treffen, Verantwortung tragen und Geduld gegenüber den anderen haben. Die vier Jahre, die ich in Gyönk verbrachte haben mir sehr geholfen, mich im sogenannten "späteren Leben" zurechtzufinden.

Dies merke ich jetzt schon. Ich studiere in Budapest an der Technischen Universität. Das Leben hier an der Uni ist völlig anders. Hier bin ich ganz auf mich selbst gestellt. Alles ist viel unpersönlicher als im Gymnasium. Wir sind zu viel, um jeden richtig zu kennen. Ich bin nun schon neun Wochen hier, aber es ist alles so oberflächlich. Die Atmosphäre ist nicht mehr so angenehm wie in Gyönk. Es ist ein ganz anderer Lebensstil. Nicht jedem fällt das so schwer. Die Studenten, die in einer Großstadt in der Mittelschule waren, haben sich schon daran gewöhnt, einer von tausenden zu sein und jeden Tag neue Gesichter zu sehen. Aber ein allgemeines Problem ist es, daß hier nicht gesagt wird, was, wie und wieviel gelernt werden muß. Es gibt außer ein paar Klausurarbeiten keine Rückkontrolle bis zur Halbjahresprüfung. Man ist nicht gezwungen von Tag zu Tag sich auf den Unterricht vorzubereiten, um keine schlechten Noten zu bekommen. Man ist viel freier an der Uni, was die Zeit betrifft. Es ist nicht einmal Pflicht, an allen Vorlesungen teilzunehmen. Diese scheinbare Freiheit fordert aber eine Menge Selbständigkeit. Man muß seine Zeit richtig einteilen können, um den Tag nicht zu verträdeln und den Erwartungen zu entsprechen. Dies habe ich zum Teil in Gyönk gelernt, aber es ist trotzdem sehr schwer, mich umzustellen.

Zum Glück habe ich Freunde in meiner Nähe. Wir sind immer füreinander da, wenn wir Gesellschaft oder Hilfe brauchen. Es hilft mir sehr, daß ich nicht alleine bin.

Diese Freunde, die ich hier habe, waren einst genauso Schüler im "Tolnai Lajos" Gymnasium wie ich es war und die Zeit, die wir gemeinsam dort verbrachten, hat uns verbunden. Ich glaube, auch wenn es vielleicht einmal so kommt, daß wir uns nie wiedersehen, werde ich die gemeinsamen Jahre niemals vergessen.

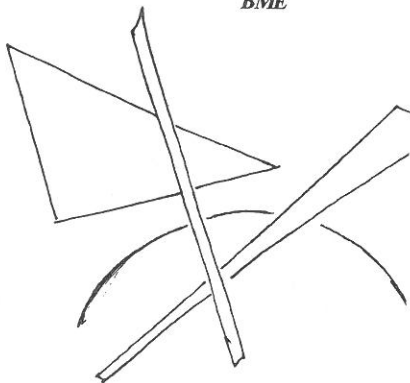
Also kann ich nur empfehlen: Schimpft nicht, wenn Ihr viel Hausaufgaben bekommt und manchmal drei Arbeiten hintereinander schreibt! Seid froh, solange man sagt, was gelernt werden muß, später wird es viel schwieriger sein! Und vergeßt niemals, daß Ihr nicht dem Lehrer ein Gefallen tut, wenn Ihr lernt!

Ich hoffe, daß Ihr auch einmal sagen könnt: "Ich habe es nicht bereut nach Gyönk zu kommen, wenn ich wieder die Wahl hätte, dann würde ich wieder die gleiche Entscheidung treffen !!!"

Das kleine Dorf, das man kaum kennt, war und ist ein wichtiger Teil meines Lebens, ein Ort, zu dem ich immer wieder zurückkehren werde, ein Ort, wo ich mich geborgen und zu Hause fühlte und fühle!

Hiermit möchte ich mich auch im Namen meiner ehemaligen Klasse bei all den Menschen bedanken, die geholfen haben diesen Ort, diese Schule, dieses Internat liebzugewinnen.

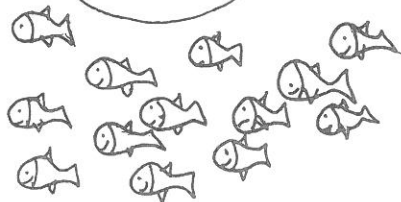
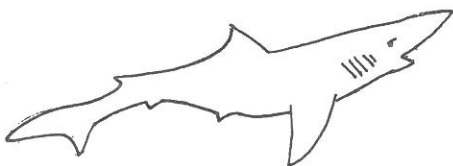
Balogh Thomas
BME

Szecsáká lettünk...

Már az első nap azzal fogadtak bennünket, hogy lesz szecskaavató, és reszkessünk, mert a negyedikesek nagyon meg fognak bennünket szívatni. Mondanom sem kell (pontosabban ímom), nagyon be voltunk...*

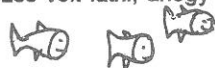
Az egész hetet végigizgultuk, és máson sem járt az eszünk, mint hogy: "Atyaúrsten, mit fognak csinálni velünk? Mekkora fogunk égni!" Aztán eljött a várva várt nap. Vacsora után még a napjelentéssel is húzták az idegeinket, majd drága negyedikesek bejelentették, hogy negyed nyolcig még egy kicsit emelkedni fog az adrenalinszintünk, ugyanis akkor kezdik el. Visszamentünk hát a kollégiumba, és egymás idegeit téptük. Aztán negyed nyolckor tényleg elkezdődött. Mondhatom, felemelő érzés volt orrunk alatt illatozó cipőkkel táncolni. (A zoknikat láttátok.) A java pedig csak ezután következett. Azt hiszem, vagyunk egypáran, akik a fogadalom-

tétel miatt még egy hét múlva sem tudtunk normálisan mozogni.

Majd alighogy túlestünk az avatón, kezdhettünk készülni a szecskaavatóra. Nagy viták voltak abból, hogy milyen műsort csináljunk, de végül azért sikerült megegyezni. (Az eredményt hallhattátok.)

Köszönjük a szuper jó jelvényeket, igazán profi munka. A bálón (remélem) mindenki jól érezte magát. A táncparkett már az elején tele volt, ami szerintem a régi nagyoknak köszönhető: Beatles, Doors stb. Aztán amikor a hangulat a tetőfokára hágott, senki sem maradt szárazon. A dzsekik és a pulcsik mind a padon kötöttek ki. Jól kiizzadtunk, de hát ebből látszik, hogy jó volt a buli. Egy kicsit megindító érzés volt látni, ahogy

a régi diákok visszajöttek. Igaz, én csak elsős vagyok, de már sokat halottam róluk: Mesterházy Balázs, Füzi, Taró, Schenk Miki, Karak, Thomas, stb. Kár, hogy mi már nem ismerhetjük őket.

De térjünk vissza a bálra. Jó alkalom volt, hogy egy kicsit jobban megismerjük egymást, mármint mi elsősök. Bár az osztályon belül már nem vagyunk idegenek egymásnak, a többieket még nem nagyon ismerjük. Szóval a táncparketten együtt roptuk, azután együtt izgultuk végig a tombolát. Annak is együtt örültünk, hogy egy osztálytársunk (Henrik) nyerte meg a tortát. A tombola után nem húztuk az időt, megint táncolni kezdtünk, mert tudtuk, hogy nemsokára vége lesz. Mindent egybevetve jó volt a buli, csak rövid. Fáradtan estünk ágyba, de jó volt tudni, hogy most már mi is beletartozunk a közösségbe.

Másnap a negyedikesek jelvényellenőrzést tartottak. Azt hiszem, nem volt olyan elsős, aki ne tűzte volna fel a jelvényét.

Nem baj, hogy egész évben hordanunk kell, sőt jövőre még furcsa is lesz, hogy nem kell állandóan figyelmeztetni a másikat: "Hé figyelj! Elfelejtetted feltűzni a szecsakajlvényedet!"

Jövőre már nem mi leszünk a kis szecsakák. Egy év múlva ilyenkor talán mi is segíthetünk az elsősöknek, hogy könnyebben tudjanak beilleszkedni, úgy, ahogy Ti is segítettek nekünk.

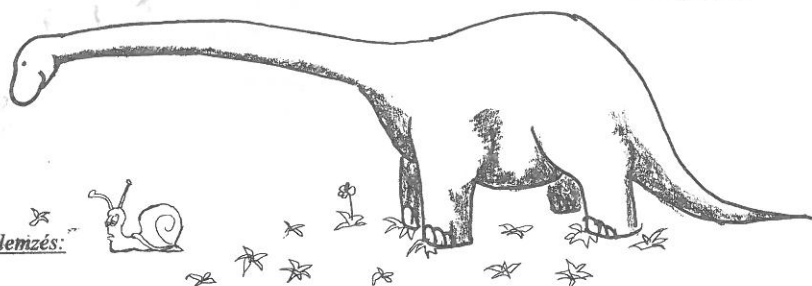
Mert remélem, hogy most már mi is beletartozunk a KÖZÖSSÉGBE.

Mészáros Ágnes

I. b

* ijedve (a szerk.)

Verselemzés:

A vers egy mélyre ható szerelmi epigramma, ami az ősi szerelem szabadságát és misztikumát fejezi ki. A paleolitikumban élt egy gyönyörű, szolgasorban tengődő dinólány, aki teljesen belezúgott Denverbe, a dinoszauruszok zöld hercegébe. Számunkra rejtélyes, hogy hogyan sikerült Denver fejét elcsavarnia, hiszen társadalmilag nagy szakadék választotta el őket, és amúgy is igen hosszú volt a dinófiú nyaka. A vers vége világjáró utazásra invitálja a boldog szerelmeseket.

(Ez itt a reklám helye.) Tehát ULTRA fel, vár a kaland.

Szántó Margit I. b

László Zsófia I. b

Herman Edit 2. a

Drakula

Mitosz és valóság

Sápadt, szoborszerű arc, jéghideg tekintet, veséig ható pillantás, jellegzetes fekete köpeny. Azt hiszem, nem kétséges, ki-ről van szó, hiszen már egy jó évszázada annak, hogy az ijesztő szellemfigura vér-vörös betűkkel bekerült az irodalom, majd a film történetébe. Bram Stoker 1892-ben írta meg Drakula véres történetét. Drakula ekkor indult el világkörüli útjára s nemsokára emberek százezrei rágták tövig körmeiket az idegfeszítő história olvasása közben. A történetek teljesen elkanyarodtak az erdélyi vajda igaz történetétől, aki így néhány évtized múltán a gonosz vérszívó vámpír megtestesítője lett.

Azonban ki is volt ő valójában? Vlad Tepes Wallachia (Havasföld) hercege, Zsigmond király hűbérese volt és a Sárkány-rend hű lovagja. Az erdélyi vajda messzeföldön híres volt kegyetlenségéről, de a kereszténységért harcolt. Nem ivott ugyan áldozatai véréből, de élvezettel étkezett a megkínzottak hullái között, s a legenda szerint vérszag lengte körül.

1438-ban pogány-török, román, szerb csapatokból álló sereg tört Erdélyre. A nagyszabású támadást a szultán személyesen irányította, célja Temesvár, majd Buda elfoglalása volt. Vlad Drakul vezetésével a támadókat már a magyar határnál feltartóztatták. Hét hónapig tartó öldöklés után sikerült visszaszorítani a pogány hadat. Az esetnek nagy nemzetközi visszhangja támadt, s a korabeli krónikák mind megemlékeztek róla.

A valóság fakó világából ugorjunk át a fantázia, a fantasztikum földjére, az ész határain túl.

A harmincas évek eleje ezen szemléletek diadalmenetének jegyében telt el. A gazdasági világválság okozta sokk elől az emberek szívesen menekültek az akkor még újnak nevezhető szórakozáshoz,

Drakula és a többi, ma már klasszikussá vált rémpofa nevével jelzett gondúzó történetekhez. Ez az időszak a horrorfilmek fénykorává vált. Az első Drakula-filmek után alig több, mint 4 évtizeddel újjáéledt a transzilvániai Vlad Drakul fejedelem legendás története. Az egykori tömény rettenetet a forgatókönyvírók a közönség igényeihez mérten -a mai világban gyakran hanyagolt- érzelmekkel, gyengédséggel szőtték át.

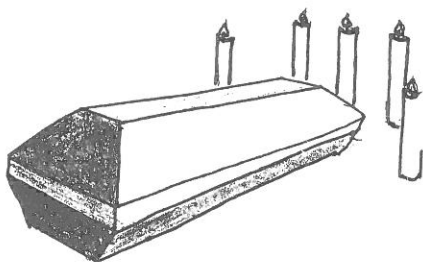
De hogyan lett a Sárkány-rend lovagjából vérszívó vámpír, azaz Nosferatu ?

A valós adatok szerint a fejedelem a keresztre felesküdvé harcolt minden Krisztust támadó ellen. Aztán 46 évesen a török elleni harcokban Bukarest közelében elesett.

Mégis a hiedelem szerint Drakula a kereszt látványától is reszketett.

Új adatok is kézre kerültek a rettenetes úrról. Ezekre a felfedezésekre alapozta Francis Ford Coppola a legújabb filmjét. Egy merőben új, átértékelt Drakula-mítoszsal állunk szemben. A fejedelem felesége, Erzsébet egy férje haláláról szóló téves hír után öngyilkosságot követett el. A Biblia tanításai szerint az asszony nem kerülhet Isten színe elé, elkárhozik. Megkínzottan a hosszú harcoktól, elkese-redetten a szeretett nő halálától Drakul elveti Isten törvényeit és mindenkit, aki Őt dicsőíti. Véglegesen asszonya mellé óhajt kerülni, osztozni sorsában. Rettenetes kívánságát egész házanépe előtt mennydörögte: "A halál legyen ezentúl az életem...!" Majd felesége és Krisztus véréből kortyolva megkezdődött évszázadokig tartó haldoklása.

Sokak számára a gróf valamiféle ördög-fajzatnak tűnik, viszont Coppola megpróbálta művében a benne kialakult képet fel-

vázolni: "...nekem inkább bukott angyalnak, mintsem sátáni démonnak tűnt."

400 évvel Erzsébet halála után Drakula Mina Murray-ben Londonban felfedezni vélte egykori szerelmét, aki után évszázadokig vágyakozott. Éjszakai kalandozások, egy Isten előtti szent kötelék porba döntése és életek kioltása után a végtelen szerelem legyőzi a még végtelenebbnek tűnő halált.

A vérfagyasztó jelenetek mögött a figyelmes ember észrevehet valamit a Nosferatuk világából. Valamit, ami rémisztően emberi. Hihetetlenül erős érzelmek, melyek túlélnek az emberi élet végső határát is.

Romániában ugyan már nemigen hisznek a vámpírizmusban, de néhol mégis hagyományná vált a hullák átdőfése, így akadályozva meg kísérteteik bolyongását s talán még mást is. Sok helyen még ma is tartanak fokhagymát a kósza szellemek ellen. Volt olyan időszak is, hogy egyszerűen elégették azokat a holttesteket, melyekről azt állították, hogy feltámadtak és az élők vérért szívták. Néhány esetben az eltemetetteket vérfoltokkal az arcukon, olyan helyzetben találták, mintha elhagyták volna sírjaikat. Vizsgálatok alapján ugyan találtak a jelenségre tudományos magyarázatot, dehát sosem lehet tudni...

Mindenesetre "Drakula lelke elveszett, és ez bárkivel megtörténhet...!"

Ledeczki Renáta és Fonyódi Péter

2. b

1. b

CÍM NÉLKÜL...

1993-at írunk. Szeptember 20. Pontosan 100 év telt el 1893 szeptember 20-a óta. Ez már jubileum a javából! Nem?! Most mondják, hogy nem. Sebaj! Mindenesetre szüret. Hétfő reggel 7 óra 45 perc, a másodpercre nem emlékszem. Egy piros gumicszámás kandúrt és engem bezártak a kollégiumba. Majd sűrű kacajok közt kimásztunk a D-épület ablakán. Pont időben, mert megérkezett a busz. Nagyon lelkesek voltunk! Akadt, akit úgy tettek fel a buszra, mert úgy összetömörültünk, hogy néhányunknak már nem ért le a lába a földre. Kiértünk. Megkezdődött a munka. Régi mondás újabb változata szerint: "Jó szürethez szól a nóta!"

Természetesen akadtak kevésbé tetszetős dalok, ilyenkor fejbodobtak bennünket egy-egy fűrt szólóval. Olyankor mindenki tudta: Kuss!!!

De a munka rendületlenül folytatódott. Aztán elvitték a konténereket. És akkor:

Megállt a tudomány,
megállt az ész,
ledöglöttünk napozni,
és kész.

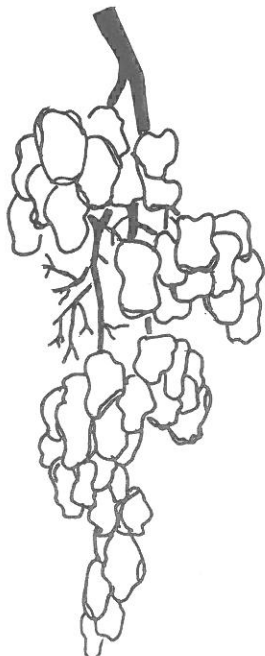
Mocskosan, ragacsosan mentünk ebédelni. Utána pedig megszabadultunk tépőzáras holmijainktól. Csodálatos érzés volt a megtisztulás!

Tanórán értékes dolgokat tettünk: unatkoztunk, aludtunk vagy esetleg éppen mi szórakoztattuk az aludni vágyókat. A 2.b-s fiúkból megalakult a Zártosztály zenekar. (Álarcos háttérüvöltő: Makrai Zoltán)

Kedd. Újra kezdődött minden előről. 1. Heringek a buszon 2. lelkesek vagyunk 3. már kevésbé 4. a legkevésbé sem. 5. Ipi-apacs, hozzám ragadsz! Álmunkban még látjuk a hosszú tókesorokat roskadozni a rohadt szőlőtől és azt is, hogy minden egyes levágott fűrt helyébe három nő. Nem baj! Tudtuk, hogy milliókat fogunk keresni.

Szerdán már többször hangzott el: "-Tanárom, tele van a puttonyom!" (Én is éreztem így.) Délben a komoly munkás embereket mákóstésztaival lepték meg. Csakúgy, mint pénteken két pogácsával. De ne ugorjunk ekkorát!

Ott volt a verőfényes csütörtök reggel! Na, ha ott volt, jó helyen volt, minek piszkáljam. Így gondolkozhatott a 3.b-sek óriási munkakedvvel bíró csoportja, akik 4.75 puttony szőlőt szedtek egész nap.

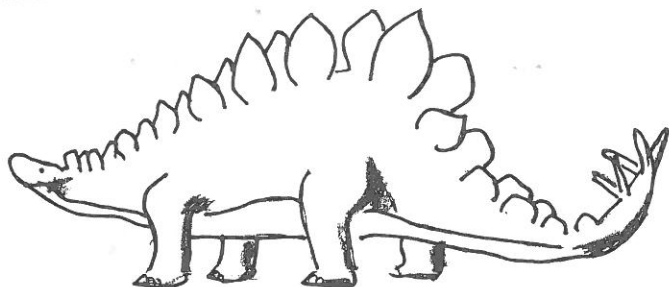
A pénteki három óra munka végképp kifárasztott bennünket. Annyira, hogy hárman túlszűfoltnak találván a buszt, stoppal igyekeztünk eltávozni a vesztőhelyről. Sajnos gyenge idegzetű sofőrt fogtak ki, mert kirakta őket Kölesd közepén.

Az igazság az, hogy fáradtak voltunk, untuk az egészet, és ujjaink formátlanok voltak a darázscsípésektől.

Lang Tanár Úr pedig kitűnően mulattott az 1000 Ft-os bérünkön. Nem baj! Jövőre Őt is magunkkal visszük!

Mácz Katalin

2. b

Verselemzés:

Tudvalevő, hogy minden harmadikos diáknak megadatik a lehetőség egy (vagy több) fakultációs tárgy felvételére. Nos, én is így tettem: bekerültem az OKOS magyarfakt.-osok közé, szeretett Fekete Tanárnőnk szárnyai alá, aki bevezetett bennünket a verselemzés rejtelmeibe. Joggal gondolhatná tehát a kedves olvasó, hogy így persze könnyű a dolgom. És talán igaza is van, hiszen csak azokat a szempontokat kell végigvennem, amelyeket Fekete Tanárnővel összeszedtünk. Aztán hogy munkám gyümölcse mennyire lesz ehető, azt ki-ki döntse el saját maga...

Ít van mindjárt az első kettő elemzési szempont, amit egy az egyben ki is hagyhatok, ugyanis semmit nem tudok a vers szerzőjéről, és a művet így nem tudom elhelyezni a költő életművében. Aztán a következő: Mít tudsz a vers megírásának körülményeiről? Azt hiszem, mindannyiunk életében van egy olyan időszak, amikor az ember különösen érdeklődik az őslények (de főleg a dinoszauruszok) iránt. Talán a szerző épp ezt a korszakát élte.

A következő elemzési szempontnak (a cím magyarázata) sajnos ismételten nem tudok eleget tenni, hiszen a műnek nincs címe, és ugye ami nincs, arra nincsen magyarázat.

És most jöhet a vers témájának (van egyáltalán ennek a versnek témája?) rövid összegzése: a költő a közelmúltba (százötven millió év) kalauzol bennünket a Rock and Rollt járó őslények világába. A mű a romantikus stílushoz tartozik, hiszen tele van romantikus jegyekkel: ellentétek, kozmikus látomások ...stb. Találunk hasonlatot, nem éppen költői jelzőket (ős, jó). Nyelvezete lehet akár népies, régies, fennkölt, modern, diáknyelvi vagy argó (itt ki-ki kedve szerint választhat, hisz' demokráciában élünk, vagy mi...).

A szempontok között van a vers és a művész jelentőségének feltárása, ami ebben az esetben gyakorlatilag nulla.

Ezután jöhet a személyes vélemény, a személyes vélemény, szóval a személyes ... És most már nincs más hátra, mint hogy kiemeljem a vers leglényegesebb gondolatát:

"Nem vagy te kalandor
Egy kicsi kalandtól..."

Onódi Ivett

3. b

Ez a történet egy újabb átdolgozása egy régi-régi népmesének. Lelkes és buzgó szerkesztőségünk akadt rá erre az újabb verzióra, a régi mellett. Sajnos szerzőjét nem ismerjük, de reméljük, ez nem fúj felhőt derűs kedvetek fölé.

(a szerk.)

Mese a Mattel-től

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy sűrű tejszokoládés erdő, ahol az OPTI méhviaszirtalma adott új életet a fáknak.

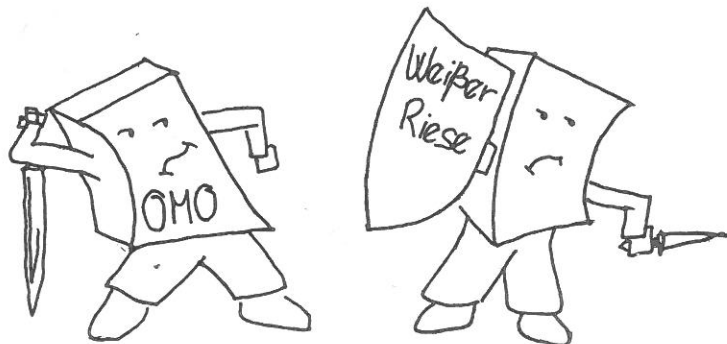
Itt éldegélt a Toalett-kacsa, míg egy szép napon a gonosz Whiskas-macska a varázspál-cájával békává nem változtatta. Megtudta a szomorú hírt a Weisser Riese, a fehér óriás is, ő volt a Toalett kacsa barátja a bajban. Amint meghallotta, hogy mi történt, csak megmosta a haját és már indult is. Felpattant az új Top-Dry szárnyasbetétjére és észrevétlen biztonsággal repült a Whiskas-macska kastélya felé...

De kisvártatva találkozott OMO-val, a biztonság átható erejével, akivel meg kellett verekednie. Már majdnem otthagya a fogát a küzdelemben, de szerencsére vele volt Aqua-fresh, a háromszoros védelem. Alig heverte azonban ki ezt a megrázkódtatást, máris szembe találkozott Jacobs Monarch-hal, aki maga volt az aroma, s kinek az erejét és zamatát megőrizte a vákum csomagolás. Ő már veszélyesebb ellenfélnek bizonyult. De Weisser Riesének is megvolt a magához való esze. Igaz barátja, OPEL ASTRA segítségét kérte, s ezzel a pluszsal sikerült győzedelmeskedniük a gonosz Jacobs Monarch felett. Most már minden baj nélkül eljutott a ravasz Whiskas-macskához. Amikor benyitott hozzá, a Whiskas-macska így szólt: "Az óriások ideje lejárt, mert a világ megunt azokat, akik nem veszik észre az apró részleteket." Eközben alattomos cselre készült.

"KNORR, minden nap új varázslat!" kiáltotta, s már majdnem békává varázsolta Weisser Riesét is, aki azonban az utolsó pillanatban KIT-KAT-tel megtörte a rettenetes varázsigét, megmentve ezzel a Toalett-kacsa életét is, aki erre a perem alatt is megölte a baktériumokat.

Ettől aztán a gonosz Whiskas-macska elvesztette a kalciumtartalmát, s örökké tartó mély álomba zuhant.

Tanulság: Szegény öreg Whiskas-macska jól megjárta, PEDIG REE PAAL volt a barátja.

O.K.

Oké. Mindenki használja, de mégsem tudja mindenki, honnan is ered ez a szó. 1941. július 19-én egy Allen Walker Read nevű úr már foglalkozott a kérdéssel egy amerikai hetilapban. Ő fedezte fel az ősforrást egy régi New York-i lap 1840. március 23-i számában. Az idézett cikk egy demokrata párti O. K. Clubról írt, amely Martin van Buren, a "Kis Varázslónak" becézett New York-i holland családból származó elnökjelöltet támogatta. E gazdag politikus a Hudson-völgy egyik gazdag villájában látta meg a napvilágot. A palotácska neve: Old Kinderhook. Ennek rövidítése O.K. Az O.K. mindjárt népszerűnek bizonyult: rövid, mégis határozott csengésű két hang.

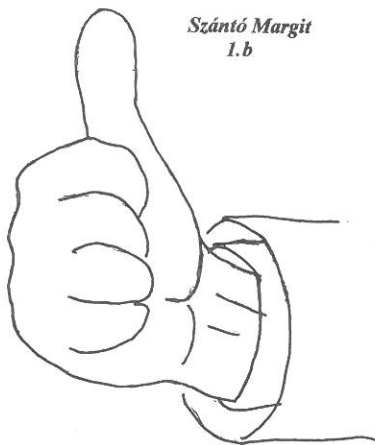

A helyi demokraták 1840. március 27-én már O.K. csatakiáltással igyekeztek ökölharcban szétverni az egyik New York-i ellenpárt gyűlését. Vagyis ekkor még csatakiáltás volt és nem helyeslés....

Sebaj, még szép számmal akad magyarázat. Ugyanis lehet az olá kalá (görögül: szép) szó rövidítése is. Az amerikai függetlenségi háború francia matrózai is tettek ilyen ajánlatot az (akkor még) erkölcsös amerikai leányzóknak: randevúznak velük este a rakparton. A rakparton franciául: aux quais (oké) . Az O.K. diadalútja a mozivásznon keresztül vezetett el a világ különböző országaiba. Az angoloknak ez természetesen nem tetszett. Pl: egy híres angol bíró. Sir Albert Charles Clauson így csatant fel 1936. június 22-én: " Azért, mert Ön Amerikában járt, nem kell O.K-t mondania. Ha Ön igent akar mondani, mondja, hogy yes. Beszéljen kérem angolul e bíróság színe előtt." Mire a szerencsétlen, ijedt tanú így felelt: " That's quite okay" . Magyarul: " Ez teljesen oké." Közben a teremben általános a derűtség....

Ez volt az O.K. 200 éves története. Közben hozzánk is eljutott, és iskolánkban is közkedvelt szó. Oké ez az O.K? Ki tudja? De most fájó szívvel abba kell hagynom. O.K?

Szántó Margit
1.b

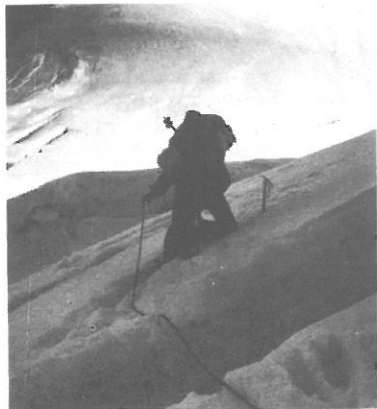
ZWEI SCHÜLER DER SCHULE IN DER MONT-BLANC GRUPPE

Alles begann, als wir einmal (1991) an einer wunderbaren Skitour in Südtirol, organisiert von unserem ehemaligen Internatserzieher, Herrn Reimer, teilnahmen, und die in Gyöngj jedem bekannte Familie Kemler kennenlernten. Während dieser Tour machten sie uns mit der Schönheit der Hochbergwanderung durch ihre Erzählungen von der Besteigung des Mont-Blanc ('89) bekannt. Seitdem hatten wir ein großes Interesse, einmal so eine Tour auch selber mitzumachen. Diesen Sommer gelang uns endlich durch die Organisation von Henrik Kemler nach Chamonix, zum Fuße des Mont-Blanc zu fahren.

Unsere kleine "Expedition" - die aus 7 Personen, 5 Männern und 2 Frauen, bestand - begann am 13. 08. 93. (Freitag). Nach einer zweitägigen Reise kamen wir völlig ermüdet auf einem Campingplatz an. Trotz des schlechten Wetters begeisterte uns schon der erste Anblick der höchsten Bergspitze Europas. Vor dem großen Versuch machten wir einige "kleinere" Wanderungen (sowohl wegen der Akklimatisierung als auch um mit Steigeisen umgehen zu können) bis auf

2500 m durch das Eis und den Schnee eines Gletschers. Der große Tag war dann rasch da.

Mit unserem hochqualifizierten Bergführer, der aus dem ehemaligen Siebenbürgen stammt, besprachen wir die Tour bis auf das kleinste Detail und machten uns auf den großen Weg. Donnerstag nachmittag um 13 Uhr fuhren wir mit der Seilbahn innerhalb von 20 Minuten auf eine Höhe von 3869 m (Aiguille du Midi), wo wir uns schnell anziehen mußten, da die Temperatur unter 0 C lag. So wurde unser Sommerurlaub plötzlich zum Winterurlaub. Der Ausblick auf die nahegelegenen Bergspitzen und Gletscher war unbeschreiblich, aber wir hatten nicht viel Zeit, um uns alles genau ansehen zu können. Für uns hieß es: Weitergehts!! Wir gelangten über einen lebensgefährlichen Grat zu unserem 400 m darunter gelegenen Lagerplatz.

Wir schlugen unsere Zelte auf dem Eis auf, im Schutz eines riesigen Felsens. Wir kochten mit Schneewasser eine warme Suppe als Abendessen und "schliefen" ein paar Stunden bei -15 C. Um 3 Uhr morgen brachen wir auf. In unseren Rucksäcken blieb nur das Nötigste (2 l Isostar, etw. zu essen, warme Klamotten, Photoapparat u.s.w.). Nach 2 Stunden (300 m Höhenanstieg) mußten leider 3 Mitglieder unserer Gruppe, wegen Luftmangel zurückkehren. Aber wir stiegen weiter. Um 6 Uhr morgen hatten wir bereits den höchsten geographischen Punkt unseres bisherigen Lebens erreicht, wir erreichten nämlich die Spitze Mont Blanc du Tacul (4287 m). Obwohl wir gerne noch weitergeklettert wären, war das uns nicht möglich, denn die Wettervorhersage berichtete über einen schweren Schneesturm, der schon am Abend kommen sollte. Wir hätten also noch die Mont Blanc Spitze erreichen können, aber unser Rückzug wäre schon nicht mehr garantiert gewesen. Doch erlebten wir einen Sonnenaufgang auf 4287 m, wie nie zuvor. Unter uns lag ganz Europa mit den Alpen, über uns nur mehr der Mont Blanc...

Nachdem unser Bergführer seine letzte Zigarette zu Ende geraucht hatte und wir uns gegenseitig photographiert hatten, blieb uns keine andere Wahl, als zu unseren Lagerstätten zurückzukehren. Der Abstieg ging relativ schnell, wir packten die Zelte und die üb-

riggebliebenen Lebensmittel wieder in unsere Rucksäcke und kamen vom Berg herunter. Dabei waren unsre Abenteuer aber noch längst nicht zu Ende... Zuerst waren wir dem Nervenzusammenbruch schon sehr nahe, da der versprochene Sturm -weswegen wir ab-

steigen mußten- erst nach ZWEI Tagen ankam, als wir uns auf den Heimweg machten. Bis dahin betrug die Lufttemperatur 35 C, und keine einzige Wolke war am Himmel zu sehen !! Doch verloren wir nicht ganz unsere Lebenslust. An unserem freigebliebenen Tag probierten wir nämlich "RAFTING" (Wildwasserpadeln) mit viel Spaß aus. Am Sonntag morgen fuhren wir Richtung Heimat los. In der Nähe der österreichisch-schweizerischen Grenze begann aber unser Wartburg ungewöhnlich zu wackeln, jedoch dachten wir, es sei nichts Ernstes und wir beide

schliefen langsam auf dem Rücksitz ein. Nach einer Stunde wachten wir auf, weil das Auto unerträglich wackelte und plötzlich auf der mittleren Spur der Autobahn umkippte und nach einigen Drehungen zum Stillstand kam. Bei diesem Unfall wären wir beinahe ums Leben gekommen. Zum Glück ist aber keinem, abgesehen von kleineren Kratzern, etwas passiert. Die Feuerwehr war in fünf Minuten zur Stelle, und nachdem wir einen kleinen Stau verursacht hatten, retteten sie uns und schleppten den Wagen zum nächsten Parkplatz...

Wir beide bedankten uns bei Gott für unser Leben und per Anhalter kamen wir am 25 August nach 2 Tagen ohne Schlaf, löwenhungrig und völlig ermüdet in Siófok an. Unsere "Expedition" war damit vollendet.

Márkus Schüller und Gábor Illés

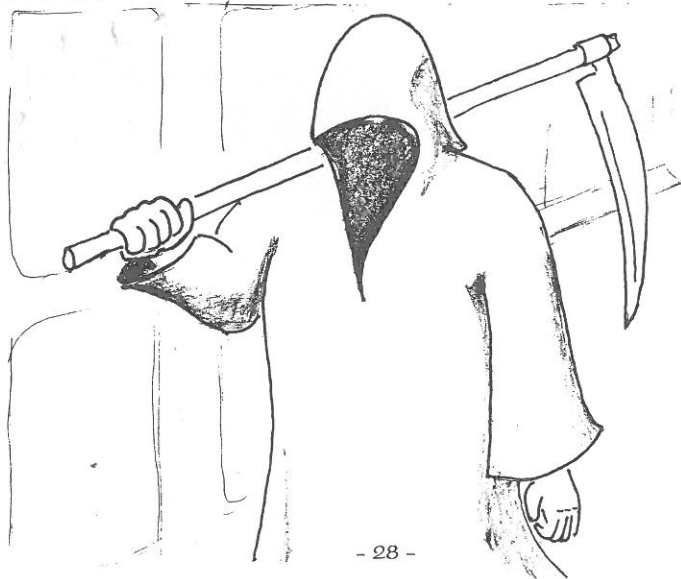
4. b

Kedves gyerekek! Kicsit nehéz lesz felolvasni a mai mesét, mert ilyenkor 10 után már lekapcsolták a villanyokat. Addig is amíg a szemem megszokja a sötétet, ké-szüljetekek fell

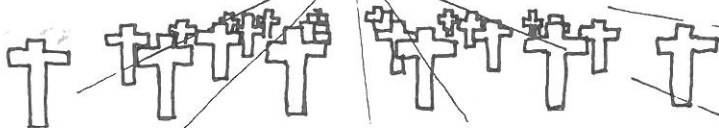
Cím: *Rattus rattus*

Reggel volt. A nap még nem melegítette a levegőt, tehát hideg is volt. Úgy nézett ki, hogy jó idő lesz, de ez most nem fontos. A lényeg a reggel, amikor is a konyhások a konyhában, Kati néni a mosodában, a takarítónők a kávé mellett foglalják el helyüket. Ezen tragikus nap reggelén is így volt minden. A kollégium lakói még aludtak, de mivel a kivétel erősíti a szabályt, a női nevelői zuhanyzóból víz-csobogás zaja szűrődött ki. Pár perc múlva éles sikoly hallatszott ugyaninnen, amelyre a kollégisták zöme felébredt. A zaj honnanjöttével senki nem törődött, a kábult hangulatban mindenki azt hitte, hogy álmolta a sikítást. Nemsokkal ezután a zsemlet és a vajat mindenki zavartalanul elfogyasztotta a citromhiányos teával együtt. A gimnáziumban is rendben mentek a dolgok, csak a 2.b-sek magyar órája maradt el... Tulajdonképpen este fél 11-ig nem történt semmi. Fél 11-kor azonban, amikor az akkori ügyeletes nevelőtanárnő zuhanyozni ment, kissé szokatlan dolgot fedezett fel a zuhanyzóban. Kolléganője holtan feküdt egy szál fürdőköpenyben a hideg padlón. Kiejtette kezéből Nivea-felszerelését, és elájult. Nagyon hideg volt a fűtetlen kollégiumban, de az ő halálát egészen más okozta... Kettőjük hiánya másnap már feltűnt a gimnáziumban. Tanítás után keresésükre indultak egy páran. Végül is egy lány talált rájuk, aki először kinyitotta az ajtót, aztán megörült a gazdátlan Nivea-samponnak és Nivea-tusfürdőnek, aztán elszörnyedt, aztán jelentette a látottakat a kollégium igazgatójának, aztán elmondta a többieknek is.

A kollégium lakóit szomorúság fogta el a két közkedvelt tanármó titokzatos halála miatt. A tömegek vámpírokról beszéltek, (mert az áldozatok nyakát harapásnyom díszítette) voltak akik nem erről. Egy közös vonás volt mindenkiben: az, hogy mindenki félt. Félték, mégpedig attól, hogy a következő áldozat nem az lesz, akit szeretnének.

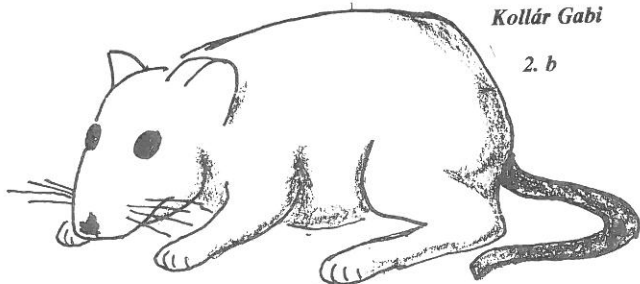
Valóban, a gyilkos egy ártatlan, nagyon kedves, szemüveges, vöröshajú, kissé szeplős takarítónő nyaki verőerét intézte el. Ezt már nem nézheték tétiénül a többiek. De hiába akartak tenni valamit is, itt még a KÖK sem jött rá a megoldásra. Így hát a gyilkos tovább szedhette áldozatait. Sorra hunytak el az emberek. Tanárok, konyhások, takarítónők, sőt még diákok is. Mind-mind sebhelyet viselt a nyakán.

Sok idő telt már el a gyilkos megjelenése óta, meg is öregedett szegény. Ezt mutatja egyik áldozatában felejtett foga is, melyet észrevétlen hullajtott el az óvatlan öldöklő. Erről aztán azonosította egy falu- és egyben gimnáziumbeli biológia tanármó, a megmaradt embereket összehívta, és kijelentette, hogy nem másról, mint a Rattus rattusról, avagy a közönséges házipatkányról van szó. Ezután fehér por (patkányméreg) lepte el a kollégium területét, melynek szavatosságai ideje már lejárt, ezért nem hatott Rattusra.

Senki sem jött rá, hogy nemcsak a patkányméreg a megoldás, hanem az alapos takarítás is. Így hát lehet, hogy most éppen a Te ágyad alatt is lakik egy Rattus rattus...

Itt a mai mese vége, remélem, már alszotok is.

Kollár Gabi

2. b

Áramütéses halál az iskolában...

A most következő részlet az iskolánk történetét évről évre megőrkítő Tantestületi Jegyzőkönyvből való. A történet szóról szóra a valóságot tükrözi és teljes terjedelmében, szó szerint közöljük. Hogy a 43 évvel ezelőtti történetnek még ma is aktualitása van, ahhoz nem fér kétség. Talán egy kicsit meggondoltabbá tesz mindannyiunkat.

Jegyzőkönyv

A gyónki ref. gimnázium tanári testülete által 1940. május 9-én tartott tanári székéről. Jelen van Dr. Tüske Béla az intézet igazgatója, mint elnök, valamint a t. k. minden tagja.

1. Az elnök üdvözlí a megjelenteket és az értekezletet megnyitja
2. Szomorú szívvel tesz jelentést Kook Dezső I.o. tanuló tragikus haláláról, s ezzel összefüggésben azokról a sajnálatos eseményekről, melyek ezt a halálesetet megelőzték, s amelyek miatt a mai tanári széket össze kellett hívnia.

1940. tavaszán bevezették községünkbe a villamos világítást. Tekintettel arra, hogy rögtön tisztában volt az elnök és a tanári testület is, mit jelent egy ilyen új bevezetés, már idejekorán és később is több ízben rendelkezés történt, hogy a tanári testület behatóan magyarázza meg, milyen veszélyt jelent a villamos áram vezeték. Igazgató utasítására az osztályfőnökök egy időben adták meg osztályaikban a nyomatékos felvilágosítást, de megadta a fizika tanára, megadta a cserkészparancsnok, végül minden tanár módját ejtette, hogy külön is szóljon a veszélyről. Az internátus külön és többször kapta meg a parancsot az elővigyázatra.

Az igazgató hónapok óta sürgeti a komlói bevezető bányatársulatot, hogy az intézet emeleti ablakaihoz túl közel felszerelt fővezetékét helyeztesse át. Az intézet megfelelő ablakai addig is fel nem nyit-
hatók.

Mindezen állandó gondoskodáson túl azonban a gyermeki kíváncsisággal szinte tömeghisztériás jelenségképpen olyan felfordító erők jelentkeztek, amelyek szétrombolták vigyázásunk igazán erősen megépített korlátait és áldozatot ragadtak el tanulóink közül.

Kook Dezső I. oszt. tanulóink egy a homlokára csapódó és villamos árammal tele drót útése következtében 1940. május 5-én az internátus udvarán meghalt.

Igazgató e gyászos és megdöbbentő eset után az illetékes hatóságokkal együtt azonnal megtett minden intézkedést a baleset körülményeinek és okainak a pontos felderítésére és az ezekről felvett jegyzőkönyv alapján az ügy tényállását a következőkben foglalja össze:

1. Megállapítható, hogy a bevezetés óta a községben az éretlen elemek egész sor kísérletet tettek, hogy a vezetékéből villamos áramot vezessenek ki és az áramütésekkel egymást megrézfáják.
2. Arról is vannak biztos adataink, hogy ezek a csínyek nem maradtak tanulóink előtt ismeretlenek.
3. A tanulók kihallgatása egyértelműleg azt bizonyítja, hogy a tanulók egynemelyike a végzetes május 5-e előtti napokon kísérletezett az internátus épületében a konnectorból való ilyen kivezetésen. Mészáros István III.o. tanulórol meg az derült ki, hogy egy május 5. előtti való vasárnapon benn volt az internátusban, és beszélt a községben történt csínytevésekről.

4. A megejtett kihallgatások után az események egymásutánja a haláleset bekövetkeztéig a következőképpen sorakozik.

Május 2-án délben, tehát amikor a felügyelő tanár a gimnáziumban órát tartott, Borbák János és Óvári József III.o. tanulók az internátus épületében lévő konnector dróttal piszkálták.

Május 3-án ugyanez órában ugyane két tanuló újból dróttal kísérletezett. Ekkor Óvári biztatta Borbákot. Ez félénken próbált a dróttal a konnectorba nyúlni. Az apró sikerek után másokat is biztat-
tak.

Május 4-én ismét az említett időpontban a két tanuló tovább folytatta a veszélyes játékok, mire a fiatal háziszolga Jakab Illés rájuk szól, de a hatalmaskodni szerető Bordák leinti őt és a játék tovább folyik.

Május 5-én délelőtt, míg a ref. és protestáns tanulók a felügyelő tanár vezetése alatt istentiszteleten vettek részt, Bordák J. gör.kat. és Óvári J. róm.kat. tanulók újból a villamos vezetékkel játszottak, most már az ajtókilincsig haladtak a kivezetett dróttal, s azt próbálgatták ráz-e a kilincs (hetekkel előbb egy helybeli pék tanulója így kezdte meg kísérleteit).

Medgyesi István III.o. tanuló figyelmeztette őket a játék veszélyeire, másrészt közeledett a felügyelő tanár várható hazatérésének ideje, tehát a játék félbe maradt. De Óvári bement a konyhába és felgyújtotta a villamos világítást. Mikor erre rendreutasították, azt felelte, meg akarta próbálni, vajon nem történi-e rövidzárlat.

Május 5-én délután a felügyelő tanár istentiszteletre indult. S mint utólag kiderült, alig volt az internátus épületétől 100 méternyire, Óvári újból megkezdte végzetes játékát és többel megfogatván a drótot megráztatja Medgyesi György IV.o. tanulót, Bentze László I.o. tanulót és Jakab Illést.

Május 5-én délután a felügyelő tanár istentiszteletre indult. S mint utólag kiderült, alig volt az internátus épületétől 100 méternyire, Óvári újból megkezdte végzetes játékát és többel megfogatván a drótot, megráztatja Medgyesi György IV.o. tanulót, Bentze László I.o. tanulót és Jakab Illést. Ezután

Ezután Báthori László IV.o. tanuló azt javasolta: vigyék kijebb a drótot és drótot kér és kap. De közben ráeszmél, hogy baj lehet belőle és visszavomul. Erre Bordák János veszi át a drótot. Medgyesi György IV.o. t. meg akarja akadályozni a továbbiakat, de Bordák ellöki. Most vitatkozás kezdődik: vajon a kézben lévő alumínium drót jó vezető-e. Óvári kipróbálja és megállapítja, hogy a drót vezet. Bordák azt ajánlja, vezessék a folyosón levő ruhaszárító dróthoz, és kössék össze vele. A drótot kivezetik, Bordák ráakasztja a ruhaszárító kótélre, Óvári benn kapcsol és Jakab Illés, Elek Tivadar II.o. tanuló, kik a ruhaszárító drótot fogják, feljajdulnak, földre zuhannak, a drót elszakad, Bentze László állát éri, ő is összeesik. A drót ezután Kook Dezsőt találja a fején, ez szintén földre zuhan. A jelenlevő tanulók és a szintén felugró Jakab Illés Bentzéhez és Kookhoz sietnek. Bentze magához tér, Kook élesztése megindul. Pillanatok alatt ott van az internátus házvezetőnöje, az éppen hazafelé úton lévő internátusi felügyelő tanár és dr. Aszódi László tanár, valamint Kelemen János doktor internátusi orvos. Most 2 órai mesterséges légzést alkalmaznak az eszméletén kívül lévő Kookon, az orvos injekciókat ad.

Minden hiába, szegény tanulónk tragikus halála bekövetkezett.

Eddig tart a történetek rekonstrukciója.

A tanári testület magától értetődőleg a gyászos eset összes részleteit már apróra letárgyalta. Foglalkozott a szereplő tanulók jellemének lelki alakulásával, magatartásával, megvitatta az akcióban való részvételüket, felelősségük mértékét. Mérlegelte az intézet érdekeit, az eset tanulságait, az elhunyt diák szerencsétlen szüleinek veszteségeit, a részeselek szüleinek lesújtottságát és még azt az ezernyi motívumot, melynek igazságos megalatolása a tanáriszék határozatát megelőzi. Beható további tanácskozás után a testület egyhangúlag magáévá teszi dr. Tüske Béla igazgató javaslatait:

1. A tanári szék Bordák János és Óvári József III. oszt. tanulóokra V. (ötöd) fokú büntetést ró ki.
2. Báthori László és Medgyesi György IV.o. és Mészáros István III.o. tanulók III. fokú büntetést kapnak.
3. Vincze István IV.o. t. és Megyeri István III.o. t. II. fokú büntetésben részesülnek.
4. Az internátus összes tanulói dorgálást kapnak.
5. Az ítéletet kihirdetik a gimn. összes tanulói előtt, és ennek értelmét, jelentőségét megmagyarázzák.

Indoklás:

1. Bordák János és Óvári József törvénybe ütköző magaviseletükkel, az iskolai törvények tudatos megszegésével gyászbá borították az intézetet és a szülőket.

Hogy a két tanuló kétségtelenül súlyos tette után szigorúbb büntetést nem ró ki a testület, annak oka az, miszerint, Bordákot és Óvárit erős külső hatások befolyásolták. Hallották a pékfiú csínyjeit az árammal, hallották a lakodalmos legények ilyen irányú virtuskodásait, magukon próbálgatták a hatásokat, s mint hogy katasztrófa nem érte őket, vakul egyre merészebbek lettek.

2. Bátorfi László rövid ideig aktív volt, ez súlyossá teszi szerepét, viszont enyhíti az, hogy közben észretért és visszavonult.

Medgyesi György ingadozó volt, eleinte részt vett az üzemben, azután meg akarta akadályozni, de később a jó szándékban ismét erőtelenné vált. Mészáros Istvánnal nincs emyhítő körülmény. Fegyelemsértést követett el és konokul viselte magát, tagadásával egy ideig megakadályozta bizonyos ténnyek tisztázását.

3. Vincze István és Meggyesi István tanulónál rossz néven vette a testület, hogy a tanárok bizalmában lévén, és erkölcsi tekintetben eddig jónak bizonyulván, eddig elhallgattak törvényszegéseket.

4. Az internátus tanulói szigorú dorgálásra szolgáltak reá, mert olyan súlyos tényeket, iskolai törvényszegést néztek el, melyek végzetes balesetnek váltak szerencsétlen okozóivá. Egyébként némileg mentesíti őket a kihallgatások alkalmával kiderült az a tény, hogy Bordák János erőszakos természetével és nagyobb testi erejével megfélemlítette őket.

Több tárgy nem lévén, elnök a tanári széklet bezárja.

Tájékoztatóképpen sikerült szerkeztőségünknek megszerezni a korabeli büntetési fokozatok listáját:

- I. Osztályfőnöki megrovás az osztály előtt.
- II. Az igazgató elé idézés és igazgatói megintés.
- III. Igazgatói dorgálás az osztály előtt.
- IV. Igazgatói megrovás az osztály előtt azzal a figyelmeztetéssel, hogy újabb fegyelmi vétéség esetén a tanulónak az intézetet el kell hagynia.
- V. A tanári testület elé idézés és szigorú megrovás, a kedvezmények megvonása, eltávozás ajánlása az iskolából.
- VI. Kizárás az intézetből.
- VII. Kizárás a helybeli középiskolákból.
- VIII. Kizárás az ország összes gimnáziumaiból.
- IX. Kizárás az ország összes középiskolaiból.

Több tárgy nem lévén, elnök a tanári széklet bezárja.

Vincze István
tanári szék elnöke

Pinkosándor
Néző Henrik
Kernai József
Károlyi László
Dumokos Béla

Klamvas Gyula
a tanári szék fe

AIDS

Támad az AIDS
Vág a vírus
Kitagadott a nép
Be szeret az Úr
Fonnyad a tested
Undorodsz tőle
De nem viseled el,
Hogy reszketnek tőled
A halál közele
Gyötör és kínöz
Már nem lehetsz Te
Mert fáradsz és titkolsz
Utolért a sorsod
Nem szabadulhatsz
Vár rád a halál
A félelem kapuja
Az örvongés taszít
Gyenge a tudat
A szívednek élsz
Vagy, de boldogtalan
Reszket a tested
Szeretni akarsz
De karol a fájdalom
A lelkedben mar
Vág a markáns és férfias
Gyűlölet.
Gyűlölöd magad
Élni így nem lehet
Kevés az idő
Még semmit nem ismersz
S ha ismersz is valamit
Az semmibe vesz
Elhalad melletted
S Te árván nézed
Magányos a faág
Magányos a véred
Üres erekben folyik
Megállíthatatlanul
Zakatol a síneken
Vánszorogva, vakul
Végigfut a reszketés
A kezeken, lábakon
Nem maradt már más
Csak a magányos ártalom.

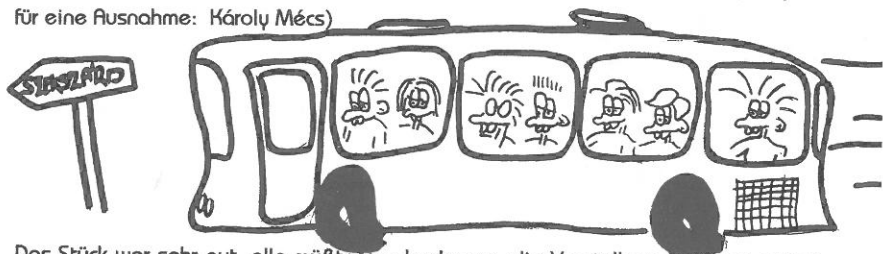
Gáspár Olga
2. a

Wir waren an der deutschen Bühne!

Das Ganze hat so begonnen, daß zwei wunderbare Busse von "Gemenc Volán" am 19. Oktober um 17 Uhr hereingerollt sind. Wir haben sie gleich gestürmt, aber leider hat es nicht genug Plätze gegeben. Wir haben fast aufeinander gesessen, die Stimmung war jedoch sehr gut. Im zweiten Bus haben die Jungs von der 2.b für gute Laune gesorgt, (Schneider Fáni, Száz forintnak ötven a fele) im ersten Bus haben die älteren Schüler gesessen, aber es gab dort auch ein paar "Szecska". Hier hat man den Walkman und das Schlafen bevorzugt. Wir -die "Kleinen"- haben uns herausgeputzt, aber die Schüler der 3. - 4. Klasse gaben sich mit Jeans und Pulli zufrieden.

Als wir ankamen, waren wir beruhigt, da nicht nur wir so blöd aussahen.

Alle, die wenigen Unglücklichen, die keinen Platz fanden, ausgenommen, setzten sich. Erstmal haben wir gedacht, daß wir nicht viel verstehen werden, aber dann haben wir gemerkt, daß die Schauspieler auch nicht besser deutsch können, als wir. (Kompliment für eine Ausnahme: Károly Mécs)

Das Stück war sehr gut, alle müßten es bedauern, die Vorstellung versäumt zu haben. Die Straßenmädchen haben den größten Beifall gefunden, weil sie wirklich gut gespielt haben (hauptsächlich in den Augen der Jungen). Ein besonderes Lob gilt Károly Mécs, der die Rolle des Mäckie Messer gespielt hat.

Die Pausen brachten große Erleichterung für die, die hinaus mußten...

Das Stück hatte ein schönes Happy-End. Auf dem Weg nach Hause hatte die Stimmung (wenn eine Steigerung noch möglich war) den Höhepunkt erreicht.

Als wir im Internat angekommen sind, war es schon viertel nach 10. Wir sind totmüde und matt in unsere "guten, warmen und weichen" Betten gefallen. Vor unseren Augen schwebte noch das Gesicht von Mäckie Messer, aber im neuen Internat hat es nicht schweben können, weil dort das Licht nicht angemacht wurde.

Das Stück war prachtvoll, und wir hoffen, daß das nächste auch so gut wird. Bis dahin sollt Ihr die deutsche Sprache fleißig lernen, damit Ihr die nächste Aufführung besser versteht.

Wir wünschen Euch gutes Lernen!

Tschüß: Ági Mészáros und Csilla Schlichter

1.b

Ez az oldal:

Walter Tibor és

Frei László

(4.a)

oldala

Közreműködésüket ezúton is köszönjük
(a szerk.)

Tanulás a 2.c-ben

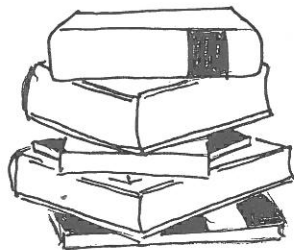
Tanultunk, tanulunk és tanulni fogunk. Még ha néha nem is nagy kedvvel. De miért tanulunk, ha nem az egyetlen vágyunk, hogy tankönyvek fölött görnyedjünk? Csak! Mert kell! Hisz mit lehet kezdeni a tudatlansággal? Ezért minden délelőtt padokba süllyedve (lehetőleg minnél kisebbre összehúzódva) és könyvek fölé hajolva ülünk. Persze, azért nem ilyen egyhangú a diák élete, hisz -mint tudod- órarendünkben a tesi órák is fellelhetők. Ilyenkor kikapcsolódásképp futunk és lépcsőkön ugrálunk a templom előtt. Szerintem, ezt a szenvedést még Isten sem nézi jó szemmel. Bezzeg a tomatemen dolgozó munkások annál szívesebben bámulják az ingyenmozit...Azért nemcsak ilyen terhelő tesiórák léteznek, hiszen szaktunok kézilabdával is foglalkozni. Ilyenkor -mint tanultuk- a dobólábunkkal kell kilépn.

Miután az "üdtő" tesióra véget ér, és holtfáradtan beülünk a következő órára, előfordulnak olyan tévedések, mint pl. Mikszáth Noszty fiú esete Tóth Marcival.. " c. regénye.

Természetesen nemcsak magyart, de németet is tanulunk, ha profik még nem is vagyunk beőle. Reimer Tanáró szerint (Farkas Tanár Úr példáján felbuzdulva) a 2. c-sek lehetnének a butaság mértékegységei, (akinek nem inge...). De elkeserednünk nem kell, hisz mint hallottuk, van osztály, (3. a) amely 6 db. 2. c-vel is felér.

Az angol nyelvvel is elkezdünk foglalkozni. Eredménye: Több (angol) dalt tanultunk, mint énekórán ebben az évben (persze ennek örülünk).

Kémiából már közel sem ilyen vidám a helyzet. A számonkérés eredménye rémes lett, de nem baj, hisz a Tanár Úr azt is elárulta nekünk, hogy az elektron miért tölti be a rendelkezésére bocsátott helyet. A válasz: "Csak!" A matekkal is hadilábon állunk, pedig mostanában még földrajz helyett is a matekkal küzdünk. A Tanár Úr nagyon ragaszkodik hozzánk (semmi gond, ez majd a későbbiekben javunkra válik). De bizalma meginoghatott (egy picit), mert szinte minden második órában írunk, s a szülőket "boldogítjuk" a jobbnál jobb jegyekkel. A biológiával ebben a tanévben többségünknek még nem volt baja, de sajnós ami késik...

Osztályunk 7 tagja 4 héten keresztül a helyett, hogy énekórán a népdalokkal kötött volna ismeretséget, a paksi uszodában töltötte idejét. Fizika órán azonban teljes létszámmal megjelenünk és az elektromágneses tekercsek relytéjébe gabalyodunk. Kedvenc óránk az osztályfőnöki lett volna (év elején), de nem lett, mivel ilyen óra nem szerepelt órarendünkben. Így egy-egy történelem óra volt feláldozva a létfontosságú osztályügyek megbeszélésére.

De elég a panaszkodásból, hisz azért jöttünk ide, hogy tanuljunk...mint ezt több tanárunk is felelevenítette mostanában.

Miután a délelőtti órák véget érnek (mert szerencsére végesek), van egy kevés szabadidőnk, de utána kezdődhet a "das" Hausaufgabe megoldása. Képesek vagyunk arra, hogy elintézzük egy "...ej ráérünk arra még..." gondolattal. Persze, mikor már nem lehet tovább húzni-halasztani a tanulást, kénytelenek vagyunk hozzálátni. Eredménye: késő este (is) a könyvek, füzetek fölött kell a nap végét eltölteni.

Egyben biztos vagyok: tanulni, ha nem is kellemes, mindenképpen érdemes.

Régi Gabi

2. c

Az emberekről általában

Te, ki most arra szántad el magad, hogy elolvasod irományom, jó lenne ha utána egy kicsit elgondolkoznál a leírtakon, mert Te is (éppúgy, ahogy én) Közéjük tartozol, és párszor bizony nem árt ha magunkba szállunk.

Ha jól számolom, 5 milliárd körül járhat a Föld népességének száma, s ezeknek az embereknek enniük is kell, s néhol még erre sem jut. S a fizikai éhség témájából kiindulva meg kell vádolnom azokat, kik a pénzre, hatalomra, vagyonra éhesek. Őrült felhalmozásuknak kifelé általában az a vonzata, hogy a másik hoppon marad, tehát szája elől veszik el a falatot. Persze vannak, akik e két réteg közt helyezkednek el, s úgy ahogy, de megélnék. Az emberiségnek (s ez mindenkire vonatkozik) az a fő problémája, hogy elégedetlen. Hogy honnan tudom? Hiszen állandóan küzdünk, harcolunk. A dolgozók munkahelyeiken, a diák az iskolában és így tovább és így tovább...

Akkor ér bennünket a nagy csalódás, mikor nem érjük el célunkat, pedig szinte ki- noztuk magunkat mjjatta, s valaki könynyedén elvette orrunk elől a lehetőséget, a boldogságunkat.

Ekkor azt mérlegeljük, vajon miért volt ilyen gonosz velem, holott lehet, hogy ő azt sem tudja, hogy a világon vagyunk.

Most ne gondolatok arra, hogy csak a negatív dolgokról tudok, s akarok írni. Nem ez a célom. Hiszen vannak olyan dolgok, melyek nem megfoghatók, csodálatos helyekre vezethetnek el bennünket. Igaz sokmindent meg kell szenvedni becsületesen, de a célban győzelmünk lesz a "hősi bér".

Mert az életben a legkülönbözőbb csodák várnak ránk. A kisgyermekkor első tipegése, a gyerekek gondtalan örömei, játéka, a kamaszkor álmái, szerelmei, a házasságkötés, a problémák leküzdése, a gyerekek, s végül az öregkor meghitt nyári alkonyai mind-mind csodálatosak, s ha ezeket a csodákat felfedezni véljük életünkben, azért, hogy másé is hasonló legyen, figyeljünk rá, hogy ő is le tudja küzdeni mindazt a sok negatívumot, melyekből néhányat már felsoroltam.

Hiszen Ő is, Te is, én is, Mi is oda tartozunk, igen mindaz, mit leírtam, összesen egy szót jelent ez az EMBER!

Rideg Zsuzsanna

2. b

SHOP

MŰSZAKI KERESKEDEÉS
GYÖNKÖN

Kedvező hitel (évi 22%)
feltételekkel vásárolhat előleg
nélkül!

*Hűtőládák, automata mosógépek
megrendelhetők!*

*Televíziók, mikrohullámú sütők gyári védett
minimál áron!*

GOLDSTAR, SAMSUNG, VIDEOTON,
PHILIPHS, BOMANN, KRUPS

Ezenkívül ugyanitt patyolat felvevő hely!

Tel: (74) 387-356

Egészséges életmód a kollégiumban.

Álom, vagy megvalósítható?

A mai világban nagyon sokféle elképzelés alakult ki arról, hogy melyik a helyes, illetve helytelen életmód. Vannak, akik a reggeli elhagyását, mások a vacsora nélkülözését javasolják. Hallottam olyat is, hogy a jóga többet ér bármely sportnál. Egy azonban biztos: a minimális testedzésre, mozgásra szükség van.

Most egy kicsit arról, hogy egy kollégiumban -akár Gyöngön- mit tudunk véghez vinni:

Első legyen talán a táplálkozás. A reggelit -azt a kevéskét- kihagyni nem ajánlott, mert mire elérkezik az ebéd, belsónk már rég jelzi ürességét. A reggelinek -ami nem valami változatos- a mennyisége általában nem a megfelelő, köszönhetően a központilag megszabott étkezési díjnak. Mert vegyünk példának egy felsőbbéves fiút. Nem tudom, hogy hányuknak elegendő két darab zsemle, két dkg vaj és jó esetben egy fél szelet szalá-

nek, ami ekkor mindig valami édes "inyenc falat". És hol marad az ígért, várva várt salátabár?!? Biztos sokan jó néven vennék, még ha 200-300 Ft-tal többre is kerülne a havi befizetnivaló. Így, aki egy kicsit a vegetáriánus étrend híve, is jólakna.

Mikor elérkezik a fél hét, a kollégium összes lakója megrohanja étkezőnket, és -néha óriási csalódással- nélkül a "tartalmas" vacsorának. Nem is annyira arra lenne szükség, hogy jobbnál jobb, finomabbnál finomabb ételeket kapjunk, hanem, hogy meglegyen bennük -a diákok számára- fontos és nélkülözhetetlen tápérték.

Szóval a táplálkozásról: senki ne váljon 100 %-os vegetáriánussá, mert ebben az esetben előbb-utóbb éhenpusztul, ami nem vetne jó fényt kollégiumunk ragyogó hírnevére. Második fontos tényezője az egészséges életmódnak a sport. Gyöngön a gimnazisták számára jan. 4-től megadatik az óriási lehetőség, hogy iskolánk új tornacsarnokában edzék, fárasszák habtestüket. Ne feledkezzünk meg az aerobiról és a kézilabdáról sem. Ezekon kívül

óriási sétákra is lehetőség van a Gyöng körüli szép erdős területeken. Télen persze a hógolyózás a legfelkapottabb, legmenőbb "sportág".

Ha már itt tartunk, fontos meg említeni az év elején indult, de sajnos hirtelen abamaradt uszodába járást is. Pedig köztudott, hogy az úszás jót tesz a reumának, lumbágónak és a diákoknak egyaránt.

Talán ennyi lenne az amit a legfontosabbnak tartok, de -mindenki érdekében- törekedjünk arra, hogy a kollégisták helyzete, lehetőségei tágabbak, jobbak legyenek, hisz' életünk folyamán itt töltünk -jó esetben csak- négy hosszú, kemény évet.

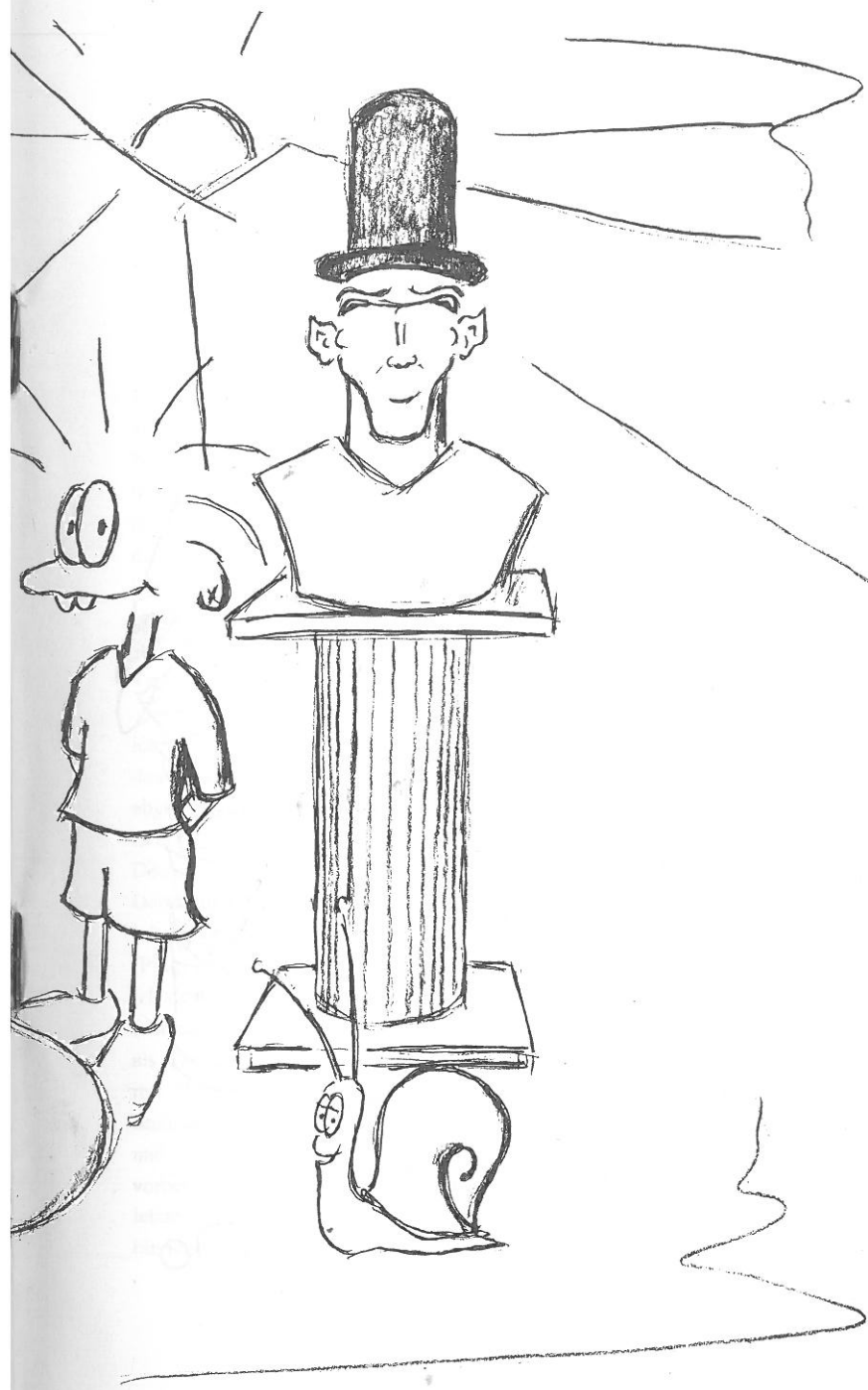

mi? Véleményem szerint nem sokuknak. *Pénteken mindenki örülhet az ebéd-

Schlichter Csilla
1. b

EIN-STEIN

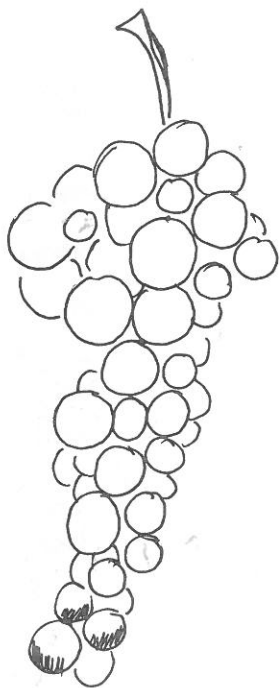

DINO-POSZTER

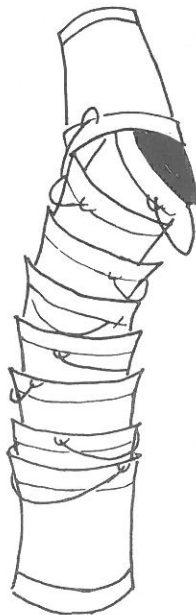
A 3. a osztályt is meghihlette a szüret:

RÍMSZÜRET '93

Reggel értünk jött a busz,
Küldötte az 1-busz.
Odafelé a buszon nagy volt a zsvaj,
De a szőlőt látván a munkakedv elhal.
Odaérvén a szőlőhöz hétfő reggelén,
Paula "néni" jött felénk.
Cipőnkkel lépkedve a sorba,
Beállított minket a sárba.
Szedi a szőlőt a jó Gyula,
Míg a réten delel a gulya.
Az ofő. a sorok közt látván,
Hogy nem szed szőlőt a jó István,
Mondá neki-jeee,
Kevés van a vödribe.
A sor vége még 20 méter,
Kiáltott fel a jó Péter.
Abból a szőlőből lesz a jó bor,
Mit szedett a jó Gá-bor.
Luki puttonya nehéz,
Az élet nem habostorta.

Beleért a kezem a szőlő levibe,
A ragyás gerle b.... telibe.
Sorok között álltunk szomjazva,
Mert a lajtoskocsi csak álom számunkra.
Mikor felszálltunk a buszra,
A ruhánk nem volt igazán guszta.
Ragadtunk is az üléshez,
Míg a tanári kar üléshez.
A buszos bácsi pipa volt,
Mert a jó Bala így dalolt:
So, so, so sosáná, so, so, so sosáná,
Táncoljuk át az iccakát,
Húzd rá a szerelem dalát!...
Visszaértünk Gyöngre,
Hála Istennek, végre vége...(a versnek)

Írta: a 3. a, azon belül is:
a jó Gyula, a jó Péter, a jó Gábor és a jó István

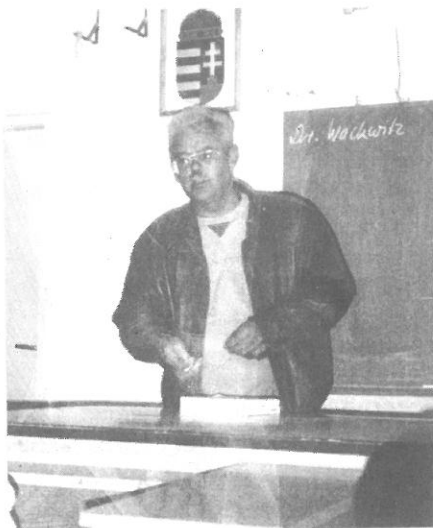
WAS ALLES ÜBER HERRN WACKWITZ ZU WISSEN IST...

Herr Wackwitz arbeitet ab diesem Jahr in unserem Gymnasium, aber wir wußten bisher kaum etwas über ihn. Es ist also Zeit, ihn ein bißchen besser kennenzulernen. Deswegen haben wir unseren neuen Deutsch- und Geographielehrer aufgesucht, und dieses Interview mit ihm gemacht:

Márkus&Gábor: Herr Wackwitz, könnten Sie ihre bisherige Lebensgeschichte kurz zusammenfassen!

Herr Wackwitz: Ich wurde 1940 in der Nähe von Dresden (Maisen) geboren, habe das Abitur in Dresden gemacht und dort Germanistik und Geographie studiert. Dann habe ich viele Jahre als Fachlehrer Deutsch und Geographie unterrichtet, und etwa 1973 habe ich dann zum ersten Mal in der ehemaligen Tschechoslowakei mit nicht Muttersprachlern gearbeitet. Später (1980) habe ich das Doktorat über die böhmisch-deutsche Literatur der Jahrhundertwende abgelegt, und habe dann bis 1986 wieder in der Tschechei gearbeitet anfangs in der Deutschlehrerweiterbildung,

Deutschlehrausbildung und später auch mit Gymnasiasten, sowohl an Unis (Prag) als auch an Gymnasien. 1986 bin ich dann wieder nach Hause gekommen (ehemalige DDR) und habe mit Deutsch als Fremdsprache gearbeitet, allerdings mit Studenten. Wir hatten vor allem Studenten aus den Entwicklungsländer, und sie auf das Germanistikstudium vorbereitet. Diese Arbeit dauerte bis letztes Jahr und ab diesem Jahr (1993) bin ich ja in Gyönk.

M&G: Wie kamen Sie eigentlich nach Ungarn, nach Gyönk?

H.W.: Mit der Wiedervereinigung Deutschlands ist das zentrale Sprachinstitut für Ausländer - in dem ich arbeitete - aufgelöst worden, jetzt ist diese Vorbereitung die Aufgabe der einzelnen Universitäten. Ich mußte mir also eine neue Stelle suchen. Dann hatte ich die Möglichkeit ins Ausland zu gehen.

M&G: War es ihnen egal, in welches Land Sie gehen?

H.W.: So möchte ich das nicht sagen. Ich

habe sehr lange Zeit mit Studenten und Lehrern aus dem slawischen Sprachraum gearbeitet (Russen, Polen, Tschechen u.s.w.). Aus diesem Grund wollte ich dieses Mal Deutschlernende, die nicht von der slawischen Sprache kommen, unterrichten. Ich hatte nämlich zwei Möglichkeiten, entweder in die Türkei gehen, oder nach Ungarn zu kommen. Ungarn lag mir näher am Herzen und auch zu meiner Familie, also habe ich mich entschieden, hier zu arbeiten.

M&G: Sie sind verheiratet?!

H.W.: Ja natürlich, ich bin verheiratet, habe zwei Kinder, meine Frau arbeitet zu Hause, solange sie in Ungarn keine Stelle bekommt.

M&G: Wie alt sind denn ihre Kinder?

H.W.: Ach, sie sind schon beide erwachsen, haben eigene Familien, führen ihr eigenes Leben.

M&G: Sie sind vielleicht schon Opa?

H.W.: Ja, das bin ich, ich habe mehrere Enkelkinder.

M&G: Wie lange haben Sie vor, hier zu bleiben?

H.W.: Es hängt ja absolut nicht von mir ab, sondern vom deutschen Staat, vom Herrn Direktor u.s.w. Aber wenn es von mir abhängen würde, denke ich ein paar Jahre lang.

M&G: Wie gefällt Ihnen die hiesige Wohnung?

H.W.: Sehr gut. Ich habe den Vergleich zu anderen deutschen Lektoren, die hier in Ungarn arbeiten, und ich kann sagen, daß ich in Gyöngy vorzüglich wohne und vorzüglich bedient bin. Ich habe da absolut keine Probleme.

M&G: Wie sind Ihre bisherigen Eindrücke von den Schülern unseres Gymnasiums im Vergleich zu den deutschen Schülern, die Sie bisher unterrichtet haben?

H.W.: Ich habe wenig Vergleiche, denn das waren keine Schüler, sondern Studenten, die das Abitur schon gehabt hatten, und nur nach Deutschland gekommen sind, um die deutsche Sprache zu lernen. Hier ist es natürlich anders, denn hier unterrichte ich in erster Linie kein Deutsch, sondern auch Fächer, wie Geographie und deutsche Literatur. Dieser Umstieg war nicht besonders leicht, da die Schüler hier keine 20-22 Jahre alt, sondern im extremen Fall 12 oder 14 sind. Ein sehr positiver Eindruck ist, daß

die meisten Schüler wirklich sehr gute Deutschkenntnisse haben, man hat absolut keine Verständigungsschwierigkeiten. Aber das bedeutet noch lange

nicht, daß die ungarischen Schüler die idealen Schüler wären. Ich habe auch gewisse Probleme mit dem Schulsystem, mit der Prozent- und Notengläubigkeit der meisten Schüler. Mit diesen Dingen habe ich aber zum Glück nicht viel zu tun.

M&G: Haben Sie irgendwelche Sportarten gern, was tun Sie in ihrer Freizeit?

H.W.: Mit Sport habe ich in meinem Leben wenig zu tun gehabt. Niemals mit einer Sportart, in der es in irgendeiner Form um Leistung geht. Das liegt mir nicht. Ab und zu gehe ich schwimmen, ich liebe die Natur, und gehe gern spazieren. Zu Hause habe ich ein relativ großes Grundstück, wo ich mich viel mit Gartenarbeit beschäftigt habe. Ich habe einen Bungalow, der für mich auch viel Arbeit bedeutet. Außerdem verreise ich gern, das bedeutet, daß ich mindestens 2 Mal im Jahr eine größere Reise mache.

M&G: Was bevorzugen Sie, die Arbeit

als Lehrer in Deutschland, oder als Gastlehrer in einem anderen Land?

H.W.: Es wäre natürlich viel leichter mit Muttersprachlern zu arbeiten, aber dieser Umstieg würde mir nach 20 Jahren ('73-'93) eigentlich schwer fallen.

M&G: Fehlt Ihnen eigentlich noch etwas hier in Gyöng? Was könnte besser laufen, ich meine das sowohl auf das Privat-, als auch auf das Schulleben bezogen?

H.W.: Die persönlichen Kontakte sind sehr gut, sowohl mit den Schülern, als auch mit den Kollegen. Die Einzige, die mir momentan fehlt, ist meine Frau, aber sonst ist alles O.K.

M&G: Vielen Dank für das gemütliche Gespräch. Wir hoffen, daß die Schüler (unsere Leser) Sie durch unser Interview besser kennengern haben.

Schüller Márkus und Illés Gábor

4. b

Denver elemzes:

Keletkezési körülmény: a mű minden bizonnyal egy ásatáskor ihletődött, amikor is a régézőpár egy egész csomag előrehűtött spermacsaládót talált. A magnóból ekkor bizonyára Rákk Endroll szólt (Valószínűleg Elvisz Prézli egyik közkedvelt száma). Kevenc műsoruk az Elektor kalandor lehetett, Dévényi Tibor vezetésével. Erre a következő sor utal: "Nem vagy még kalandor egy kicsi kalandtól." Amikor megtalálták Denvert - a kis ondóbébit - (a spermák közül ugyanis csak ő maradt életben), a telefax fülsiketítő hangot adott, majd egy üzenet érkezett. Rajta a következő felirattal: "A megmaradt spermabébinek Denver a neve."

Tanulság: minden sperma drága, minden sperma szent, és ha egy is elvész, a jövő generációja mérges lesz.

Fekete Rita 1. b

Berger Zoltán 1. b

Schmidt Robertó 2. b

Diagnózis: alvászavar(ás)

Úgy gondolom, mindannyiunk számára ismerős az a sláger, hogy "...8 óra munka, 8 óra pihenés (alvás), 8 óra szórakozás..." -Ez nemcsak a dalban, hanem az életben is ideális időbeosztás. Bár reggel, amikor a jó meleg ágyat, kényszer hatására kénytelenek vagyunk elhagyni, ezzel igencsak nem értünk egyet. (Főleg, ha pihenésünk a 8 órát sem haladta meg, vagy ha dolgozatírás van kilátásban.)

Az álmoság a gondolkodás meglassulásában (rossz felelet), a figyelem, a koncentráció csökkené-

sében nyilvánul meg. (bi-osz 5-ös!) A nem összehangolt és felesleges mozgáskényszer, pl.: a nyújtózkodás, ásitás is ilyenkor tör ránk. Az ásitás viszont abból a szempontból hasznos, hogy aki ásit, az küzd az elalvás ellen -a többiek már alszanak-, ha többnyire sikertelenül is. Ezt követi az alvás, pl.: 5-dik órában. Mikor elkezdődik a mély álom, akkor a legvalószínűbb, hogy tanárod Téged kérdez. Persze halvány fogalmad sincs arról, hogy mi a kérdés, a válaszról pedig még annyi se. Miután a keserves faggatás véget ér és folytat-

hatnád eddigi tevékenységedet, kicsöngetnek.

A szünetben kicsit felébredsz, de becsengetéskor újra nyomasztó álmoság lesz úrrá Rajtad. Ezután elalszol, és ez az állapot addig tart, míg véget nem ér a tanítás...

Régi Gabi

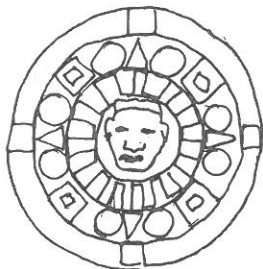
2. c

A copáni nép

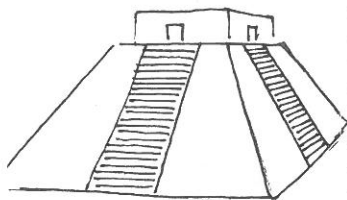
A Copán szó bizonyára sokak számára ismeretlen. Copán egy maya városállam volt, a mai Honduras állam területén. A Copán folyó két részre osztja a csaknem 210 négyzetkilométeres völgyet. A völgy egyik része a termékeny síkság, a többi a síkság közti rész, amely az esős hónapokban vízmosások által barázdált. A völgy mélyének szíve a 24 négyzetkilométeres "Copán teknő". Ezen a részen eddig 3500 építményromot találtak, de a sűrű növényzet által benőtt -eddig nem egészen felderített- terület kimeríthetetlen kincsesbánya a régészek számára. A maja világ ebben a részében a kutatók egy egész mondavilágot fedeztek fel. A legmeglepőbb felismerés azonban az, hogy a copáni nép története rendkívül hasonlít napjainkéhoz. Hiszen az ő történetük is a természet felőlően kizsákmányolásának

tragédiája. De erről majd a végén. Most folytassuk az érdekessegek tanulmányozását. Ebben a "teknőben" találták a tudósok a legtöbb hieroglifákkal díszített kőoszlopot, a mayákra jellemző, tömör piramist. A 8. században itt lehetett Copán központja a főtérrel, mely lépcsőkkel volt körülvéve, melyek ülőhelyül is szolgáltak. Körülbelül kö-

zépen lehetett a labdapálya, hiszen az ünnepi labdajátékok a maják ezreit vonzották. Aztán ott volt még a copáni Akropolisz (fellegvár), mely a maga 30 méterével kimagaslott az épületek közül két tér köré csoportosuló épületeivel. Az épületek között volt uralkodói lakhely, királyi sír fölé emelt templom és vallási szertartások színhelyül szolgáló templom is. Az egész völgyet pedig faragott kőoszlopok vették körül. A copáni nép a Krisztus utáni V. századig nem hallatott magáról.

Majd 628-ban trónra lépett Füstös Imix, kinek uralkodása a város kiemelkedő korszakára esett. Ebben az időben a völgy népessége addig nem látott mértékben növekedett. Ezért aztán az építkezés és az erdőirtás is kifelé terjeszkedett. Amikor Füstös Imix 80-as éveiben meghalt, XVIII. Nyúl örökölte a trónt. XVIII. Nyúlnak katonai nemtörődömsége vezetett a Copán történelmének egyik legvégzetesebb napjához, 738. május 3-ához. Ezen a napon Canac Ég királya elfogta és lefejeztette XVIII. Nyulat. Nemsokkal ezután Füstös Majom vette át a hatalmat. Ő 738-tól 749-ig minden változtatás nélkül uralkodott. Fia, Füstös Kagyló 749. februárjában lépett trónra. Ő már újat akaró személyiség volt. Sok építészeti munka kapcsolódik nevéhez. Ezek közül a legnevezetesebb különlegesség a nagy Hieroglif Lépcsősor. A 15 méter széles lépcsősor, 5 életmagyságú szobrával a Kolumbusz előtti Amerika leghosszabb írott feljegyzése.

Füstös Kagylót Yax Pac követte, ki talán a leghatalmasabb uralkodó volt. Az ő uralkodása alatt, 763-tól 820-ig, élte Copán a fénykorát. Halála után végzetes fordulat következett be. A Copán-völgyben ekkorra körülbelül már 18-20 ezren laktak. A völgy nemesei között kitört a gazdasági versengés, mely harccá fajult és ehhez járultak még a túlnépesedésből és a föld kizsákmá-

nyolásából eredő problémák, s ezek elsöpörték a királyi hatalmat. A nép ezután sem boldogult olyan rosszul. 1200. körül azonban a népesség fokozatosan csökkent, mivel az erdők és a termőföldek kimerültek. Majd a völgy elnéptelenedett, és a területet visszahódította a dzsungel. Hát így szólt a copáni nép története, kik istenüknek emberáldozatot is bemutatnak, kik ehető húsú kutyafajtát tartottak, kik

nem ismerték a vasat, viszont tudtak írni és a legfontosabb, hogy részben nekik köszönhetjük a kukoricát, a paradicsomot és a burgonyát. Szerintem történetükből nagyon sok tanulság levonható a mai ember számára is. Különösképpen a nép pusztulása, mely, ha így folytatjuk tovább, velünk is megtörténhet.

Homolya Henrik
1. b

Előszó

-Az "A kis rosszcson" c. novellához

Amikor gyermekem született, alig múltam el 20 éves. Azóta hosszú, keserves évek teltek el. Ő lassan felnőtt, én elsorvadtam a nehéz hétköznapi monoton folyamában. A napokban egy csendes téli estén kezembe került egykori gimnáziumom újsága. 1993-as kiadású. Poros, sárga lapjai között ismerős nevek, történetek emlékei öntötték el szívem. Figyelmem nem tudott átsiklani egy novellán: "A kis rosszcson". Egy akkor 15 éves diákírást írtam.

Megkértem a fiamat, olvassa el: mit gondol erről az ő 13 évével. Néhány percig megdöbben csend. Lesütött szeméből nem tudtam érzéseit, gondolatait kiolvasni. A csöndet én törtem meg: Mít gondolsz, hogyan születhettek akkoriban ilyen kegyetlen, gyilkos történetek? (Semmi válasz) Abban az időben az emberek a Földön gyűlöletben éltek. Mindenhol harcok, ellenségeskedések voltak. Az egymás mellett élők nem törődtek egymás problémáival gondjaival. A gyermekek is ebbe a gyűlöletes világba születtek. Változtatni csak ők tudtak volna, de a "rosszak" mindig elnyomták a "jókat". Ez ma már megváltozott. Akinek igazi, előrehaladott célja van, annak sikerül elérnie, ha nem egyedül, akkor mások önzetlen segítségével és a szülők felelőségteljes szeretetével. Akkoriban nagyon sok szülő csak arra gondolt, hogy gyermekét minél több, de rossz értelemben vett szeretettel halmozza el, nem gondolt bele abba, hogy ezzel lehet, hogy gyermekét elidegeníti magától. A gyermekek egyre többet akartak az akkori anyagias világban. Csak önmagukra gondoltak, szüleikkel, barátaikkal egyre kevesebbet törődtek. Elvadultak. Hogy céljaikat elérjék, mindenre képesek voltak. "Élettapasztalataikkal" nem tudták felmérni tettüket. Nem gondoltak bele, hogy ezzel milyen fájdalmakat okoztak. Nekünk.

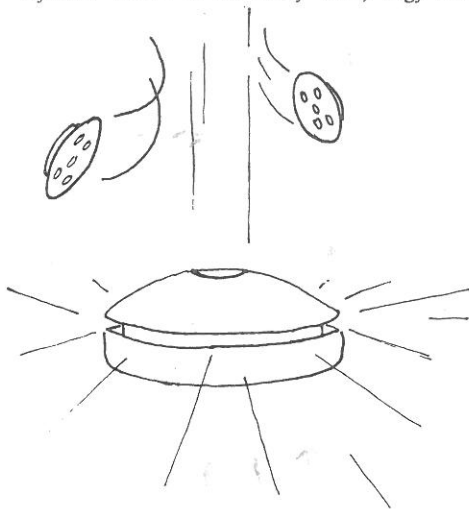
Ma már a gyermekek nem gondolnak ilyen szörnyűségekre, mert ők már egy új világ szülöttei. De a múlt kegyetlen eseményeit nem szabad kitorölni emlékezetünkből: ezek a jövőnket fenyegető veszély intő jelei.

Metzger Tímea

3. b

A KIS ROSSZCSONT

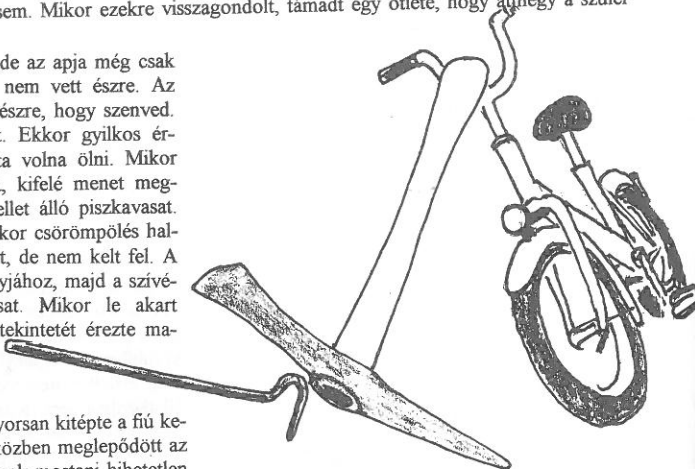
1993. március 2. 21h 2 perc. A házban már mindenki aludt, csak a kis Jonny volt még ébren. Nem tudott elaludni, folyton csak a délutánra gondolt. Délután, úgy fél öt tájban, amikor a ház körül biciklizett, arra lett figyelmes, hogy két kis nyúl a főúton átvágya az erdő felé futott. Mivel hogy szerette a háziállatokat (kinozni), uzsgyi neki, utánuk iramodott. A lábával olyan gyorsan taposta a pedált, hogy már majd kiszakadt a tüdeje. Pedig nagyon szeretne volna őket elkapni és megvizsgálni. Nyulakat még sosem látott közelről. Muszáj volt egy kicsit lassítania, mert már fogytán volt az ereje. A nyulak hirtelen éles kanyart vettek, s mire a kis Jonny feleszmélt és kontrázott, a nyulaknak nyomuk veszett. A kis Jonny tudta, hogy merre keresse őket. Egyenesen indult tovább.

A második kanyarnál balra megpillantotta azt a táblát, amire a "Természetvédelmi Terület" volt felfestve. Itt kezdődött az erdő. Gondolta, a nyulak is ide jöhettek. Hát neki vágott. Már eléggé bent volt a sűrűjében, amikor egy nagy fényességre lett figyelmes. Ilyet még sosem látott. Mikor jobban körülnézett, megpillantotta a két kis nyulat, és még vagy ezernyi állatot, körülülve azt a fénylő valamit. Ennyi állatot még életében nem látott egy helyen, még az állatkertben sem. Közelebb ment, hogy megismerhesse azt a tiktokzatos valamit. Minél közelebb ment, annál jobban érzett valami vonzást. Mintha az állatokat is ez csalta volna ide. A fényességből egyre jobban kitűntek egy úrhajó körvonalai. Annyira érdekelte, hogy mi ez, hogy oda ült az állatok mellé és várt. Egyszer csak kinyílt az ajtó és egy vérben tocsogó alak lépett ki belőle. A kis Jonnyt nem fogta el a rettegés, sőt még tetszett is neki. (Ne felejtjük el, hogy a kis Jonny kiskorában nem a pajtásaival ment játszani, hanem a nagypapjától elcsent szivarokat pófékelte a padláson. Egyszer az anyja még a rég keresett Unicumos üveget is megtalálta a szekrényében. A kis Jonny nem volt egy jógyerek, szerette kinozni az állatokat és elég verekedős is volt.) Mikor megpillantotta azt az alakot, nagy áramütés érte. Kb. három méter repült tőle. Lehetett vagy 50000 V a feszültség, de mégsem lett tőle semmi baja, azon kívül, hogy sokkal erősebbnek érezte magát. Eszrevette, hogy a combján kb. másfél centiméter mély seb van. Az ilyen óriási fájdalommal jár, de ő nem érzett semmit. Egy pillanatra becsukta a szemét, és mire újból kinyitotta, a lény eltűnt. Az állatok is szétszóródtak. Látta a két kis nyulat is, de már nem érdekelték őt. Egy könnyed mozdulattal felállt, s a biciklijét felemelve továbbkiközött. Olyan erősen érezte magát, hogy kipróbálta, milyen gyorsan tud tekerni. Meglepetten tapasztalta, hogy lábai olyan gyorsan pörögnek, hogy nem lehet látni. A sebessége úgy 80 km/h körül lehetett. Annyira belemerült a biciklizésbe, hogy nem vette észre a keresztveződést. Már nem tudott fékezni. A megengedettnél nagyobb sebességgel hajtott át a keresztveződésen. Autók szárai ütköztek össze. A halottak száma megszámlálhatatlan volt. A kis Jonny még örült is ennek. Megváltozott. Eddig sem volt jó gyerek, de most kegyetlenné vált. Aztán meglátta a szomszédjuk macskáját az úton átfutni. A bicikli sebessége egyre csak nőtt, s ekkor elcsapta a macskát. A macska belei kifordultak, mint az ötujjas kesztyű. A állat azonnal elpusztult, de a testében még volt élet. A felszakadt méhéből kisiró kőlykei, a négy

kismacska.....ők sem éltek már sokáig. A kis Jonnyék háza már csak pár méterre volt. Fékezett és bekanyarodott a garázsba. Félrelökte a biciklit, ami úgy csapódott a falnak, hogy a váza kettétört. Pedig egyáltalán nem tűnt nagy lökésnek. A kis Jonnyinak emberfeletti ereje volt. Most már tudatosan cselekedett. Az ajtót úgy nyitotta ki, hogy a kezében maradt. Az asztalra úgy tette le a bögrét, hogy az asztal kettétört. (a bögre az nem!!! -a Szerk.) Az este még több szokatlan dolog is történt vele, de őt nem lepte meg egyik sem. Mikor ezekre visszagondolt, támadt egy ötlete, hogy átmenjen a szülei szobájába.

Úgy látta, már alszanak, de az apja még csak félálomban volt, amit ő nem vett észre. Az anyját elnézve, azt vette észre, hogy szenved. Valami rosszat álmodhat. Ekkor gyilkos érzései támadtak. Megtudta volna ölni. Mikor már kezdett letenni róla, kifelé menet megpillantotta a kandalló mellett álló piszkavasat. Odament, felvette, de ekkor csörömpölés halatszott. Az apja felébredt, de nem kelt fel. A kis Jonny odament az anyjához, majd a szívéhez emelte a piszkavasat. Mikor le akart sújtani, hirtelen az apja tekintetét érezte ma-

gán. Jonny apja villámgyorsan kitépte a fiú kezéből a piszkavasat, miközben meglepődött az egyébként gyenge gyermek mostani hihetetlen erején.

De Jonny nem várt sokáig, úgy csapta a padlóhoz apját, hogy annak a bordái recsegtek. Ezután a padlón kezdtek birkózni. Közben Jonny anyja is felébredt. Sikítva vette tudomásul, a szőnyegen zajló küzdelmet, amely időközben már alábbhagyott. Ugyanis Jonny és apja kigurultak a lépcső felé. A fiú le is gurult, de nem lett semmi baja. Az apja lerohant utána. A kis Jonny felkelt, leporolta magát és elkezdett üvöltöni:

-Az agyadat akarom, ki akarom tépni abból a buta fejedből!

Apja meghökkenett egy pillanatra. Ez a pillanat éppen elég volt arra, hogy a kis Jonny egyetlen mozdulattal kitépje apja szemgolyóját. Az apja sikoltott, ám ekkor megpillantott valamit a fal mellett.

A csákány!

-MEG KELL TENNEM!-gondolta. Gyorsan megfogta apja a csákányt és Jonny felé sújtott, aki eközben valami másra figyelt. A csákány hatalmas csattanással szakította be a fiú koponyáját. A fiú felsikoltott, miközben a csákány végén vergődött, mert a csákány beszorult a fejébe. Az apja ekkor erőteljesen kihúzta a szerszámot és újra lesújtott, és most érezte a kis Jonny, hogy a csákány nehéz, rozsdás vasfeje eléri az agya külsejét. És azzal, hogy a vas behatolt a nagyagyba, a kisfiú hatalmas ereje örökre megszűnt. És ő is megszűnt létezni. A sarokba rogyott, szájából és sebéből habos, sűrű vér csöpögött apja remegő kezére, aki szorosan magához ölelte a fiát. Néhány percig így maradtak, majd a sírástól reszkető apa kivette a fia holttestét és elásta a kertben a szép kardvirágok közé. (Azóta a kardvirágok feltűnően hasonlítanak a kis Jonnyra. -a Szerk.)

Az anya csak ezután jött le és hisztérikus roham jött rá, látva a történeteket.

Azóta próbálják túltenni magukat fiuk borzalmas halálán, de egy rozsdás, piszkos csákány még mindig ott kallódik valahol a műhely mélyén.

Erdők Róbert

2.b

Tesi óra la-la-la

A mai diákok naponta átlagosan 16200 másodpercet szenvednek az iskolapadban. A megváltó, gyorsan elmúló, rövid, de felszabadult szünetek viszont röpké 1500 másodpercig tartanak. Orvosi szempontból ezen időpárosítás rendkívül egészségtelen, mivel a tanulónak 16200 másodpercet kell görnyedni a padban, aminek következménye könnyen lehet skoliosis, a gerinc oldalirányú elhajlása, melyhez a csigolyák torzulása társul.

Mostanában a szemészetre is egyre többen járnak. Ennek egyértelmű okozója a dolgozatírás. A tanárok talán nem is sejtik, hogy egy diáknak milyen sok szemmunkára van szüksége egy dolgozatírásnál. (Ezt persze testnevelés órán nem gyakoroljuk!!) Következménye: nagyarányú szemtengelyferdülés.

Apropó tesi óra! Azt hiszem mindenkinek más a véleménye erről a tantárgyról, s más az azt tanító tanárokról. De azt még nem tudhatjuk, hogy nekik mi a véleményük rólunk, ezért kérdeztük meg Farkas Attila Tanár Úr véleményét az elsősökről:

F.A.: A három osztály közül csak a béseket tanítom. Eddig nincs velük semmi probléma, egész jó társaság.

R.: Ugye megkezdődtek a kézilabdaedzések is...

F.A.: Igen, bár a lányokat még nem látam játszani, a fiúkat is csak egy-két alkalommal. Igazából még nem tudtam felmérni a gyerekek képességeit.

R.: Mióta dolgozik az iskolában?

F.A.: 4 éve kerültem ide a feleségemmel és a kisfiammal, azóta még egy fiam született.

R.: Miért lett épp testnevelés szakos tanár?

F.A.: Még gyermekkoromban kezdődött. Hőgyészen laktunk, ahol az általános iskolában már kézilabdáztam. Ezután egy pécsi testnevelés tagozatos gimnáziumba kerültem, ahol 18 éves koromig folytattam a sportot. (Megyei bajnokságig jutottunk a csapattal.) Később matematika-testnevelés szakon tanultam a főiskolán. Itt sajnos abba kellett hagynom a kézilabdázást, viszont 5-6 év néptánc következett.

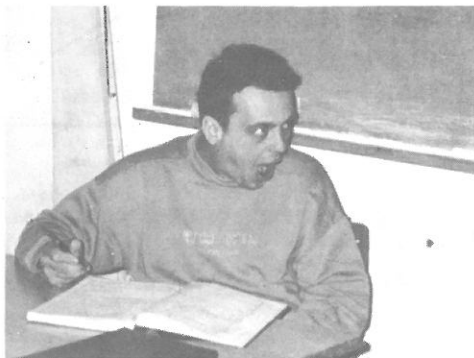
R.: Kicsit más téma, mióta hosszú a Tanár Úr haja?

F.A.: Mikor idekerültem, még rövid volt...*

R.: Azóta nem is vágatott belőle?

F.A.: De, természetesen, viszont már előtte is volt hosszú hajam.

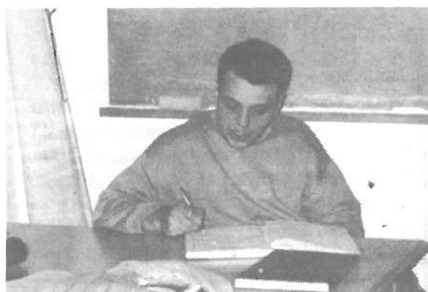
R.: Kedvelt szóhasználata a "Gizi" és a "Géza". Ez csak úgy jött magától, vagy van története?

F.A.: Igen, van. Egyik mezőgazdász barátom nyert egyszer egy birkát. Igaz a birka lány volt, mégis Gézának nevezte. Tulajdonképpen ekkor ragadt rám. Egyébként nem mindenkit hívok így, régebben gyakrabban előfordult, de most már próbálok leszokni róla, idővel úgyis megtanulom a diákok nevét.

R.: Összefoglalná néhány mondatban tanítási módszerét?

F.A.: Hát van néhány szempontom. Először is fontosnak tartom, hogy mindig megfelelő legyen a terhelés. Változatos feladatokat próbálok összeállítani, hogy ne legyen unalmas az óra, de igyekszem, hogy lehetőség szerint azért legyen játék is. Az egyik legfontosabb

JEAH ITS COOL!

feladatomban azonban azt tartom, hogy tehetséges diákokat fedeztek fel a sport számára.

Utolsó kérdésünkre, miszerint a Tanár Úr bokasérülései ellenére is tovább kívánja-e rontani a diák csapatok esélyeit a tanár-diák meccseken, a Tanár Úr csak ennyit felelt: Természetesen! **

Reméljük, kedves 1. b-sek és többi diákok, hogy riportunkból jobban megismertétek Farkas Tanár Urat. s ezután "még" nagyobb kedvvel vesztek részt testnevelésóráin...

Szántó Margit és László Zsófia
1. b

* lapzárta után megváltozott a közölt információ

** azóta tapasztaltuk... (a szerk.)

Apróhirdetések

Jármű

GT frsz. garázsban tartott, rettentő éber, szinte megvesztegethetetlen, minden igényt kielégítő (fedélzeti számítógép, air conditioner) 601-es Trabantomat 501-re (Lewis) cserélném.

L.I.

VW Passat-omat (kissé sérült, szinte totálkáros) IBM játéprogramokra cserélném.

D.Á.

Metálfehér, titán ötvözetből készült Csepel Lady 10 sebességest R küllős, alu-fel-

nikkel ellátott bringámat a-lig használt velorexre cserélném.

F.A.

Hófehér Peugeot 205-ös 1800 köbcis, diesel mocival egyben, vagy bontásra eladó.

S.T.

Vegyés

Lófarkamért mindent megadok! (Jelige: "Rövid haj, rövid...")

F.A.

Rettentően agresszív, egyszerűen gonosz, jó idegzetű, általában nyugodt, díjnyertes házőrzőmet Pit-Bullal fedeztetném. (Jelige: "Gömbi")

G.L.

Allás

Vidéki kollégium jól szituált, intelligens gyermekek felügyeletére vállalkozó szellemű, lökött egyént alkalmazna. (Fizetés: diákokkal megegyezés szerint)

T.L.G. Koll.

Retten wir die Erde!

Heutzutage kommt der Umweltschutz immer häufiger zur Sprache, aber die Bewahrung der Erde vor dem Untergang braucht Taten. Trotzdem macht der engstirnige

Durchschnittsmensch mit vollem Egoismus eine resignierte Handbewegung, und sagt: "Das liegt doch nicht an mir!" Das ist ein großer Irrtum, weil wir, Alltagsmensche auch etwas tun könnten. Die Erde gibt ein Heim für beinahe 4 Milliarden Menschen, und für viele andere Lebewesen, an ihrer Rettung sind wir also alle interessiert. Sehen wir an, welche Gefahren unseren blauen Planeten und die gesammte Menschheit bedrohen.

Eine der größten Gefahren ist das Erscheinen des Ozonlochs, das Anfang der 80-er Jahre über der südlichen Halbkugel entstand. Heute ist die Lage schon soweit, daß die Wissenschaftler davor Angst haben, daß das Ozon auch über dem Nordpol ein Loch bekommt, und daß sich dieses Loch auch über Europa ausbreiten könnte. Die Folgen sind erschreckend. Die Ozonschicht, die sich in einer Höhe von 20 km befindet, schützt die Erde von den schädigenden ultravioletten Strahlen. Jedes Prozent Ozonverlust kann die Erblindung von 100-150.000 Menschen bewir-

ken, eine 10-26 prozentige Abnahme des Ozons kann aber Hautkrebs verursachen. Außerdem können wir mit einem großen Ernterückgang rechnen, und das Immunsystem der Lebewesen kann schwächer werden. Die das Ozonloch auslösende Ursache: FCKW (Fluor-Chlor-Kohlen-Wasserstoffe). Ein einziges solches Molekül vernichtet 10000 Ozonmoleküle, und wenn wir darüber nachdenken, daß die Sprays, die Kühlschränke, die Surfbretter, die Tumschuhsohlen u.s.w. mit FCKW hergestellt werden, dann kann die Zahl der vernichteten Ozonmoleküle riesig werden. Die Lösung klingt einfach: Die Herstellung der FCKW muß eingestellt werden.

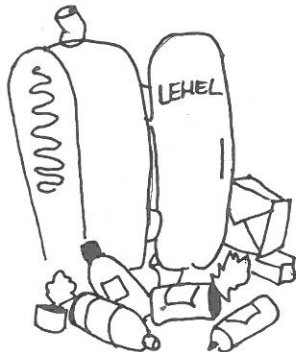
Aber nicht nur der Erde, sondern auch ihren Lebewesen droht Gefahr. Von den Pflanzen ist hauptsächlich die Lage der Bäume niederdrückend. Zur Zeit sind 25% der Bäume

schwer, 39% des Bestandes leicht geschädigt, und dieser Prozentsatz erhöht sich jährlich um 5%. Die Ursache: die Luftverschmutzung, d.h. giftige Stoffe in der Luft, wie das Schwefeldioxyd und das Stickstoffdioxyd. 50% dieser Gase entstammen den Auspuffgasen der Autos, den übrigen Teil liefern die Kraftwerke und die verschiedenen industriellen Vorgänge. Der aus diesen Stoffen entstehende saure Regen hat ein leichtes Spiel mit den Wäldern. Und nicht nur mit den Bäumen, sondern auch mit den dort lebenden anderen Pflanzen und Tieren, also das ganze ökologische System wird vernichtet. Wollen wir das denn?! Unsere Wälder können jedenfalls nur durch ein alles umfassendes und wirksames Hilfsprogramm gerettet werden. Die Bäume reinigen die Luft, sorgen für das entsprechende Klima, aber wenn wir nichts tun, ersticken sie.

Es lohnt sich, aus der Tierwelt das Beispiel der Wale zu erwähnen, obwohl die Gefahr des Aussterbens neben ihnen noch weitere 4588 Tierarten bedroht. Die Abnahme der natürlichen Lebensräume, der Futterquellen und die Umweltverschmutzung trugen dazu in großem Maße bei. Für die Wale bedeutet die größte Gefahr die Jagd.

Diese zahmen Riesen dezimierte schon die Verschmutzung der Meere, das Aussterben ihrer Nahrungsquellen und die Abnahme der Ozonschicht. Was wird mit ihnen danach? Die nächsten Generationen können wohl nur noch in den Geschichtsbüchern über die heute lebenden Tierarten lesen?!

Aber die Kraftwerke, die Fabriken und die giftigen Stoffe schonen die Menschen auch nicht. Die Schwermetalle, wie z.B. das Blei, Chrom, Cadmium und Nickel gelangen nicht nur in die Luft und in den Boden, sondern auch in unsere Konstitution hinein, dort können sie verschiedene Krankheiten, mit der Zeit sogar Krebs verursachen. Diese Wirkung können die durch Pflanzenschutzmittel in unsere Körper kommenden Gifte und die eingeatmete "reine" städtische Luft auslösen. Und es wurde noch nicht über die bedrohlichen Gefahren der Atomkraftwerke und der

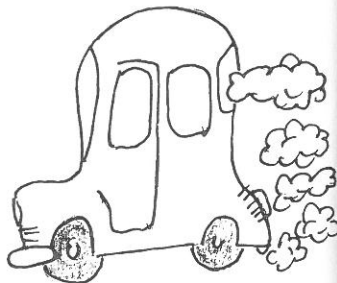
Atomwaffen gesprochen.

Was können wir als einzelne Menschen tun? Zuerst muß man mit der Energie und mit dem Wasser sparen, weil eingesparte Energie muß nicht hergestellt werden, und es entsteht keine Umweltverschmutzung. Der Müll darf nicht in der Umwelt weggeworfen werden, weil bei dem Abbau mancher Stoffe giftige Zerfallserzeugnisse entstehen, die in den Boden und in die Luft gelangen. Obwohl die Herstellung der Kunststoffe relativ wenig Energie braucht, entstehen bei der Verbrennung giftige Gase. Deshalb ist es zweckmäßig und gut, Produkte mit einer Altpapierverpackung zu erwerben, oder Waren, deren Verpackung biologisch natürlich abgebaut werden kann, zu kaufen. Das Papier kann wieder verarbeitet werden, und jede Tonne wiederverwendetes Altpapier bedeutet die Rettung von 17 Bäumen. Wir können der Umwelt helfen, wenn wir Getränke aus

Glasflaschen trinken, und mit einem phosphatfreien Waschmittel waschen. Wenn wir Rücksicht auf die Ozonschicht und auf die Bäume nehmen wollen, benutzen wir Sprays ohne FCKW, fahren Autos mit einem Katalisator, oder wir nehmen die Massenverkehrsmittel in Anspruch und kaufen Benzin ohne Blei.

Man muß sein Wort gegen diese schreckliche Zerstörung erheben, vielleicht gehen die Augen der Menschen auf, damit sie sich in ihrer eigenen Umwelt umschauen, um etwas zu tun. Die Erde hat noch eine Chance zum Überleben, retten wir doch, was gerettet werden kann! Und wenn wir darüber nachdenken, wird es uns nicht schwerfallen, den Hahn abzudrehen, und die überflüssigen Sachen in die Mülltonne zu werfen....

Pál Orsolya
2. b

HELIOS kft

Gyártmányaink:

- Sorozatkapcsok és tartozékai
- Elektromos alapszelvények
- Műanyag és fémlemezszekrények
- Speciális világítóeszközök

**RÖVID HATÁRIDŐVEL ÁLLUNK
MEGRENDELŐINK RENDELKEZÉSÉRE!**

ÁRUHÁZUNKBAN

Forgalmazunk:

- élelmiszereket
- háztartási vegyi árukat
- háztartási papírárúkat

**KÉRJÜK VEGYE IGÉNYBE
SZÉLESKÖRŰ SZOLGÁLTATÁSAINKAT!**

**7064 Gyöng, Rákóczi u. 93.
Tel: 74/87-231**

TANÁRAINK ARANYKÖPÉSEIBŐL II.

Nem bánom, ha valaki elalszik, csak halkán horkoljon.

(Bárdos Tanár Úr)

A mai órán a mondattal fogunk beszélgetni!

(Fritz A. Tanárnő)

Átfürtam egy vezetékét, de a biztosíték előbb kiment, mint én.

(Bárdos Tanár Úr)

Figyelj Papa! Te ionrácsból állsz?

(Demeter Tanár Úr)

Felfogóképességetek egy dinoszauruszéval vetekszik.

(Lukácsi Tanárnő)

A metán fel is szokott vaddisznó módon robani.

(Demeter Tanár Úr)

A molekulák távcsővel nézik egymást.

(Demeter Tanár Úr)

A hercegnek is van törvényes férje.

(Fritz A. Tanárnő)

Született egy fia, de a felesége még előtte meghalt.

(Fritz A. Tanárnő)

Olyan laza vagyok mint egy kisfröccs.

(Demeter Tanár Úr)

Ma ti még az átlagosnál is sötétebbek vagytok!

(Lukácsi Tanárnő)

Hát ha itt is lesz maradék, én föbe lövöm magam!

(Bárdos Tanárúr)

-Olga 3/4-et kapsz, de ebben benne van a mai dátum is.

(Lukácsi Tanárnő)

-Gyerekek, most már figyelmet kérek az osztály hátralevő részében!

(Schmidt Tanárnő)

Lukácsi Tanár Úr az orosz óra előtti szünetben tájékoztatta a 4. a-s fiúkat, hogy Varsányi Viktóriát válahogy ki kell húzni feleléskor.

Feleléskor:

-Na, Cseke mondj egy számot 1 és 5 között!

-Kettő!

(A Tanár Úr felírta a kettést a táblára.)

-Mondj még egyet harcos!

-Három!

-Na, akkor...ö...szorunk!

(Közben beletekingtet a füzetébe, hogy hogyan jöhet ki a 8-as szám.)

-Na most összeadjuk: 2

$$\frac{6}{8} (2 \times 3)$$

-A nyolcas számú tanuló: Varsányi Viktória

.....

Következő felelő:

-Na, Cseke kivonjunk vagy hozzáadjunk?

-Kivonjunk.

A táblán: 1 2

$$5 \ 6$$

$$7 \ 8$$

Lukácsi Tanár Úr elmélete:

$$2-1=1$$

$$6-1=5$$

$$8-1=7. \text{ Felel Skuci Richárd!}$$

Sissy

Ritka jelenség Magyarországon az, hogy egy, a Habsburg-dinasztiához kötődő személynek nem csupán hivatalosan teremtett, hanem társadalmilag iámogatott kultusza legyen. Erzsébet királyné esetében ez a helyzet. Korszakokon, politikai rendszereken átváltozó erővel, de mégiscsak él a kultusz. Alakját szobrok öröktitik meg, nevét közterületek, hidak viselik.

Sissy 1837. dec. 24-én született Münchenben, és ott, valamint Possenhofenben nevelkedett. Aztán (16 évesen) Bad Ischlben, 1853. augusztus 18-án, I. Ferenc József születésnapján eljött életének fordulópontja. A császár megkérte a kezét, s mint ahogy várható volt, el is nyerte, bár addig senkinek sem tűnt fel különösebben. Fejletlen, félték gyermek volt, sötétszöke, hosszú copfokkal, világosbarna szemű, kissé mélabús tekintetű, túlságosan is nyúlánk termetű.

A császár menyasszonyának eredetileg Sissy nővérét, Helént szánták, ám Ferenc Józsefnek Sissy sokkal jobban tetszett, így ő lett a szerencsés jelölt. Sissy, akit váratlanul ért a dolog, rémülten nézett a rá váró feladatok elé. A menyegző előkészületei is nehezen haladtak előre, mivel Sissy nem volt felkészülve, azaz felkészítve magas rangjára. Erzsébet 1854. április 20-án hagyta el szülővárosát, Münchent. Az út három napig tartott, az esküvő pedig április 24-én volt. Bécs rég nem látott olyan pompát, mint a menyegzőkor. Az esküvő előtti és utáni fogadások és ünnepek a 16 éves lányt nagyon kifárasztották. Már csak a mézeshetekről várt egy kis színt az életébe, ám ez sem úgy sikerült, mint ahogy ő elképzelte, mert a császár minden nap bejárt Bécsbe, és helyette Zsófia főhercegnővel, Ferenc József anyjával kellett eltöltenie napjait.

A Sissy és Zsófia közötti ellentét kialakulásának gyökereit kb. itt kell keresni. Zsófia terrorizálta Sissyt őskonzervatív szokásaival és követeléseivel. Későbbi időkben sem nagyon változott a helyzet, Erzsébet egyedül maradt, nem voltak barátai, csak az arisztokrácia csipke-lődéseit hallgathatta. Amikor első gyermeküket várta, egy kis szabadsághoz jutott, am amint megszülte a kis Zsófiát, a főhercegnő elvette tőle, és ő irányította a nevelését. Sissy először harcolt érte, majd belenyugodott, hogy nem nevelheti fel a kislányt. Majd kb. egy év múlva ismét gyermeket várt, de Zsófia az újabb kislányt is eltávolította a közeléből, arra hivatkozva, hogy a császárnének a császár mellett a helye, és nem jutna ideje a gyermeknevelésre. Erzsébet kezdett elzárkózni a külvilágtól, nem szívesen jelent meg a nyilvánosság előtt. Mindenki a várva várt trónörökösöt követelte tőle, ami nagyon idegesítette. 1858-ban be is teljesedett sokak óhaja, megszületett a kis főherceg, Rudolf. Sissy már nem is harcolt a gyermekéért, hanem inkább utazgatott. Ekkor már híres szépség volt, állandóan fogyókú-

rázott és tornázott, ami korában szokatlan és kívívó volt, főleg egy császárnétól. Szinte alig volt otthon, és ha megjelent egy ünnepségen, ő lett a középpont, amitől irtózott. Ezzel szemben kialakult benne a magyarok iránti szeretet, és ő játszotta a

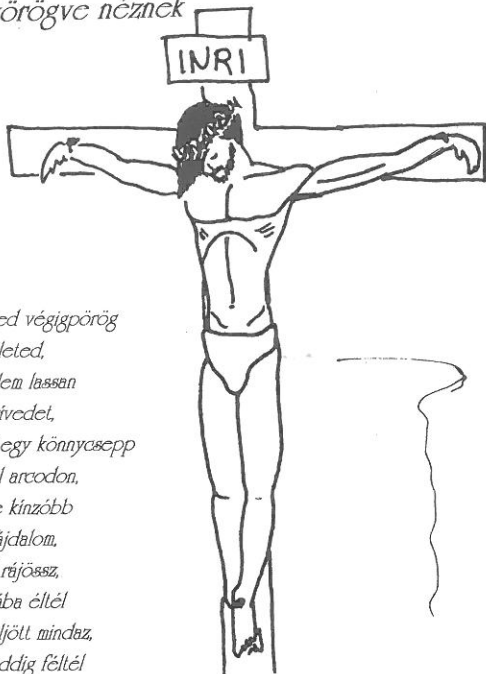
közvetítő szerepet a császár, Andrássy gróf és Deák Ferenc között. Majd a kiegyezést követő években ismét gyermekekre vágyott, és a vágy valószínűleg vált Mária Valéria személyében, akit a bécsiak csak "egyetlenkének" neveztek. Sissytől Zsófia ezt a gyermeket már nem tudta elvenni, így Mária Va-

leria nevelését már Erzsébet irányította (1872-ben meghalt Zsófia a titkos császárné). A következő években Sissy újra utaztatott, nem tudott megmaradni sokáig egy helyen, félt a betegségektől, az örültségtől, amely családjában öröklődött, és félt attól, hogy híres szépségét elveszti. A 80-as évektől kezdve szerettei közül egyre többen haltak meg, és ettől Sissy egyre mélabúsabb lett. Majd 1889-ben fia rejtélyes halála után csak feketében járt, s még a milleneumi ünnepségek alkalmából sem jelent meg világos öltözetben. Rudolf halálát követően kezdett megfakulni szépsége, és már csak az emlékeinek élt. Egyre inkább várta a halált, ami 1898. szeptember 10-én egy merénylet során be is következett. Számára megváltás volt, amikor egy olasz anarchista egy kb. 10 cm hosszú reszelővel szíven szúrta. Az egész országra gyász telepedett, mindenkit le-sújtott ennek az igen művelt asszonynak a halála, aki gondolkodásmódjában túlhaladta korát, aki Magyarországnak jobb időket hozott, és aki szépségével meghódította a világot.

Varga Katalin
1. b

Há majd könnyörögve néznek

*Há majd a Föld megáll,
 És nem forog tovább,
 Há majd a levegőtől
 Macarok hullnak alá,
 Há végleg lecsendesülnek
 A háborgó tengerek,
 Há majd könnyörögve néznek
 Az égre az emberek,
 Há majd kezüket
 A szívükre teszik,
 És mindent feledve
 A jóságot esküszik,
 Há majd utolsó láncukat
 Lejtük a méhek,
 Há már érzed
 Bódító szagát a vérenek
 Há majd vörös tűzben
 Égnek a házak,
 És az emberek
 Kegyelmet várnak,
 Há majd a fények
 Végleg kialusznak,
 Há majd a vének
 Sírva bólogatnak,
 Majd rád egyszerre
 Könnyes szemek néznek
 És benne látod tükrét
 Minden szenvedésnek
 Há majd a lelkek
 Zajongva elszállnak
 A boldog szerelmesek
 Egymástól elválnak
 Há majd te is
 Kegyelmet remélsz,
 És szorongva szorítod
 Anyád két kezét,*

*Há előtted végigpörög
 Eddigi életed,
 És a félelem lassan
 Ellőtli szívedet,
 Há majd egy könnyosepp
 Legördül arcodon,
 És egyre kinzőbb
 Lesz a fájdalom,
 Há majd rájössz,
 Hogy hiába éltél
 És hát eljött mindaz,
 Amitől eddig féltél
 Há majd elszürkülnek
 A réten a virágok,
 Há majd felcsendülnek
 A jereimások,
 Akkor tudod majd meg,
 Mily nagyot vétkeztedél,
 Akkor eszedbe jut a
 Sok bűn, mit vétettedél,
 De már tudni fogod:
 A sors keze lesújtott,
 Nem kímél senkit:
 Ártatlant, áruút
 Nem éli túl
 És felnőtt, se gyerek
 Sem az, kinek keze
 Már megremeget,*

*A pusztító vihar
 Lassan útra kél,
 Letarol mindent a
 Földön ami él.
 Immáron minden
 Bevégeztetett,
 Az emberiség lényileg
 Ekkorát tévedett!*

*De aztán mégis
 Csoda történhetett:*

A portból újra két ember vétetett.

Onódi Ivett
 3. b

Szemfüles a munka jegyében

A legutolsó Szemfüles után, amelyben Egyed Ági elköszönt, visszatértünk a hétköznapok "szürkeségébe", s alig bírnak lépést tartani a "dolgozó" emberekkel.

Például a "Vörös Csillag" mozgalma sokmindenkit felélénkített. Párttagsági igazolványát először egy gimnáziumi Schüler kapta meg. Ezek után Gyöng határáig kígyózott a jelentkezők hosszú sora. Volt, aki fegyverekkel, többek között puskával próbálkozott, mások Bálint-napi üdvözlőkártyákat küldözgettek. De valaki ezeknek a kártyáknak egy részét takarítás, azaz ren(d)csinálás közben elhagyta. A Háromkirályok egyike viszont megtalálta Baranya-megyében a megváltót. Rövid csapongás után térjünk vissza a munkás emberekre. Közkedvelt lett a kovácmesterség: egy henteslány szívszerelemre egy német kovács. Kedvéért még a szakmáját is feladta. Szasza is megkovácsolta ittléte néhány hetét. De nem csak a fizikai, hanem a szellemi munka is előtérbe került az idén. Erre élő példa egy Nobel-díjas kémikus, Szentgyörgyi Albert Zsófia, aki bevezette Gábert a szabad élet rejtelmeibe. Szabad élet ?!! Csilla-gos ég alatt a Vörös-tengeren hajózni. Hát igen Czompó, ez az élet!

A nyaralás-után a munkariadóó Góliát legyőzője is felébredt. És akkk ismét beindult a munka. Majd a fegyvererők lendültek támadásba. Ami nem volt szerencsés kimenetelű. Ebben csatában nem folyt vér, de bezzeg mik egy horváth lány reszelni kezdte tormát...Erre a schilli csöndben ko-llá más fájdalomában felüvöltött. Hallottátok, hogy Noé-milyen zenem kedvelő? Az Illés együttesért rajong.

Öndicsimusz:

Az 1/b-s szépfü: -Eljön még az ér időm is a hódítás terén.-idézzük szavait. Ha valaki a tanulás terén sikeres, a lányoi terén is arathat babérokat.

The new boy: Kondizgatok, nyújton izmom, Erikát meg csókoltatom. Minden jó, ha a vége jó: Bauer Krisztiánál és Lukácsi Istvánnak megszületett az első fia: Buzási Anita.

Gratulálunk:

jun. Dr XXX

Sziasztok Gyönkiek !

Úgy gondoltam, első munkám gyümölcsét Nektek címzem! Ugyanis mi itt a nagy Budapesti számítástechnikával is foglalkozunk. S mivel mindenképpen írnék a diákújságra valamiféle cikket, így két legyet ütök egy csapásra. Hát nem óriási! Mindig is tudtam, hogy nem vagyok egy elveszett ember! Szóval! Tulajdonképpen arról írnék Nektek, hogy Ti el sem tudjátok képzelni, hogy milyen fantasztikus Nektek ott Gyönkön! Pedig az. De erre mindig csak utólag jön rá az ember. Elég szomorú! Mi is csak sejtettük, hogy már nem lesz az igazi. De sejtésünk sajnos beigazolódtott. Mert egy egyetemi vagy főiskolai 250 fős csoport már semmiképp se 30 ember! Ott már csak igen ritkán lehet összefutni néhány olyan emberrel, akikről az ember azt mondaná, hogy őt tényleg szeretném a barátomnak nevezni, hinni és tudni. Persze vannak itt is olyan csoportok, ahova öröm bemeni, de ez sajnos nagyon kevés. Meg itt az emberek már nem érnek rá a másikkal amennyit foglalkozni! Pedig számunkra Gyönknek ez volt az egyik legszebb és legjobb varázsa. Ott, ha valamilyen problémája volt az embernek, biztosan talált egy olyan valakit, akit nem is kellett keresni; hiszen őt nem kellett hívni, mert saját magától kérdezett rá a gondjára. Hát ilyen ember itt nincs! Osztálykirándulás sincs! Pedig azok csodálatos emlékek maradtak minden osztály számára. Hát itt ilyen sincs! De olyan ember sincs, akinek a szendvicsebből kérhetek egy falatot, vagy netán kapok tőle egy almát. De olyan tanár sincs, aki, ha lehajtott fejjel megyek a folyosón, megállít, hogy segítsen, ha éppen valami bánt, vagy szomorú vagyok. Lehet, hogy ezek számotokra apróságok, nekünk egyre fontosabbnak tűnő emberi megmozdulások, gesztusok!!! Szóval bármilyen szigorúnak vélték most bármit is, higgyétek el, nem az számít, hanem, hogy ott vagytok nagyon sokan egymásnak, s egy kicsit egymásért is! Jól gondoltjátok meg, hogy mivel töltitek az időtöket, mert hamar vége van annak a négy évnek, bármilyen hosszúnak is tűnik! Azt is remélem, hogy akad valaki, aki folytatja a Szemfülest, mert szerintem az egy fantasztikus rovat volt mindig is. Vagy nem! Hát ennyi volt levelem, s egyben házi feladatom is. (Mármint a főiskolára a házi.) Nem egy hosszú dolog, de sokmindent akar Nektek mondani. Remélem megértitek! Ha nem most, hát majd később, csak akkor már késő lesz! Utolsó mondatom legyen a következő:

KÖSZÖNŐK NEKED MINDENT GYÖNK! SZIASZTOK!

Egyed Ágnes

Újra itt ülök Gyönkön, olvasom volt osztálytársaim emlékezéseit és csendesen hüppögök. Most, hogy itt vagyok, engem is megrohantak a "múlt kísértetei". (Nem mintha nem jutnának eszembe nap mint nap az itt töltött 4 év élményei, csak talán nem ilyen mértékben.) Szóval, nem akarom túltupirozni a témát, így csak annyit akarok tudatosítani Bennetek, hogy :

NEM TUDJÁTOK MILYEN JÓ NEKTEK!!

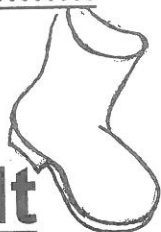
Illés Orsolya

11. 26.

ÉLETKÉPEK AZ ISKOLÁBÓL

AMI cipő- és nyomtatványbolt

Hogy hol? A faluközponban!

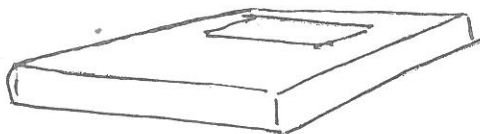
Hétfő kivételével minden nap nyitva tartunk.

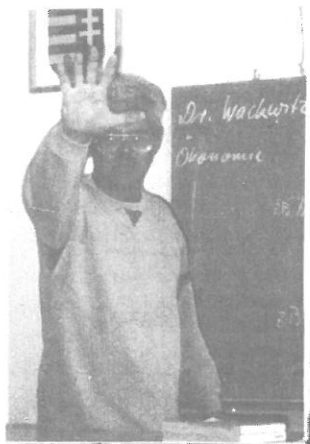
Kínálatunk: cipők, csizmák, zoknik, bőrtáskák, fotóalbumok, tollak, -betétek, nyomtatványok.

Megrendelésre a gyártótól szállítunk!

Udvarias kiszolgálás, bő áruválaszték!!!

Nézzen be hozzánk! Nem bánja meg!

Egész úton hazafelé...

Péntek, pár perc múlva fél egy. Épp a buszmegállóba akartunk sietni, amikor egy fehér busz suhant el az ablak előtt. Vad iramban rohantunk ki az utcára. Á, ez nem lehetett a mi buszunk, az csak háromnegyedkor indul! Amikor végre kiértünk, csodálkozva néztünk körül. Pincehelyi busz egy szál sem. Ekkor rápillantottunk óráinkra. Azaz csak pillantottunk volna, mert egyikünk így kiáltott: "Jé, nekem nincs is órám! Zsófi, nem tudod mennyi az idő? "

- Fél.

- Mi fél?

-

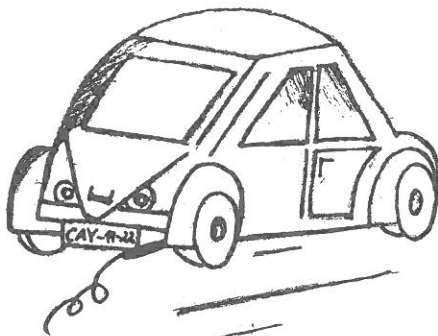
A nagymutató igaz, hogy felet mutatott, de a kismutató egész máshol kalandozott. Az óra szerint fél nyolc volt. Idegesen toporzékoltunk a buszmegállóban, miközben tízszer is megkérdeztük a paksi busz vezetőjét, nem megy-e véletlenül Pincehely felé. Végül felkászálódunk egy harmadik buszra. A percek szinte óráknak tűntek.

Megkönnyebbülten sóhajtottunk fel, amikor megláttuk a pincehelyi táblát. Amikor le szálltunk a buszról, pont egy vonat gördült be az állomásra. Kapkodva megvettük jegyeinket és felugrottunk a vonatra. Közben nem maradtak el a kalauzok gúnyos megjegyzései sem. "Nézd, ez már eszi a jegyét!...A hölgyek nem tudnak kisebb retiküllel utazni? " Pár perc zötykölődés után végre figyelni kezdtük az állomásokat. Számításaink szerint Sárbogárd következett volna, amikor egy ismeretlen valaki beállt az ajtóba, ezzel eltakarva a kilátást. Miután észrevette, hogy a megállótl figyeljük, heves magyarázatba kezdett: "Nektek emyire nincs időérzéketek? "Hosszú szónoklattal ecsetelte, hogy neki mekkora tapasztalata van már ezen a téren. Azt is megtudtuk tőle, hogy milyen hülyék vagyunk, hogy jegyet vettünk a gyorsra. Köztudott ugyanis -legalábbis szerinte-, hogy Pincehely és Sárbogárd között, ezen a vonalon nem jár kalauz. Milyen jó, hogy mi minden útonk alkalmával újabb és újabb tapasztalatokat szerzünk! A következő héten mi voltunk az elsők a buszmegállóban. A bökkenő csak az volt, hogy a busznak még negyed óra múlva sem volt se híre, se hamva. Végül mégis jött a busz és egy óra ótkor bezörögöttünk Keszőhidegkútra. Kb. tizenötén szálltunk le, miközben a többiek utánunk kiáltoztak: "Kellemes sétát Pincehelyig! " Sajnos rá kellett jönnünk, hogy nekik volt igazuk. A vonat két perce hagyta el az állomást. Tehát, nekivágtunk a " kellemesnek " ígérkező sétának. Eleinte még az élen loholtunk, de azután már alábbhagyott a lelkesedésünk, főleg, amikor láttuk, hogy néhányat közülünk felvesz egy autó.

A többség tovább baktatott, de volt, aki visszafordult Gyönkre. Ekkor jött a csoda egy zöld Wartburg képében. Néhány tolnanémedi lány előbb ért oda a megálló autóhoz, de mégis átengedték nekünk a helyüket, mert tudták, hogy mi messze lakunk. Ez az utunk is szerencsésen végződött. Reméljük, már nem várnak ránk újabb meglepetések és ti is szerencsésen hazaértetek. Kellemes utat!

László Zsófia és Szántó Margit 1. b

A SZERÉNYSÉG

Akiről most mesélni fogok, az az ember egyszerűen maga a tökély. Nevét nem írom le, mert az már reklám volna, ami pedig nem áll szándékomban.

Szóval ennek az embernek mind külső, mind belső tulajdonságai az eget súrolják. De kezdjük az elején: Mikor megszületett, az orvosok ámuldozva figyelték őt. Volt is okuk a csodálkozásra! Például már megvoltak a fogai, sőt a haja is (természetesen a legújabb divat szerint vágva). Egyes pletykák szerint miután elvágták a köldökzsinórját, csinált egy triplaszaltót helyből hátrafelé, majd kézenálva elmondta Newton törvényeit, amiket persze csak olvasott...

Az óvodában kidolgozta a másodfokú kétismeretlenes egyenletek új megoldási módszerét, amiért az első Nobel-díjat kapta. Tanulmányait az Oxfordi Egyetemen folytatta, ahol már semmi újat nem tudtak neki mondani, ezért sportolni kezdett. Miután a 100 m-es síkfutást 3,19 mp-cel megnyerte, áttért a boxra. Első meccsén, ahol Mike Tysonnal mérkőzött, csak egy ütés csattant el: K.O. győzelmet aratott. Tyson csak ennyit mondhatott: Jaj! -azóta is ápolják...

Ezután elindult énekesi pályafutásán. Koncertjein csak ilyen gondolatok kavargtak rajongóinak millióinak fejében: "Csak egyszer nézne rám, nyugodtan halnék meg..!"

Ugorjunk egy kicsit az időben! Mikor az amerikai elnökválasztást megnyerte, már 4 Nobel-díj, 7 Oscar, 2 Grammy-díj és több tucat olimpiai aranyérem birtokosa volt. Már 5 éve volt az U.S.A. elnöke, mikor úgy érezte, ideje valami érdekesebb dolgot is csinálnia. Így egy dél-nyugati magyarországi gimnáziumba iratkozott, természetesen teljes inkognitóban...

Ugye mindenki tudja már kiről is van szó?! Igen, természetesen Rólam.

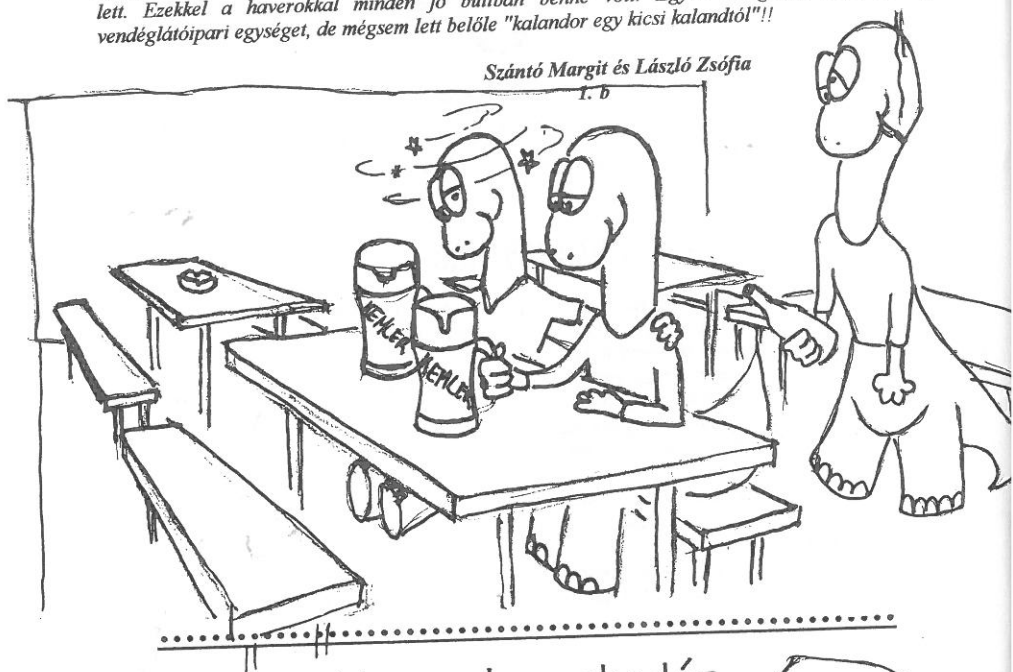
L. Dictus Magister
2. a

Verselemzés:

Denver, ez a megszólítás csak álnév. Amúgy iskolánk egyik régi oszlopos tagjáról van szó. Tehát sejtethetjük, hogy a vers egy bizonyos személyhez szól. A második sor azonban túlzás, hiszen még nem töltötte be a tizedik X-et. A következő pár sor visszaemlékezés a diák évekre. Kiderül, hogy ő is (pont úgy, mint mi) messziről érkezett. Nagy utat kellett megtennie (hétről-hétre) és közben sok barátja lett. Ezekkel a haverokkal minden jó buliban benne volt. Együtt látogattak meg néhány vendéglátóipari egységet, de mégsem lett belőle "kalandor egy kicsi kalandtól"!!

Szántó Margit és László Zsófia

I. b

Vegyeskereskedés

Üzletem a József A. utcában működik.

Forgalmazunk: kenyér, tejtermékek, egyéb élelmiszerek, zöldség-gyümölcs, üdítőitalok, vegyiárúk, ruhanemű, papír-írószer, játék.

Nyitvatartás: H-P 6 h 30 - 12 h
Szombaton 6 h - 11 h

Kölesdi Mihály
kiskereskedő

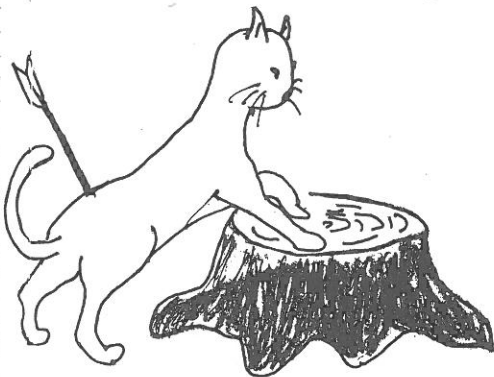
Rendhagyó házfeladat igen eredeti megoldása társ. ismeretből Petz Igazgató Úrnak:
(a szerk.)

Legemlékezetesebb élményem

A történet, ami több szálon fut, lakóhelyemen, Kisdorogon játszódott. Az élmény, ha nem is a legemlékezetesebb, egy olyan eseményt takar, ami eltér egy hétköznapi történettől.

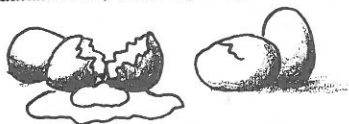
Az egész úgy kezdődött, hogy a szomszédban élt egy "píszkos" macska. Mivel otthon nem kaptott mindennap enniválót, ezért hozzánk szokott átszökni élelemszerzésért. Eleinte a macskát még etettem is, de amikor már a család élelméhez is hozzájutott, nekem és a családnak többi tagjának is elege lett e kis tolvajból. Többszöri sikertelen merénylet után, pontos tervet ötlöttem ki az állat fogságba ejtésére. Otthon találtam egy nagy kosarat, aminek a fülei az átlagnál nagyobbak voltak, amit én csak utólag vettem észre. A kosarat kitámasztottam egy fadarabbal, és a kosár alá egy jó darab kolbászt tettem. A bot végére madzagot kötöttem, majd a fonal másik végét a kezembe fogtam. Vártam az áldozatot, és jött. Észrevétlenül figyeltem, amint odaér a kosár közelébe, majd észreveszi a jó illatot terjesztő tavalyi kolbászt, és beugrik a kosár alá. Ebben a pillanatban megrántottam a fonalat, a kosár ráesett a macskára, majd én e kísérlet végrehajtása után odafutottam a kosárhoz, hogy végre a kis tolvajt a kezeim között érezhessem. Ám a jól megtervezett kísérlet kudarcot vallott. A kosár nagy fülei miatt, a macska az eledel megszerzése után, akadálytalanul jutott ki a kas alól, mivel a kosár az egyik oldalra eldőlt. Eredeti céloimat nem adtam fel. Hosszas töprengés után kidolgoztam a következő haditervet. Bodzából és nádvevesszökből első osztályú házi készítményű nyilat eszkábáltam. A nádvevessző végére egy vastag tűt erősítettem. A gyilkos fegyver félelmetkeltő volt. A merénylet időpontját az év egyik nevezetes napjára terveztem, J. F. Kennedy meggyilkolásának évfordulójára. Már három nappal az esemény előtt készültem a véres napra. Mivel tudtam, hogy a kora reggeli órákban mindig

megtalálom éjszakai pihenőhelyén, ezért már hét óraker felkeltem és házunkat megkerülve, odaértem a tett színhelyére. A macska mozdulatlanul fekiadt, mintha már a halálát várná. Óvatosan átléptem a szomszédunk és a házunk között húzódo kerítést, majd felülhézeti ún. madártávlatból rászegyeztem a fegyvert az ártatlannak tűnő jószágra. A fegyver nem sült el. Az utolsó utáni pillanatban eszembe jutott, hogy én milyen harcos vagyok, aki hátulról (jelen esetben felülről) támad. Rövid pihenő után rákiáltottam a négylábúra. A kidolgozott terv alapján a macskának futni kellett volna, hogy a megérdemelt jutalmát megkapja. Az állat a terv szerint mozgott. A hűrt kifeszítettem és célzás után a halálos pontosságú nyilvesszőt a vad oldalába eresztettem. Ám a macska meg se csuklott, úgy vitte a nyilat, mint a kockacukrot. Így végül a másodikként kidolgozott

tervem is csődöt mondott. Telt, múlt az idő, a dolgok már odáig fajultak, hogy hiába zárta el a család az élelmet a macskától, mert a négylábú újabb élelemszerzési területet talált. A történet úgy kezdődött, hogy a tyúkok, akik időközben felnőttek, nem hozták a várva várt elképzeléseket. Szüleim vásároltak fiatal kis-

kacsákat, hogy beinduljon az első tojásgyártó cég falunkban. A történet egyik legfontosabb tényezője, hogy én életemben egyeilen egyszer sem ettem kacsát, és az állatból származó összes eledelt utáltam, már a látványtól is mindig rosszul éreztem magam, ezért hallani sem akartam a Kacsatojásgyártó Cég megalakulásáról. Ennek ellenére a kacsák, tojáshozó idejüket nem megvárva már fiatal korban elkezdtek tojni. Pár nap alatt hihetetlen mennyiségű tojás halmozódott fel a ház körül. A konfliktusokat, a betegséget és szüleim közötti ellentéteket megelőzve újabb tervet dolgoztam ki, a kacsatojás elleni védekezés ügyében. Rájöttem, hogy az eddig üldözött macska az én oldalamon áll, mivel elpusztítja a számomra

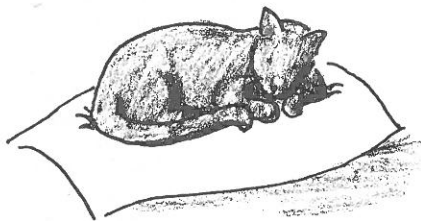
igen komoly betegséget okozó termékeket. A tojások mellé, amelyek az ólban heverték, állandó jelleggel enniválót tettem, hogy a macska ne csak a szalámit, hanem a tojásokat is egye meg. Ám a dolog nem így történt, a szalámiknak mindig hűlt helye volt, a tojások pedig mozdulatlanul heverték a meleg fészekben. Ez így nem mehet tovább! - gondoltam. Heteket gondolkodtam a dologon, hogy mit tegyek az ügyben, de semmiféle okos ötletem nem volt. Végül hosszas tőprengéseim után meguntam a dologot. A tojásokat egyszerűen el kell tüntetnem.

Három kemény héten keresztül minden reggel, világosodáskor ki kellett mennem az ólba, hogy mielőtt a család felkel, a tojásokat eltüntessem. Egy ideig simán ment a dolog, mígnem már annyi tojás volt, hogy raktározni is alig tudtam. Egy nagy zságba gyűjtöttem a tojásokat, és a zsákokat olyan helyre dugtam, amelyre elképzelésem szerint nem lelhetett rá senki. Az is előfordulhat, hogy a tojások nem a zsákba kerültek, hanem a szomszédház falán landoltak, mert nem találtam egy kesztyűt a házban, amivel a tojásokat el tudtam volna szállítani a megfelelő helyükre.

A harmadik hét után szüleim már nem tudták elképzelni, hogy mi történik az eddig bámulatosan dolgozó (tojáshozó) kacsákkal. Engem nyaggattak, hogy mit tudok a tojásokról, hiszen el tudják képzelni, hogy a kölyöknék benne van a keze a dologban. Én egyre csak a macskát jelöltem meg a bűnösnek, mert a szomszédban is a macskák eszik a tojásokat. Egy átlagos nyári napon azonban mégis kiderült a turpisság.

Szokásos időben felkeltem, elloptam a tojásokat, helyükre tettem és visszafeküdtem. Édesanyám már régóta figyelte, hogy a korai órákban mindig hátra megyek a kacsákhoz. Egész napos keresgélés után végül megtalálta a lopott termékeket, amelyek kissé megviselődtek az egy helyben fekvéstől, így némelyik tojásból nem a várható tükörttojás, hanem záptojás lett.

Amit ekkor kaptam, azt egy életen át nem tudom elfelejteni, hiszen két hónapig nem tudtam székre ülni és még most is vannak búzaszemek a térdemben, az akkori térdelés miatt.

A történet egyik fő gondolata, hogy az esemény elején negatív szereplőként fellépő macska az én szemszögemből nézve pozitív szereplővé vált és megérdemelt büntetésem idején legjobb barátomnak a tolvaj macskát tartottam, mert ő nemhogy nem kényszerített elveim feladására, hanem mert megevett egy-két tojást is, amit esetleg nekem szántak a szülők, hogy rászoktassanak a kacsatojás evésére.

Cseke László

4.a

DIÁKTÁRSAINK ARANYKÖPÉSEIBŐL I.

Irodalom a 4. a-ban:

-Mi az ami téged megragadott ebben a versben?
-A Riba keze!

-Mielőtt hullara elfáradok, abbahagyjuk a fordítást!

-Már késő! (Maturic: I.)
-Mondjatok meszemélyesítet példát!
-Mosolyogva néz rám a Frei lyukas cipője. (Pálincas: J.)
-Tegyétek a szöveget konjuktívba!
-Mi nyrgódjha?

Nyelvtan, Frei László:
-A következő kifejezés a kakaofinizmus?
-Mi ez, valami anyagcserezavar?

Rókus jelel biológia órán.
Dáni: -Ez hülye!
Lukács: Tanár úr: -Hát én is ezt gondoltam, megsem ordítok.
-Mondjatok "im" végződésű orosz neveket!
-Dzsekám! (Stucci Richárd)
-Matek, Cseke László:
-Tanár úr legyen szíves engedjen ki a tüdőmön akadt egy kftfi.

-Vegyünk egy alárendelő mondatot!
-Mennyibe kerül? (Rideg Zs.)

Nyelvtan, Maturic Iván:
-Mondjatok meg, mi a különbség a szível és a szívvel szavak között! Példákat mondjatok!
-A porszívó port szív el.
Irodalom, Stucci Richárd:
-Mit jelent az, hogy pacifista?
-Békelovas.

Történelem, Cseke László:
-24-en elfoglaltak a létfonosságát központokat.
-25-en pedig elfoglaltak, amit 24-en nem foglaltak el.

Irodalom, Nemeth Zoltán:
-Hányadot szeretnél jelelni?
-Olysi, de mivel a jegyeket jelek?
-Egyek ezért megelégszem a harmaddal is.

A gyűlölt végzet

Szembe szállni az életem értelmével más emberi életért;
Palotában járni foltos cipővel;
Játszani törött üvegdarabkák között vérző kezekkel;
Álmodni a valótlan;
Meredezni egy valós világba;
Mondani hamis szavakat;
Gondolatot és lelket akasztani egy fára;
Magányosan bolyongani millió ember között;
Vergődni a sorsban, mint haldokló madár a halálban.
Mondd, érdemes lenne?

Gáspár Olga
2. a

A kék ég felett...

Csak a hangod szeretném hallani,
csak a lélegzeted érezni tudómben.
Érezni a remegést, mely rólad suhan át.
Kinyújtom a kezem, lágyan ujjadhoz ér,
s már remeg is, kapkodja lábait.

Minden szavad lelkemben cseng,
minden érzés mit mondtál nekem.
Súgtad fülembé fényes pillantásod,
érezem, szemed fénye most rám ragyog.

Lábad nyomait hozzám fújja a szél,
a Nap ismét újrakél.
Puha felhőkön száll felém illatod,
hiszem, amíg élsz én boldog vagyok.

Gáspár Olga
2. a

EGÉSZSÉG (TERMÉSZETESEN?)

Annak, hogy valaki egészségesen, tehát helyesen él, külső és belső tényezői vannak. Külső tényező alatt a táplálkozást, a sportot és más egészséges foglalatosságokat értek. Belső tényezője az egészségnek a lelki egyensúly, amit sokan nem tudnak, vagy nem akarnak irányítani.

A helyes táplálkozás ott kezdődik, hogy lemondunk a hagyományos "jó zsíroskenyér", "húst hússal" és "fűszerhegy" című szokásainkról. Mégsem szabad egyféle táplálékra koncentrálnunk, hanem válasszuk ki a számunkra legkedvezőbbeket. Ez nem azt jelenti, hogy azt együk, ami éppen divat, vagy a szakember tanácsa. A káros anyagokról sem szabad egyik napról másikra lemondani, hiszen a gyökeres változás az étrendben súlyos problémákat okozhat. Keressük meg az "arany középutat", ami -mint általában mindenben-, itt is a legjobb.

A sport olyan szerepet játszik az egészséges életben, mint a gyermekében a játék. Sportolni tudni kell, hiszen rengeteg mindent befolyásol, hogy izmaink, testi erőnlétünk a maximum, vagy a minimum felé hajlik.

Végül: mit nevezhetünk egészséges foglalatosságnak?

Például a szaunát, amely sokak szerint a legjobb, amit testünknek nyújthatunk. (Az ellenvéleményeknek itt nem adunk hangot.) Hatására felfrissül a vérkeringés, csökken a test-súly, megfiatalodnak a test sejtei és élénkül a szexualitás.

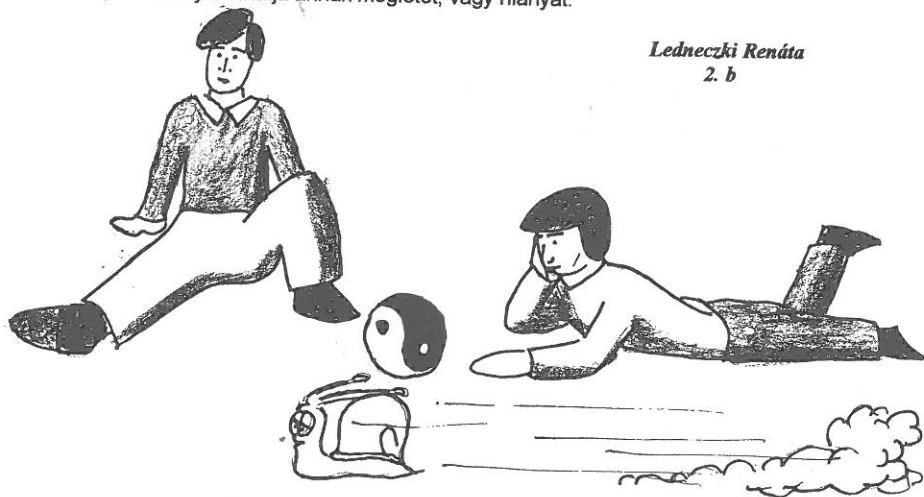
Szaunázásra az új kollégiumban nemsokára (!!?) nekünk is lehetőségünk lesz. Hogy mennyire fogjuk kihasználni? Ez még a jövő zenéje.

A lelki egyensúly alapvetően döntő szerepet játszik egy ember életében. Ehhez viszont optimális viszonyokra van szükség család, barátok és iskola terén. Megértést, toleranciát kell gyakorolnunk, s ha egy ember véleményünk szerint igazságtalan hozzánk, tegyük fel neki és magunknak egyaránt a kérdést: Miért? Sokszor bennünk van a hiba, sokszor mi viselkedünk úgy, hogy a másiktól a számunkra "igazságtalan" bánásmódot váltjuk ki. De talán a legfontosabb: adni is tudni kell.

Légvégül csak annyit, hogy a saját egészségért az ember maga felelős, és ő az egyetlen, aki befolyásolhatja annak meglétét, vagy hiányát.

Ledneczki Renáta

2. b

Ajándékbolt

A falu szívében, a butiksonon.

*Óriási karácsonyi választék kicsiknek és
nagyoknak!*

kabalák 220 Ft-tól
cipők 1290 Ft-tól
csizmák 2900Ft-tól
kerámiák 220 Ft-tól
hajcsatok 190 Ft-tól

*Kívánságra egyedi ajándékok!
Januártól import iskolaszerek is kaphatók!!*

Nézzen be hozzánk!

Szeretettel várunk minden kedves régi és új vásárlót!

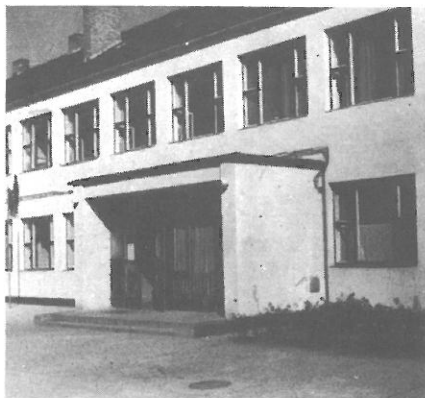
Nyitvatartás: hétfő-péntek (8-17 h 30)
szombat (8-14 h)

AKKOR ÉS MOST...

Iskolámban hét évi nyugodt tanulás után végre eljutottam a 8. osztályba. Mint mindenki, aki pályaválasztás előtt áll, így én is elkezdtem kíváncsiskodni környezetemben. Így jutott a fülembe az a hír, hogy Gyönkön, a Tolnai hegyhát keleti lejtőjén létezik egy kéttannyelvű gimnázium. Amikor meghallottam, hogy magyarból, matekból és egy összetett intelligenciatesztből lesz felvételi, nagyon megijedtem. Legjobban a némettől félttem, amit csak magánúton tanulok.

Az írásbelinél sok ismerős arcot láttam, akiket még a Teleki Blanka Gimnáziumból ismertem egy szakkörrel. Így eléggé nyugodtan vettem részt ezen a nehéz felvételin. Végül december közepén jött a feladat legnehezebb része: a szóbeli. Meglepetésemre két nagyon kedves tanár vizsgáztatott. Amikor kijöttem a vizsgateremből, úgy éreztem, mintha egy nagy kő esett volna le a szívemről. Ezután következtek a szorongó napok, hetek. Mi lesz, ha nem sikerült? De szerencsére jött a "megváltó" levél, amely közölte, hogy felvettek. Ekkor nagyon boldog voltam.

Szántó Margit
8. a.

akkor

és

most

Ez volt akkor. Egy nagy kaland kezdete. Mint a mesében, úgy történt minden. Sikerült, minden sikerült. El sem tudtam hinni, hogy felvettek. A régi osztálytársaim velem együtt örültek, persze egy kicsit irigykedtek is. A nyár egy pillanat alatt elrepült. Augusztus 31: A nagy nap. Szinte az első percben jól éreztem magam. Az első napokban még bennünk tombolt a nyári vadság és az újdonság öröme. A tanárok, az osztálytársak, a gimnázium, a kollégium, az utazás mind csupa-csupa ismeretlen meglepetés. Ez az öröm persze még mindig nem múlt el, csupán annyi történt, hogy megismertük egymást. Bekövetkeztek az első veszekedések, csetepaték, de nem történt meg a nagy szakadás. Még mindig jól érezzük magunkat, és ez nem múlik el, mert valami új, valami más, ami összeköt bennünket.

Szántó Margit
1. b

Schülerfilm Festival in Graz

Vom 23. bis 26. November 1993. fand das 3. österreichische Schülerfilm Festival in Graz statt. Dem österreichischen Unterrichtsministerium ist es zu verdanken, daß alle ungarisch-deutschen zweisprachigen Gymnasien eine Einladung zu diesem Festival erhielten.

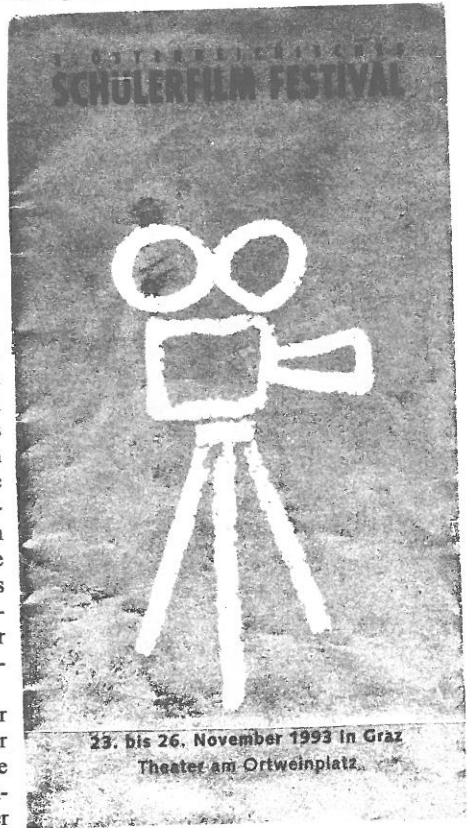
Im Gegensatz zu vielen Schulen, die diese Möglichkeit nicht nutzten, hat unser liebenswerter Mag. Herr Lang in der vierten Klassen nachgefragt, ob jemand daran interessiert sei. Wir meldeten uns und so kamen wir nach Graz.

In diesen vier Tagen hatten wir die Möglichkeit zahlreiche Filme mit unterschiedlichen Niveau die von jugendlichen in unserem Alter gedreht worden waren, anzusehen. Daneben konnten wir neue Freundschaften zu schließen und wir versuchten sogar selbst im Rahmen eines "Workshops", nach eigenen Ideen einen Film herzustellen. Obwohl die technischen Voraussetzungen bei vielen Jungfilmern nur teilweise gegeben waren, gab es einige Filme, die bei uns (Publikum) sehr philosophische Gedanken und innere Gefühle auslösten. Leider hat die Jury diese Filme nicht immer ganz mitbekommen, denn bei den Gesprächen, die nach der Vorführung mit den Gestaltern der Filme geführt wurden, hatte man manchmal das Gefühl, als ob die Jungen Filmemacher (14-19) der Jury überlegen wären. Trotzdem war die Stimmung im Kinosaal während der ganzen Woche immer unbeschreiblich gut.

Abends brauchten wir auch keine Angst vor Langeweile zu haben, denn unser physischer und geistiger Hyperbegleiter (H.L.) sorgte immer für ein gutes Programm (Kino, Konzert, usw.). Leider konnten wir bei der Preisverleihung,

wo die Jury die Filme in vier Kategorien bewertete (Experimental-film, Spielfilm, Musikvideo und Trickfilm), nicht mehr dabei sein. Aber dies war ja nicht das Wichtigste. Die Hauptsache war, daß wir als stille Beobachter Erfahrungen sammeln und zum Teil geniale Schülerfilmemacher kennenlernen konnten. Schnitt, Kamera aus!

P.S.: SPECIAL THANKS TO Mr. LANG

Schüller Márkus und Illés Gábor
4. b

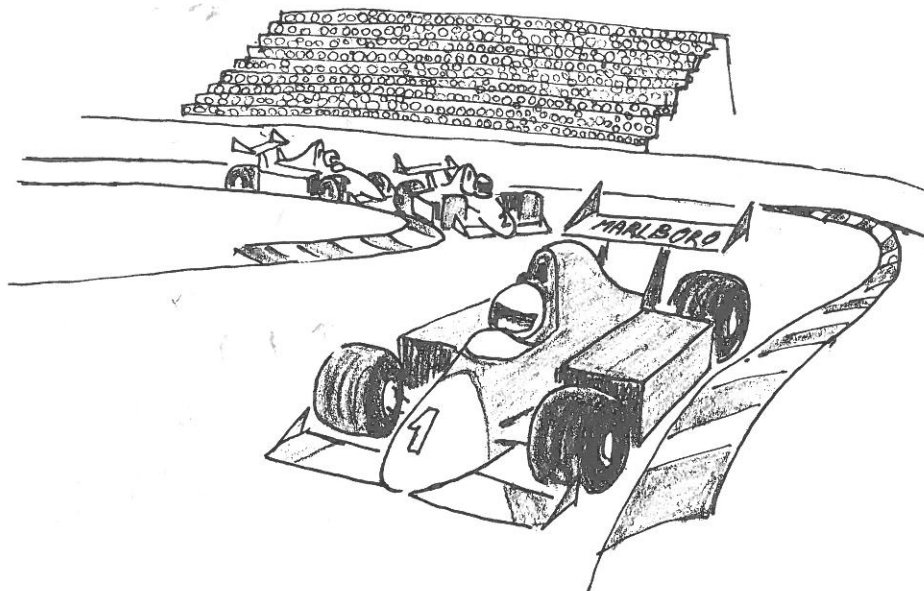
Különös fickó a halál árnyékában ...

(avagy: sokak kedvence Ayrton Senna.)

Világhírnév...siker..., és persze sok-sok pénz... ezzel szemben rengeteg munka; már-már az önsanyargatást súroló életmód - ellentmondásos világ - ez a FORMA-1 cirku-sza. Ennek egyik milliók által bálványozott alakja, különös figurája a brazil Ayrton Senna. 1960 március 21-én São Paulóban született. A járművek már hamar felkelthették érdeklődését, mert szülei és a szomszédok legnagyobb ámulatára 7 évesen az apja dzsipjét vezette - mivel a lába nem érte el a kuplungot - kuplung nélkül vált-va sebességet. Tíz évesen Senna már egy erősebb gokarttal rendelkezik, de első versenyét csak 1973-ban futotta Interlagoson.

És győzött, győzött, győzött... kicsi kora óta csak a győzelem ízét ismerte.

Egy hajdani versenyzőtárs mondta Sennáról :

" Tényleg jó volt, agresszív, és a pályán éppen olyan, mint most: mindent vagy semmit... Soha nem kötött sok barátságot, elhivatottsága volt számára a legfontosabb."

17 évesen minimális angoltudással átjön Angliába és csak egy állandó társa van : saját maga. Kialakul az "ARC". Az arc, mely a mai napig oly jellemző Sennára. egy kicsit sápadt, gyakran szomorú arc, mely egyformán ismert a világ mind a négy táján, egy profi arc, mely mindig egyet tükröz, azt, amit tükröznie kell: a semmit! Egy másik világban él, egy saját maga által kialakított világban.

Talán ez az oka, hogy gyakran szerepelt különböző neveken. A gokart világában Silvának hívták: 1979-ben és 1980-ban is második lett a gokart világbajnokságon. A Forma Fordban da Silvának hívták és 1981-ben az angol Forma Ford, 1982-ben a Forma Ford Európa Bajnokságot nyerte meg, Harry becenéven. Amikor 1983-ban angol Forma-3 bajnokságot nyert, úgy döntött, Ayrton Sennaként szerepel.

Ezen a néven lesz világhírű.

1984-ben a brazil Forma-1 nagydíjon indult, 1985-ben összesítésben negyedik... és elindult az igazi siker felé. Nyert három világbajnokságot, szinte megdönthetetlen rekordot tart az edzéselsőségek tekintetében.

Dollár tízmilliókat keres, háza van Monacóban, Angliában, de igazi otthona São Paulo. Aki közelebből ismerik, a világ egyik legközvetlenebb emberének tartják.

A Hungaroringet szereti, ezidáig háromszor győzött Magyarországon. Az idei nem sikerült közbeszó: a technika, de valószínű, hogy rajta most sem múltot volna...

A verseny előtti estén fogadást tartottak a Gundelben.

Senna szőke barátnőjét is magával hozza. A meghívott vendégek a versenyzők társaságát keresik, de ők hamarosan "angolosan" távoznak: holnap verseny!

Uracs Annamária

I. b

Verselemzés:

Erről a versről tudni illik, hogy Eszperantóországból terjedt el, erre utal a sok betű benne. Műfaja: epigramma. Ha nagyítóval szemléljük, akkor a sorok közt még kereszt-rimeket is találunk. Ez volt az 1. szerkezeti egység.

A második a 2-3. verssorig terjed. A keresztím és barát szóból arra a következtetésre jutunk, hogy a mű a szerzetesekről szól. Ezen belül is a skót papokról, erre utal a "rock" (szoknya). A "roll" szó csak a rím kedvéért van ott. A "jer világot látni" kifejezés a Skót felföldre csalogat minden olvasót.

A harmadik egység reklámozza Dévényi Tibi bácsi Elektor kalandor alias "Lecc Gó" c. műsorát, amelyben 1000 ponttól nyersz egy Márijó zoknit és sipi cukrot (ez itt a reklám helye).

A befejező szerkezeti rész teli van értelmetlen rövidítésekkel. Pl. : Di=no= kettő nem (tehát nem kettő jó szerzetes, hanem egy szól hozzánk a régi, ősi korokból.)

Ez Denver, a szerzetes.

Ez Denver története.

Mese, mese, meskenyere.

írta: a jó Gyula, a jó Péter, a jó Gábor és a jó István

Csak rajtunk múlik

A közösség szót a lexikon így értelmezi: "társadalmi csoport intenzív formája, amelyet a tagok közötti tartós kötődések, az összetartozás tudata, a közös cél megvalósításában való együttműködés jellemz". Gondoljunk utána egy kicsit ennek az értelmezésnek, mert szerintem megér ennyit az, hogy jobb közösséget teremtsünk itt a gimiben (és persze a kollégiumban is). Azt írja tehát a lexikon, hogy "a tagok közötti tartós kötődések ..." Ezek szerint a közösség fő alapjai az emberi kapcsolatok, pl.: a barátság. Persze nem az olyan, ahol a felek egymás háta mögött kibeszélik a másikat, ahol nem lehet mindent elmondani a barátnak, és ahol nem számíthatsz rá, ha bajban vagy.

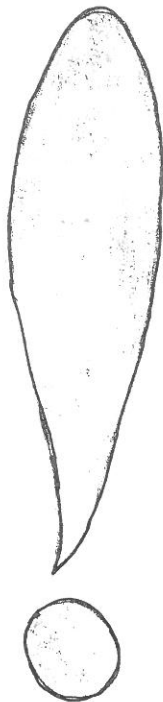
Egy híres író szerint: "az igazi barátok nem azok, akikkel leülsz egy óráckára dumálni és iszogatni.

Az igazi barátokkal nem kell minden nap találkozni, az ember egyszerűen tudja, hogy ott vannak, ha szükség van rájuk". És milyen igaz van! Mert szerintem az az igazi barátság, ahol ha a felek elszakadnak egymástól, majd újból találkoznak,

ugyanott tudják folytatni, ahol egykor abbahagyták. Másik fontos dolog az "összetartozás tudata". Van itt Gyöngön egyáltalán olyan, hogy az "összetartozás tudata"? Osztályon belül persze lehet, hogy van, de az egész iskolát nézve legfeljebb annyi, hogy egy helyen tanulunk. Nem ismerjük egymást, elmegyünk a folyosón mindenki mellett, a felsőbb éveseknek előre köszönünk, de lehet, hogy azt is csak azért tesszük, mert ez itt így szokás. De a felsőbb évesek miért nem köszönnek mindig vissza, és miért nem állnak le velünk egy kicsit beszélgetni, hogy jobban megismerjük őket?

Gondoljatok csak bele! Milyen jó lenne úgy végigmenni a folyosón, hogy a legtöbb embernek nem csak a nevét tudod (vagy még azt sem), hanem ismered, tudod mi a véleménye erről-arról. S ehhez nem kéne más, csak annyi, hogy egy kicsit odafigyeljünk azokra az emberekre is, akit nem mondunk a barátunknak. De lehet, hogy csak azért nem, mert nem is ismerjük őket.

Aztán itt van még az is, hogy a közösséget "a kö-

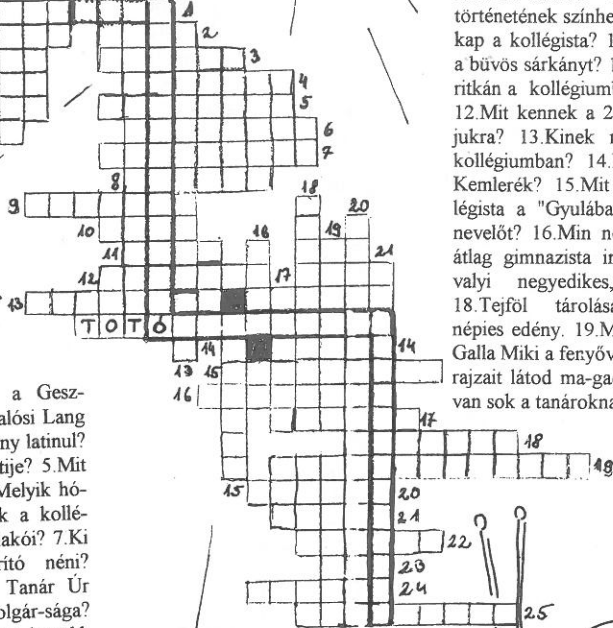
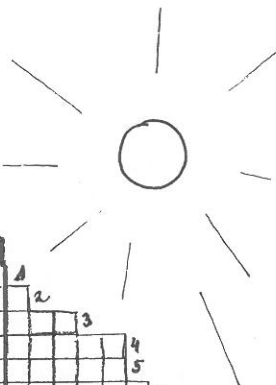
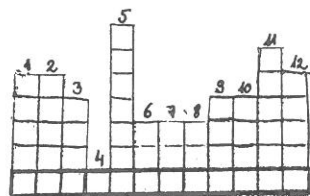

zös cél megvalósításában való együttműködés jellemzi". Márpedig nekünk nincs közös célunk, holott lehetne: a közösség.

Gondoljatok ennek utána egy kicsit, és ha van valaki, aki egyetért velem, az tegyen érte valamit!

Mészáros Ágnes
I. b

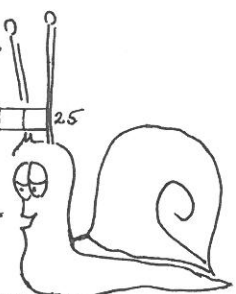
Keresztrejtvény

Vízszintes: 1. Mi van a Gesztenyefa alatt? 2. Hova valósi Lang Tanár Úr? 3. Mi a patkány latinul? 4. Mi a 4.b kedvenc sütije? 5. Mit tartasz a kezeden? 6. Melyik hónap 6-dikától rettegnek a kollégium nem negyedik lakói? 7. Ki a legrendesebb takarító néni? 8. Mit csinál Demeter Tanár Úr szerint a kollégium polgár-sága? 9. Melyik teremben van a legtöbb konnektor? 10. Átlag lány Farkas Tanár Úr szerint. 11. Mit hagy Kati néni maga után (nem rend!)? 12. Ezt növesztett magának Paul King. 13. Melyik filmet játszátk legtöbbször a "Gyulában" (Ha tudod, ki vagy rúgva!!!)? 14. Mi a Béla? 15. Intézményünk vezetője. 16. Kovács Tanárnő kedvence? 17. Nevelőtanáraink kollégiumi ars poeticája? 18. Hogy hívják az elsőöket Gyöngkőn? 19. Mit utál Sikur Tanár Úr a legjobban?

Függőleges: 1. Mit csinál kollégista a menzán? 2. Lang nár Úr kutyája. 3. Csók. 4. Hol elsőbbsége a negyedik? 5. Fritz M. Tanárnő kedvenc selete. 6. Utasellátós. 7. Autom takarító néni. 8. Cseke Látörténetének színhelye. 9. Mit kap a kollégista? 10. Hogy hí a bűvös sárkányt? 11. Mi van a ritkán a kollégiumban 10 h u 12. Mit kennek a 2.b-s fiúk a jukra? 13. Kinek nincs szava kollégiumban? 14. Mit termel Kemlerék? 15. Mit csinál a 1 légista a "Gyulában" ha lát nevelőt? 16. Min nem szokott átlag gimnazista indulni? 17. Vali negyedik, Szabó 18. Tejföl tárolására alkalp népies edény. 19. Mit kever os Galla Miki a fenyővel? 20. Kine rajzait látod ma-gad előtt? 21. van sok a tanároknak?

SZIASZTOK !!
LAIJATOK ÚJRA
ITT VAGYOK

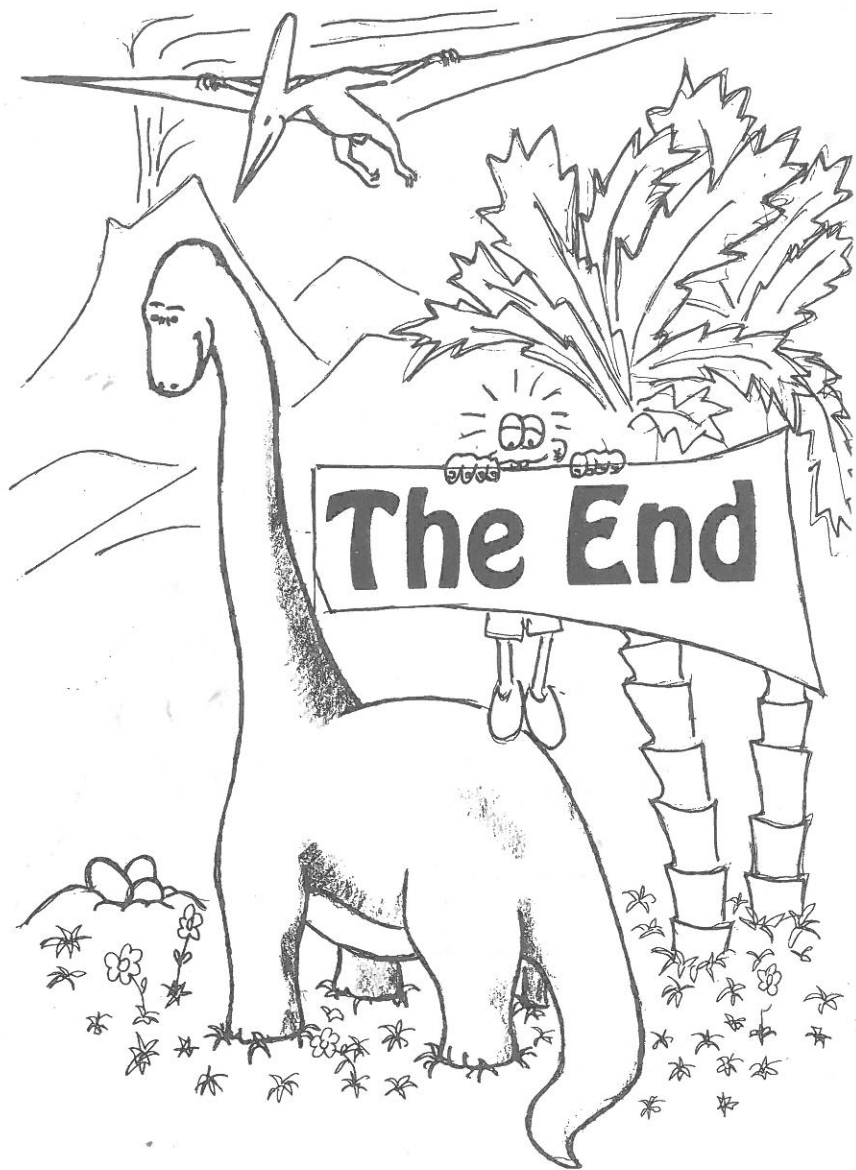
20. Kollégiumi nevelők kedvenc eledele? 21. Jó tanuló diákok kedvenc fagyija? 22. Észrevétlen biztonság. 23. Az európai középoktatás fellegvára. 24. Friderikus... 25. Mire nem gondol a kollégista még álmában sem?

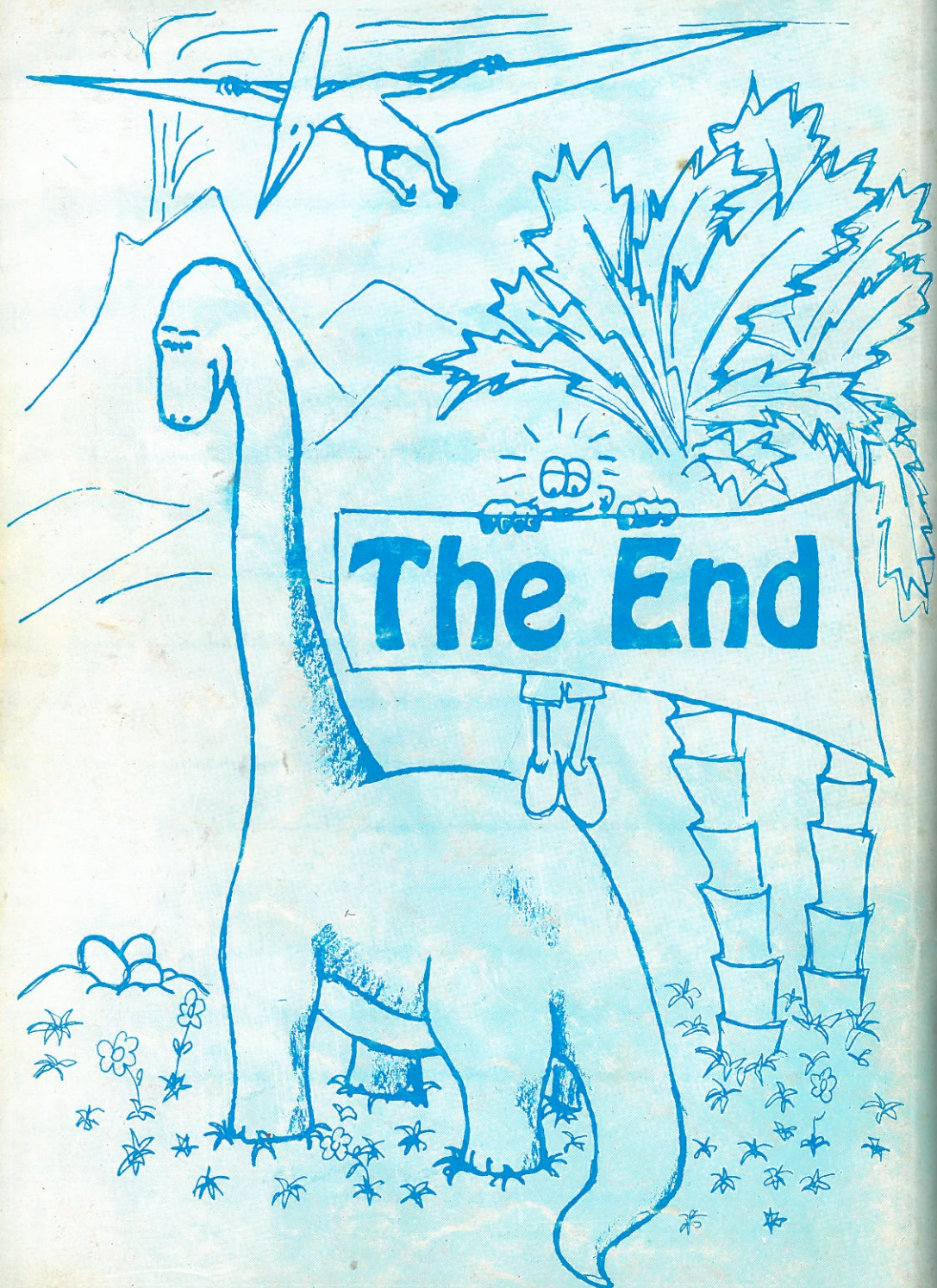
A helyes megfejtő között egy éves ingyenc Ein-Stein előfizetést is: solunk ki!!

Kollár G., Mészai, Illés G

Tartalomjegyzék

Impresszum.....	2	Életrépek az iskolából.....	63
Kezdődjön.....	3	Egész úton hazafelé.....	64
Mi és ők az iskolában.....	4	A szerénység.....	65
Unter dem Mantel der Nacht.....	5	Legemlékezetesebb élményem.....	67
Dino-kultusz.....	6	Diákársaink aranyköpéseiből I.....	69
Rejtőről röviden.....	8	A gyűlölt végzet.....	70
Türelmetlenül várni.....	9	A kék ég felett.....	70
Előbb a fák hálnak meg.....	10	Egészség (Természetesen?).....	71
Nem gondolod.....	11	Akkor és most.....	73
Ne késlekedjeteK.....	11	Schülerfilm Festival in Graz.....	74
Holle anyó és a kollégium.....	12	Különös fickó a halál árnyékában.....	75
Kajaszünet.....	14	Csak rajtunk múlik.....	77
Erinnerungen an Gyönek.....	15	Keresztretjvény.....	78
Szecsáká lettünk.....	17	Tartalomjegyzék.....	79
Drakula.....	19		
Cím nélkül.....	21		
Mese a Mattel-től.....	23		
O. K.	24		
Mont-Blanc.....	25		
Rattus rattus.....	28		
Áramütéses halál az iskolában.....	30		
AIDS.....	33		
Wir waren in d. deutschen Bühne.....	34		
Frei L. + Walter T.....	35		
Tanulás a 2. c-ben.....	36		
Az emberekről általában.....	37		
Egészséges életmód a kollégiumban.....	38		
Ein-Stein poszter.....	40		
Rímszüret '93.....	42		
Was alles über Herrn Wackwitz zu w. ist.....	43		
Diagnózis: alvászavar(ás).....	46		
A copáni nép.....	47		
Előszó "A kis rosszcsont" c. novellához.....	48		
A kis rosszcsont.....	49		
Tesi óra la-la-la.....	51		
Apróhirdetések.....	52		
Retten wir die Erde!.....	53		
Tanáraink aranyköpéseiből II.....	56		
Sissy.....	57		
Ha majd könyörögve néznek.....	59		
Szemfüles a munka jegyében.....	60		
Sziasztok Gyönekiek.....	61		

The End